gehör

jihør, n. 1 -et, pl. obrukl.,
musiköra, musikaliskt
anlag.

han spelar åtor jihør,
han spelar utan notkänne-
dom.

jihøred e bra, musikan-
laget är bra. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gemen

jämén pl. -a

folklig: om ständsperson

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gemen

jämn (sällan -or) m. och f.
n. -mänt, pl. -mäna,
komp. -mänare, -näst,
nedlåtande.

gräva en den gemnaste
meneja en på snåka med.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gemente

jïmẽnt, adv., komp. - mẽnare,
- nast. nedlåtande.

dær kan ingen snåka
jïmẽnare än grẽven. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gi

+ gemmerlamm

jimorlåm, n., -ed, pl. =, - len,
lam af honkön. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gemål

jimål, n. 1, -ed, pl. -or,
-na, gemål.

1 1 2 1
Prinsen sänja si et jimål
so grant som rut blo i sni.
(Gumma, född 1805) Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopiering förbjuden. Institutet för språk och folkminnen, Lund

gena

jèna, = , -ad,

mota, hindra aŭ komma fram

(mest om kreaturen)

de jèna kréjad

lébóla som ska jèna sæn, ànars

fall den gràs (rakt) nor,

M 4238 Villie, Ljunits Id

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gena
v.

jèna -an -a -ad

fósa, mota, duva

jèna kajèn; jè kåk
jèna dom ud; jèna dom hém.

Nr 4589 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gena

²jēna (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., mota.

gak o ²jēna lā¹nan aw kō¹rned! Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genanh

²jēnare, n.,-d, utan pl.,
motande.

Ja ble ¹fȳr aw de dærna ²jēnared,
o sa lefte ja ¹hænsen ²inte.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genant
s.

fenänt, m., -en, pl. obrukl.,
något som på en person generande
nedsättande, som skadar hans
anseende. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnast
ar.

jänast

m.f.1874.

Nr 5109. Skärby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genast

jänast², adv., genast, strax.

gå nær jänast²! Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genera

generā (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -r, -a, pl. -r) tr., genera, komma någon att känna sig förlägen, blygas. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genera sig

Sanéra sig (- ar, - a, - ad,
- a, pl. - s/ refl., genera sig.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genfär

jin-fär, m., -en, pl. obrukl.,
eg. genfärd; benämning på
den i en socken under året
först aflidna människan,
hvilken af folktron anses
efter döden ha i uppdrag att
i tur och ordning bjuda dem,
som sedan under det året
skola dö. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genmåla

jänmåla /- målor, -målte, -målt,
-mål, pl.-målor/ tr., eg.
genmåla i brukas i utr.
jänmåla nån ti nåd, råda
någon tii, upplysa om något
de rådet jänmålte ja 'na ti.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genom

jénom l. jénom, prep.

ah ado., genom, igenom. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genom

jänom d. jänom

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genom

jfr om

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genomblötad

genomblöjdad, lika i alla
g., pl. -e, genomblöte. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genomfrusen

1
fr̲n o m̲ a fr u̲ s̲ e n , m. och f.,
n. – s̲ l d , pl. – s̲ n a , genom-
frusen. Fj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genomlat

1 jfr nomalåd /sådan - or/
m. och f., n. - låt, pl. -låda
utan komp., genomlat. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genomsjuden

jénomasjöen, m. och f.,
n. - sjöed, pl. - sjöna,
utan komp., eg. genomkokt,
utryck för genomlat, - maklig.
Han e so jénomasjöen, so
en kan ente fjöra'n ifrå
kåkelöonen, den kåtten. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x genomsved

¹jēnəmasvēd /sāllan - or/
m. och f., a. -svēt, pl. -svēda,
utan komp., eg. genomsvedd,
¹tillryck för genomlat.

Han e sa ¹jēnəmasvēd, sa
han ¹jēdor ²ēnte pla si sēl
i ²lēnen. Lj: Ljunits hd

№ 323. Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genskjuta

jinskúda (- skúdor, - skód,
- skúdad, - skúden, - skúd,
pl. - skúdor) tr., genskjuta.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jïnsvär, n., -et, pl. =, -en, gensvar.

gensvar

han fick jïnsvär, o de sa de klinga i örnen fo'n.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gutbotten

grundbåt, m., -en, -ar, pl., grusbotten, af grus bestående alf, bottenlager på åkerjord.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

genväg

jänväj, m., -ar, pl. -a, -na,
genväg.

ga jänväja.

ja gick jänväja hem. Ÿ.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gue

jär², m. ,-n, pl. - ra, - na,
benämning på nedandelen
af en kjol, särk l. skjorta.
Hær va en låtorskòna me
en glut² i jären. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ genet

jēred / sållan -or/ m. och f.,
n. jēred, pl. jēreda, utan komp.,
språckig, om nötboskap.

den jēreda kōwen hār
stōngad hōrned āw si. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gevasselig

jisvaːlt, komp. - svaːsijare, - sijaːst, snabbt, fäimt, svassande (om människors gång l. andra rörelser).

Han kom sa jisváːlet in o hälsa o nöja. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gevassig

jisvåsi (sällan -sijor) m. och f.,
n. -svåset, pl. -svåsija,
komp. -svåsijare, -sijast,
som har förma, snabba,
svassande rörelser.

en liden jisvåsi kviga. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† gesvindig

jisvindi (sällan -dijor)
m. och f., n. -dat, pl. -dija,
komp. - dijare, - dijast,
färm, snabb i rörelserna,
om människor.
et jisvindat fräkenbär. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gemen

jivindor, f., -na, pluralt, hångslen på en tobaks- l. snusdosa.

jivindorna e itu på snus-dasen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jisvint¹, komp. -svindare¹, + genast
-dast, fårmt, snabbt.

de giff jisvint² ad di skåfa
dam et liddet². Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jisél, m., -en, pl. -or, -na, gesäll

gesäll. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gesällskammare

jisällskàmare, m. -n,
pl. = -rna l. -kàmra, -na,
gesällkammare, sofrum
för de hos en hantverkare
anställda gesällerna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gesällstycke

jisälstiffke , n. ,- d. pl. =,- n,
gesäällstycke . Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1398-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

get

jēd, f., jēden, pl. jēdor,
-na, 1/ get i allmänhet;
2/ gethona. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

getbock

²jêdabàk, m., -kn, pl. -a, -na, getboek. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

getbockdansen

²jɛ̄dabo²kadā̆nsen, m., förek.
blau i best. sing., Getbocks-
dansen, namn på den dans,
som i allmänhet kallas
"⁴Våfva vadmal". Namnet
²jɛ̄dabo²kadā̆nsen kommer
däraf, att tin melodien sjunges
orden: "²vɔ̄ra ¹jɛ̄dor o ²vɔ̄ra bo²ka
di ¹bidor ¹bårken av trɛ̄n" o. s. v.

Li.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

getmjölk

jädamilk, f.,-en, plan pl.,
getmjölk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

getost

jɛ̀dɑ̀st, m. 1 -kn, pl. -a, -na,
jɛlɔst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jʳ²dat@`, n. – löwed, utan pl.,
gethår.

strit som jʳ²dat@`. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jivår, n., -ed, pl. =, -en, gevår
gevår

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gevårskolv

jivårskolv, m., -kn, pl. -a, -na, gevårskolf. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gevårspipa

jvårspiva, f. -n, pl. -vor,
-na, gevårspipa. Lj:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gevársrem

jivársrem, m., -en, pl. -or,
-na, gevårsrem.

han, strog rågekniven på
jivársremen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gevårsskott

jivårskot, n., -- ed, pl. =, -en, gevårsskott. Gj.

de hørdes gott de va et jivårskot! Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gift

jift, n., jifted, utan pl.,
gift. gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gifta
v.

pres. part. gift, gift

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gi'fta v.

jùta, jùtor, jùta, jut

di' ble jùta me bås en tó't

(medlem av släkten Thott)

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gifta v.

julla si

'gifta sig'

S. 110

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gifta

gjûlta / gjûltor, gjûlte, gjult, gjult, imperat. gjut, pl. gjûltor l. gjûltor / tr., gifta.

gjûltor l. gjûltor dåltoren bort, am i kan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gifta sig

gå²ta si (gå¹tor, gå²te, gå²t, gå²t, pl. gå¹tor l. gå²tor) refl, gifta sig. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gifta sig
v.

jùta si, jùta, jut,

s.p. jut = gift

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gifta sig

jùta si, jùta, jùt

den jùtas „giftas"

1876 Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E. K. Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gifta sig:

han jäfta si hane ifra
bóga = gifte sig (med en)
borta ifrån Bussjö.

jäfta si, nyare form i st.
f. jäuta si.

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× giftermål

gi²ftaremål, n., -et, pl. =, -en, giftermål. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gifte

gi²ta, n. ,– d. pl. =, – n,
gifte. Sj.

de e en kvi²nna soem gor
amkrin¹g o gor gi²ta.
han har gi²ta i ve²dja gi²tan

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giftefärig

gi:ftefä:ri / bällaw-fä:rijor /

m. och f., n.-ret, pl.-fä:rija,

utan komp., giftasvuxen.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x giftegalen

²fyllegåalen, m. och f.,
n. -leed, pl. -gålna, komp.
-gålnare, -gålnast, giftas-
sjuk. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giftesjuk

jältesjäg l.-or, m. och b.,
n. - sjägt, pl. - sjäga,
komp. - sjägare, - gast,
giftassjuk. Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giftesjuka

jullesäga, f. -a, utan pl.,
giftassjuka. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gifhj

jifti (sålean -tijor) m. och f.
n. - tet, pl. - tija, komp.
- tijare, - jast, giftig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gikt

jikt, m., jikten, utan pl.,
gikt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gikthedja

jiktfädja, f., -n, pl. -jor, -na, giktkädja, en slags elektrisk apparat som användes vid huvudvärk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giktring

jiktring¹, m., -ken, pl. -a, -na, giktring. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gilla

²jila (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., gälla, bnöpa.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gilla v.

jìla . -ar -a -ad

kastrera . snöpa .

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

k gillandk

²jilane, a-d, utan pl,
snöpande, raskrande.

Lj.

de va de ¹första ²jilane
ja har vad me ¹jo.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gille

jilk, -ad, =

kalas, gästabud

där va stort jila;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gille

jille, -ad, pl. =, -an

kalas, bjudning, äv. gm sammanskott av byns ungdom åstadkommen tillställning.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gille II

han kom gänes på jiled
ine tiäska ; so bår han
ä
läskona --- han både nere
i snäresta

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gille I

jìl̲a, -ad, pl. =, -ar

kallas. festlig tillställning, anlingen genom
sammanskott eller gm inbjudan.

se II

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gille II

ja de bwegte di fɔ̀itiden,
dweja a jiòn, do jik di a
fɑ̀j; sin hade di stɔ̀na jila.
(om majgillet fordom)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gille

jille -ad, pl.=, -an

el. jilla etc.

kolas. bjudning

dø' lade di' jø jillan hima.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937. – 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gille II

dǫ̀ hàde di et jìle

dǫ̀ va de jìle a dáns .

sèdet jìle

et sèdet hǫ̀stajìle .

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gille

²jäl, n. 1—d, pl. =1—r, gille,
kalas. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1398-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gillesbord

jûlesbör, n., -ed, pl. =, -en,
kalasbord, bord dukadt med
kalasmat.

de e sam en jiff ti et jûlesbör
vär da po de stûlad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gillesbord

²jïlesdà, m., -n, pl. =, -na,
gillesdag, Kalasdag.

i da e da ²jïlesdà ijén¹.
Ja va bøn bé²dze ²jïlesdàna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gillesfar

2 jillesfär, m. 1- hn, pl. - a, - na, 1/ karl som består bjuder på edkalas; 2/ föreståndare, tillställare af ed kalas. Dj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gillesfolk

²jilasfålk, n. -ed, utan pl.,
folk som bjudits som gäster
vid ett kalas.

Stäwan va fol aw ²jilasfålk.
Nu bjuänar ²jilasfålked o
²kåna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gillesgård

jil²as-gör, m., -en, pl. -a, -na, kalasgård, gård hvari ett kalas ståndar. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gillesklädd

?jillesklädd l. -or, m. och f.,
n. -klät, pl. -kläda, utan
komp., högtidsklädd för be-
stående af en kalastillställning.

Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gillelag

jïlleslàv, n., -- ed, utan pl., umgängeskrets, folk som man bjuder på. af hvilket man plägar bli återbjuden, då göres kalas. Sj.

stort jïlleslàv.

In kan ïnte ha jïlleslàv me ålle mïnnesor.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jälle, [m.l.-n., l.pl.-la, -na,
jalle. Lj.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gillesmat

jilasmåd, m., -en, utan pl.,
palasmat. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gillessjuk

jillessjäg l. -or, m. och f.,
n. -sjägt, pl. -sjäga, komp.
obrukl., kalabssjuk, sjuk
af förkylningen på en kalas.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gillessjuka

2
jillessjuga, f. 1-n, utan pl. i
kalassjuka, af påstande
vid ed kalas förorsakadt
illamående. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gillesöh

jil²es-øj, m., -en, pl. -a, -na, skjuts för kalasgäster, åkdon med gäster, som skola färdas till ett kalas. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gillkniv

²jïlakniv, m., -- en, pl. -- a, -- na,
kastreringskniv.

²råkaren hade glimt ²jïlakniven.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gillning

jilnin² f, m., -en, utan pl.,
snöpning, kastration.
Hästen dø av jilninzen. Lj.

№ 323.
Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gimmerlamm

fémorklöm n.; pl. = i

tacklamm;

(M.J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gips

jips, n., jipsad, utan pl.,
gips. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gipshuvud

1 jipshowed, n., -ed, pl. =, -en, gipshufvud, dockhufvud af gips. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järi (sällan järijor) m. och
f., n. järet, pl. järija
och efter jor, jör, järi o. s. v.,
komp. järijare, - jast,
gärig. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

girigbuk

jèrìbàèg, m., -ìn, pl. -a, -na, girigbuk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gitta
v.

jìda, pres. -or, pt. =

di jídor ènte a gå.

Nr 7648 Sjörup, Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giva

jí (kort vok.), pres. jiɐ,

pret. gɑ

di gɑ́ jɑ so mɛ̀ɐd te ɑ̀le

fɑ̀tia te jʉ́l (om fɔ̀knarna kunck).

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giva II
v.

so fick di jí han en kùna

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giva

ji / jär , gä , järd , järd , blått
i n. sing. , ji , pl. järr /
tr. , gifva .

ji pæŋa , pårt . – l dær järd ?

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giva o.

"j'
skole ja ha lusst å ji po
vinerna ... "

s. 110

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giva v.

ji

"..å vill emte mosster ji di...

s. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giva
v.

pret. gå si' te = förstog sig,

han gå si' te a aga ej nä.

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giva v.

jär me si (gnas.)

'jer med tig'

"ad kom jär me si ..."

S. III

Nr 6179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887 Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gira sig

ji si (jer, ga, jed / refl.
och impers., 1/ gifva sig.
ja jer mi ²ute sa let.
"de ska snart ji si", sa
hansrik, nar han skule lesa
for prästen i 2/ jämra sig, upp-
gifva jämmerrop. han ga si
fårlet, sa de jör pel ont. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

giva sig

de jä'a si' = det skall vara sig,

det skall avgöras

jä', de jä'a si

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gi'va sig

ji' si

vi'lla sig; bli' avgjort

nu' ska de ji' si ---

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

givande

1
jēfn, n., -d, utan pl.,
gifvande.

hon gōr de me 1 jēfned? Sj.

1
på ti jēfnes, på tiu skänkes.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

givand

gjørk, m., -d, pl. obrukl.,
någonting som hindrar fri
framfart, motar, stänger vägen
för lösgående husdjur.

Fjørna gør løsa, men di kan
inkjensteins kømma for dær e gjørke
po ålle sijor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gipeng

1
jipaŋ, m., -ŋa, singulart
1,3
l. jipaŋa, m., -na, plurall,
4
pänningar som vid kortspel
4
utsättas af den person, som är i
tur att gifva.

2 1
Sätt du jipaŋ?
2 1 2
Hur ble jipaŋana au? Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjord

gör, s., gören, pl. göror, -na,
gjord, 1) kramsa, t. ex. sådan som
är lagd omkring ett parti af under-
redet af en vagn l. omkring en
tråsko, 2) lång, smal, i vackert
mönster väfd tyglist, som kvinnor
i förra dagar band omkring midjan,
då de endast iklädda kärk förrättade
skördearbete. Lj.

N:r 323

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjorda

gjöra (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar/
tr., lägga gjord, kramsa om
(tråkor). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gjuta v.

gjùta, sup. gjùtet

Repr-lån.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glaçera

glasera (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr., glasera (lerkärl).

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glaçering

glasĕring, m., -en, (utan fl.,
glasering) (på kärl).

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glad

gl̲a̲, m. och f., n. -t, pl.
gl̲å̲a och -e, glad.

en gl̲a̲ m̲ä̲nnsa, st̲u̲va.
et gl̲a̲t j̲i̲lt, h̲u̲s.

gl̲a̲t, adv. af föreg.
de j̲i̲tt gl̲a̲t li.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glad

gla

"männ en e omg å gla..."

S. 110

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glad adj.

glat (n.)

'glaːt'

"å et glat sinn ..."

s. 127.

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1837. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glad

gla ve

' glad vid, typ som '

å e gla ve tösen --- "

s. 127

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Jansson 1927 Ewer

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glädlynt

gladlynt l. -or, m. och f.,
n. -lynt, pl. -lynta och -le,
gladlynt.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glans

glāns, m., glānsen, pl. glans.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glansa

glänsa (-ar, -a, -at, -t, -a)
tr., giva glans åt (tyg).

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glanset

glänsad, lika i alla genus, pl. -a och -e, som har glans, glänsande.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L:

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glarögon

glaryjan (obest. pl.)

glasögon

(M. J. 1852)

han gægnar ~;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glas

glas, n., glaset, 1/ utan
pl. kollektivt, glas, 2/ med
pl. =, -en, stycke: ett glas.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glasbit

glasbi¹d, m., -en, pl. -a, -na, glasbit.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glasburk

glasbȧrk, m., -en, pl. -a, -na, glasburk.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glasdörr

glasdå̲r, s., -n, pl. - då̲r̲or,
- na, glasdörr.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glasglugg

glasglög, m., -en, pl. -a, -na,
glasgluggg, förekommer i det
skånska om ett par glasögon
använda mer. glasglöga m.
fönsterrutor i, glasgluggar med
fönsterrutor.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glaskar

glaskär, n., -et, pl. =, -en,
glaskar, -kärl.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glashista

glasfrista, f., -n, pl. -stor, -na, af kringvandrande glasmästare använd portativ locklös låda, hvari fönsterglas, kitt, lineal m. m. förvaras.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glasknapp

glaskn|åp, m., -~~en~~, pl. -a, -na, glasknapp.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glaskrona

glaskrŏna, f., -n, pl. -nor, -na, glaskronor.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glaskula

glaskúla, f., -n, pl. -lor, -na, glaskulla.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glaslåda

glaslåda, s., -n, pl. -dor, -na, glaslåda), låda af glas.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glasmästare

glasmästare, m., -r. fl. =,
-rna, glasmästare.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glasmästare

glasmästare, - en

kal glasmästare

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glasrön

glasrör, n., -et, -ed, pl. =, -en, glasrör.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glasskåp

glaskåv¹, n., -ed, pl. =, -en,
glasskåp.

stå²da i glaskåv¹.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glasskära

glasfårva, s. -n, pl. -vor, -na, glasskärfva.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glastallrik

glastallrik, m., -en, pl. -a, -na, glastallrikar.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glasöga

glaryfa, n., -d, pl. -yfan, -lan, glas i glasögon; utan sing., glaryfan, -lan, glasögon.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glad

glad, liken i anm. genus, fl. -a och -e, glada.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glatta

glåta (-ar, -a, -ad, -a)
intr., halka.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glalla omkall

glata omkål (-ar, -a, -ad
-a) inkl., halka omkull.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glatt skodd

glatskō'd, (m. och f.,
n. - skō't, pl. - skō'da och
- la, som har glattslitna
skor, om hästar.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glimma

gli²ma (-ar, -a, -ad) (intr., glimma).

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glima

glima[2] (-ar, -a, -ad) (intr.,
glimra).

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glinda

gli²nna (-ar, -a, -ad) (intr.,
glindra).

№ 323. = Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x glisa

glìsa

lysa, glánsa

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glisa

gli²sa (gli¹sor, gli²sta, gli²st)
glindra, glänsa.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Li.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glisförklär[1]

gli²sförklä, n., -d, pl. =,
- n, förkläde af svart,
glänsande bomullstyg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glistonkläder

glis-hår-kle, n., -d, pl. =, -n, huvuddukar - kläde af svart, glänsande bomullstyg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glitter

gli'tor

di kato'lske fjòrkorna e
fò̲la me gli'to̲r = grannlåten

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glo

glå, glöda

han glöde sorrælad,
han tiïade så lönsakt,
hade en ond uppsyn;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glo

glå (glåwor, glådde, glått, glå) intr., glo, stundom i bet. glo illa.

va glåwor du for?

gåva o glå. - glå rolat, skurt.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glo

glo (- glöwor, glödde, glott)
intr. brinna, om brännbara ting.

Lörken glöwor bra.
Jäsed sto po bord o glödde.
Åsen impers. de glöwor.
De glöwor i häsed.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gloend

glöne, n., -d, utan pl.;
1) glaende, 2) brinnande.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glugg

glog, -en, -a

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glugg

glog, m., glöglen, pl. glöga,
-na, glugg.

glö-öxor glog.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glytt
s.

glyt. -en, -a, -ana

(barn. mest om mindreårigt)

påsa glytana

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glytt II

de e bägvänd, di som kan
glyta a luor på vägana

J: att ha barn och låta dem löpa på
vägarna (där de utsättas för faror)

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glytt

glyt, -en, -a, -ana

nan di kom, skola di lägga

glyten i vagan.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glytt

glut -en -a -ana

barn (mindreårigt)

SO far glùtana ga a halsvälta

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glytt
s.

glust pl. -a

bara

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ glytt

glut. -en. -a. -ana

barn (minderårigt)

kvinna a glutta

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glytt

glyttana (best. fl.)

' glyttarna '

S. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glyt

glut, m., glutten, pl. glutta,
-na, barn.

ha många glutta.

våra mä en glut.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glyttatyg

glytatöj, -dd

spädbarnskläder i mejl. också =

lekstaken.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glytteri

glyttari!, ev. gluttari!, n.

barnslighet

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* glytteri

glutteri¹, n. -riet, pl. -rier, -na, barnslighet.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glytt(ig)

glu²ll, lika i alla genus, fl. -a och -e, barnslig.

glu²ll, adv. af föreg.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glytig

glùtad

barnslig

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glädja

glæ (glær, glädde, glätt, glæ)
tr., glädja.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L:

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glädja sig

gl$\underline{æ}$[1] s$\underline{i}$ (gl$\underline{æ}$r, gl$\underline{æ}$dde[2], gl$\underline{æ}$t, gl$\underline{æ}$) glädja sig.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glädji

glæ²dje, m. -r, utan fl., glädje.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glänsa

glènsa, -on

den blen sådd a glénson

som de va fjèra

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glänta

gl²ä̲n̲ta, f., -n, pl. -lor, -na,
glada, milvus regalis.

Då barn se en glada, säga de:

gl²ä̲da, gl²ä̲da gl²ä̲nta,
h²ö̲gt ska du v²ä̲nta,
i m²ä̲rn ska du h²ä̲nga,
på f²i̲rafärgade str²ä̲nga
me l²o̲vor o l²ö̲nga,
din gl²o̲slingafärg.

№ 323. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glöd

glö, b., -n, pl. -r, glörna,
glöd, glödande Pol.

brinna som en glö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glø (glør, glödde, glørt)
inkl. glöda.

Ljuren la bära o glödde.
Ofven imfers. de glør.

De glør i äskan.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glödga

gl²øa (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
kv., glödga.

gl²øa et gærn. — den skule
haer gl²øad sprigd i ²ænen, utter.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glömma

glima (glimor, glimde, glimt, glimd, glim) tr., glömma.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glömme

glimme², m., oböjl., förek.
i mell., slå i glimme², slå
i glömska, glömma.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× glömske

glimfe, oböjl. m. fl., n.,
sing. och pl., glömsk.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Li.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnag

gnav, n. 1, gnåved, utan pl.,
hat.

ha gnav li nan.

di glinor änte de gamla
gnåved.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnaga

gnåva (-ar, -a, -ad, -ad -a) tr. och intr., gnaga. gnåva ben l. gnaga ben.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnaga

gnàvpa, = , -ad;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnagand

gnåvande, n., -d, utan pl.,
gnagande.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnet

gnédor l. gnẽdor

(obest. pl.)

gnettor

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnet

gnr̄d, m., gnr̄den, pl.
gnr̄dor, – na, gnet, lusägg.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† gneta

gnida (-ar, -a, -ad). inte.
-linne- eller
då bomullsvarpen framträder
starkt i halfyllelyg.

Tvisten, vårpen gnidarpa
vårpened.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gnetet

gnr̊dad, lika i alla genus, pl. -a och -e om halvfyllelyg, hvari bomullsvarpen stärkt framträder.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnida

gnija (gnijor, gnē, gnēdd, gnēdn, gnī) tr., gnida, behandla (tyg) med en rund glasskrapp, gnigstēn. Äfven (inf.) gnida.

gnija skärpakrāva, klūda.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnida sig

gnija si (gnijor, gnē, gnēdd, gnī) 1) gnida, skrubba sig, 2) draga sig undan för, söka, undvika att göra. han gnē sig för kostnaden.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gnidfjel

gnijefjel, m., -len, pl. -a, -na, gnidbräde, plankstycke, hvarpå linnetyg lägges, då det gnides, behandlas med gnidsten för att blifva blankt och slätt.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gnidpenn

gnijapiŋ, m., -en, pl. -a, -na, eg. gnidpinne; epitet, användt om en mindre skicklig fiolspelare.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnidsten

gnij²e¹sl̲e̲n, m. i-len, pl. -a, -na, gnidsten, rundad glaskrapp, hvarmed lim-lyg behandlas, gnides, för att slipa blanket och slät.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grissel

gri¹sel, m., -len, en sjuk-
dom, som består i värk och
utslag.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnilta
s.

gnista -an -or -orna

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnista

gnista, s., -n, pl. -stor, -na,
gnista.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gny, n., gnyfed, utan pl.,
gny.

gny
s.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gny

gny (gnyjor[1], gnyjde[2], gnyt, gny) inh., gny.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnyenk

1

gnynk, n., -d, utan pl.,
gnyende, gny.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnäll

gnäl, n., gnälled, utan pl.,
1) gnäll, gnällande, 2) en
sjukdom hos människor,
bestående i håll.
ja har sant gnäl i ryggen.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnälla

gnäl²la (gnäl¹lor, gnal, gnalt, gnält (endast i n.) gnäl², gnäl²lens) intr., gnälla.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnällande

gnälla, n., -d, utan pl.,
gnällande.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnället

gnällad, lika i alla genus, fl. -a och -e, gnällig.

gnällad, adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnällpipa

gnälapiva, f. 1. -n, pl. -vor, -na, eg. gnällpipa; epitet om en person l. ett husdjur som ständigt gnäller och jämrar sig.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

god

gō

komp. gōare (om smak)

sēdare o gōare, sōtare

och godare;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gov

gå l. gå[1]wor, m. oh f.,
n. gat, pl. gå[2]wa och -e,
god.

gat, adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

god
a.

gå

/ärbiden va för gå a ligga

(= ligga obrukad)

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

god

gått (n)

'gott'

"å då e de emte gått jär en anan ..."

S. 111

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

god

goa (pl.)

'goda = starka'

"å ja har goa arma å e gla
ve tösen ..."

S. 127.

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Fyc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

god
adj.

gå. n. got

de va ènte gó't a vìda

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gud
a.

gå m. gåa, n. got

fyst kafa a gåa kågor

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

godhet

1
gōhēd, m., -den, 1/utan pl.,
godhet, 2/med pl. -ər, -na,
goda saker i mat väg.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

godhjärtad

gå̄j̄ärtad, lika i alla genus,
pl. – e, godhjärtad.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

godkänna

godkänna (-kännor, -kände, -känt, -känd, -känn) tr., godkänna.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

godrösjärn

gödvaröesgèrn, n., -ed, pl. =,
-en, liten järnform, hvari
gorån, eü slags kakor, bakas.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

godnäskaka

gå²vaɑskäga, s., -n. pl. -gor, -na, gorå, ett slags bakelse.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1808-1900

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gods

gås, n., gåsed, 1) (utan pl.,
gods, egodelar, 2) med pl. =,
gåsen, gods, stor landtegen-
dom med många underlydande
arrendatorer.

№ 323. F Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gods
s.

gås, 1 ad

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gods

gds, -ad

herregods " t.ex. om Marsvinsholm

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gos

gås. 1ad. pl. =, 1an

di stå:a gå:sen

kragehólms-gå:sed

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gods
s.

gås u. gås. -ed. gen. gåseds

dǫ́ va ált gåseds fólk bjudna
did (om Charlottenlunds gods).

på måsbå gås

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× godsare

gō̂²sare, m., -n, pl. =, -rna,
eg. godsare; ~~fj~~ ärrendatör,
lydande under ett herregods.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× godsaredräng

gō²saredrèŋ, m., -en, pl. -a, -na, eg. godsaredräng⁴, dräng hos en (under en härre-gård lydande arendator.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårståg

gårståg -ad. pl=. -an.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

godstäg

gostäg, n., m. =

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

godtrogen

gåtrôwlen, m. och f., n. -wld, pl. - trôna oh - le, godtrogen.

gåtrôwld, adv. af föreg. de va gåtrôwld jårt.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

godtrogenhet

gåltrowenhèd, m., -en,
utan fl., godtrogenhet.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

godvillighet

1 1
gåvilihèd, m., -en, utan pl.,
frivillighet, god vilja, med-
görlighet.

1 1 1
de va hånsles gåvilihèd ad
1
han bitålte di fånana.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Li.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gorrilligt

gorilet, adv., frivilligt.

han kom gorilet.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

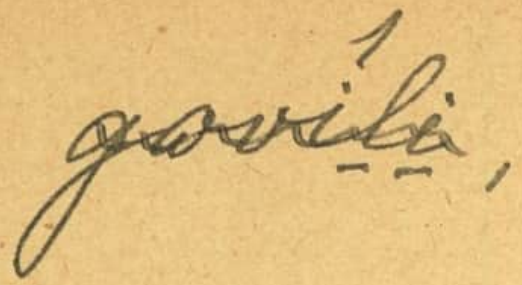

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× godvänns

govéns

i nür. va govéns me,
vara god vän med;
va
ja govéns me dom

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golv

gol. -ld

so vala di ud po gol-ed

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

L. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golv

gul, -ad l. gol, -ad;
(u → o)

(M.J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golv

gål, -ad m. f. 1871.

gul el. gål m. f. 1868

di la a kjév på gå̀lad.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golv

gål, -ad

också i bet. marken, jorden

en kånn stå på gåled a

plåka dom (rånd. fuktens)

m.-f. 1877.

1957 5109. Skåby, Gnists hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golv
s.

gål, -ad

di klepte bǻkspøm; di
stygde på gǻlad.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Liunits hd
1.Irgers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golv

gul, n., gulled, pl. =, gulen,
// golf, ½ i en lada befintligt
rum för förvaring af otröskad
säd l. foder. Äfven lagul.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

golvdrag

guldråg, n., -åd, utan pl.,
golfdråg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Li.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gom

gom, m., gömen, pl. gömor,
-na, gom.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gona sig

2
gŏna si (-ar, -a, -ad, -a)
gona sig, upphöra att vara
vred.

№ 323. –

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Li.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

↑ gora

gon

behåftelseord (anses icke ss. svordom).

nej gon fek di ej.

ja gon.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gonn

gonn

bekräftelseord:

jå gónn e dan so.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
l. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gonn

gan, adv., innefattande en
bekräftelse, eg. Gud måde,
förek. i uttr. nej gan ah
ja gan. Y.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gorma
v.

gòrma -a -ad

vätnas, vara höglydd.

di hade lued a gòrmad a
vad fo`la.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gorma

gårma (-ar, -a, -ad, -ad, bloa
i n., -a, gårmens) (intr.,
gorma.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gormand

2
gärmane, m., -d, utan pl.,
gormande.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gormhatt

1

gärmhatt, m., -ar, fl. -a, -na, eg. gormhatt; epitet, skällsord, användt om gärmande mankön.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gott
adv.

got
gäna

kan kona got seda a tita på

man kan gót sí' ... (säga)

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gott
adv.

got, väl

ja komon gót i hú dan mánan,
sin ja va lìdan pág.

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gott
adv.

got

de jɛk jɑ gót a eda síl a
pantóflor

Nr4569 V.Nöbbelöv, Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gotta sig

gå²la si (-ar, -a, -ad, -a)

godta sig.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~gott~~

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gran
s.

gran. -en. gränor, -na

man di han savad gränorna
ner.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gran

gran, s., gränen, pl. gränor,
-na, gran.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grana

gräna (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr., beströ med granris
l. sönderhackade grankvistar:
gulet va gränad
även intr., utstö granris
l. sönderhackade kvistar.
där va gränat på hela
vägen. - gräna på gården.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x granda

gr$\underline{\ddot{a}}$na (-de, -a, -ad) tr.,
gråna, förorsaka gråmelse.

de gifte har grönad dem
många gånger.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grända sig

gr̲ån̲a s̲i̲ (-ar, -a, -ad, -a)

gråma sig (över).

Även impers. det gr̲ån̲ar mi̲

(-a, -ad) det gråmer mig.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Li.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ grande

gröna², n., oböjl., grand.

et lide gröna².

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grane
s.

gràne -ld

granskog, -dunge;

granvirke, -ris.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grane

grane, n.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grane

gråne, -et

granskog, -dunge, granvinke,

granis.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grane

2
gråne, n., -d, utan pl.,
// granskog, -plantering, sam-
ling af växande granar,
2/ virke, trä, grenar af gran.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granebacke

gråⁿebåⁿke, m. -n, pl. -ka, -na, granbacke, med gran planterad backe.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granebalk

gråⁿnebåⁿlk, m., -len, pl. -a, -na, granbalk, syn. gran-bjälke.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granebark

gråⁿebàrk, m., -ken, utan pl., granbark.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granben

gråbben, n., -bed, pl. =, -ben,
granben, -fot.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granebit

gråˀnebìd, m., -den, pl. -a, -da, bit af granvirke.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granbjälke

gränebjälke, m., -n, pl. -ke, -na, granbjälke.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ granbleje

gråneblèje, m., -n, pl. -ja, -na, kil af grantrå.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× granbolster

gråⁿnebåⁿlstor, n., -ⁿled, pl. =,
-ⁿlen l. -ⁿna, skelen granbjäcke,
utgörande underlag för en
brådgolf.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granebom

gråˀnebòˀn, m., -en, pl. -a, -na, bom af granˀå, t. ex. i eˀn lröskvärk, en spilla.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granebråda

gråˀnebrœˀda, s., -n, pl. -dor, -na, granbråˀde.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granbränne

gränebrène, n., -d, utan pl., granved, -bränsle.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granebuske

gråˀnebòske, m., -n, pl. -ska, -na, granbuske, buskformig gran.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× granebåling

gränebülig, m., -en, pl. -a, -na, graf gbanspåke.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråndåb, m., -en, fl. -a, -na, granedubb
granedubb.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granfamn

gränefjèn, m., -en, pl. -a, -na, i fjinn granved.

№ 323 Ljunits hd

Lj.

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× granefan

gràne-fàn

finare grangrenar · St × fan

= blast

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granefot

gräneſöd, m., -en, pl. -ſödar, -na, granfot.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L:

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granefrö

gränafrö, n., -d, pl. =, -n,
granfrö.

№ 323. Ljunits hd

Lj.

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granegavel

gråne²gòvel, m., -len, pl. -a, -na, en gafvels triangliga, i takvinkeln befintliga parti bestående af granbräden, 2/ af mellan stänger inflätadt granris.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granegren

gråˀnålgrèn, m., -en, pl. -a, -na, grangren.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granhäck

gråⁿnehäⁿf, m., -en, pl. -a, -na, granhäck, häck af lefvande granar.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granehälla

gråne²hèl̲a, s., -n, pl. -lor, -na, brant, med gran bevuxen backe.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granekarm

gråneksärm, m. -, -ar,
pl. -a, -na, grankarm, av
gran bestående sarm till
dörr l. fönster.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granskista

gråna²ffista, f. -n, pl. -stor,
-na, granskista, kvista af
gran.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granknopp.

gråneknòp, m., -knèn, pl.-or,
-na, granknopp.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× granknorts

gråⁿlekn̲å̲rt, m., -en, pl. -a, -na, granknast.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granknuta

gråneknùda, f. -n, pl. -dor, -na, granknuta, ett stycke starkt knotigt granved.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granekrok

gråneknyft, m., -en, pl. -a, -na, en stycke storknuggen granved.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granekorg

gråˀnekòr, m., -en, pl. -a, -na, grankorg, af grantråˀ flätad korg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granekrona

gråneskrȯna, s. -n, pl. -nor, -na. krona på gran.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granehulle

gråneheòle, m., -n, pl. -la, -na, grankulle, med gran beruten kulle.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granekulle

gràn·ekò'le, -an.

granbevuxen kulle

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granekvist

gråⁿnåkvi̲st, m., -en, pl. -a, -na, grankvist.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granekäpp

gråneskäft, m., -ken, pl. -a,
-na, grankäppe.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ granskäne

gråneskrèrne, m., -n, pl. -na, -na, kärnvirke af gran.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granklabb

gråⁿnaklàb, m., -en, pl. -a, -na, stycke af grantrå, påsatt som förstärkning för en böndrig l. svag kasgerådssak af trä.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

graneklots

gråneklòs, m., -ken, pl. -a, -na, granklots.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ granklyft

gråⁿnaklòùt, m.; -en, pl. -a, -na, granklykra.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* granknabel

2
gråŋknåbel, m., -kn, pl.
-bla, -na, granspråk.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ granknubb

gråneknàb, m., -en, pl. -a, -na, granknubb.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granlass

gråˌnålàs, n., -et, pl. =, -en,
af granved l. -ris bestående
lass på en vagn.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ granelassmed

gråneläsmè, -n, pl. -r, -na, lasstång af granträ.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granelund

gråˀnelòz, m., -en, pl. -a, -na, granlund.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granelusthus

gråneluusthàs, n., -et, pl. =,
-en, bersån af våkande granar.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granlåda

gråⁿnålöda, f., -n, pl. -dor, -na, granlåda.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granelåkte

gråneläkte, n. -d, pl. =,
= n. granläkte.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× granenagle

gråⁿlenèyle, m., -n, fl. -la, -na, nagel, bult af granträ.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× granepigg

gråⁿepiggz, m., -en, pl. -a, -na
granbarr.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ granepilla

gråne̲pi̲la, s. -n, pl. -lor, -na, liten, enstaka stående gran.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ granspinn

gråna²spiz, m., -en, pl. -a, -na,
granspinne.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granplanka

gråneplåzka, s., -n, pl. -kor,
-na, granplanka.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granplanta

gränsplänta, s. -, -n, pl. -tor, -na, granplanta.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granplantering

gran²plantering, m., -en
// utan pl., plantsrande af
gran, 2) med pl.-a, -na,
med gran planteradt område.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granepost

gråna·pòst, m., -en, fl. -or,
-na, granpost, af gran be-
stående post tvärs dörr l. fönster.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4 grönspyl

gränespryl, m., -en, pl. -a,
-na, granspråk.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† gränepuna

gränaspöra, f. -, -n, pl. -ror, -na, förkrympt, knotig gran.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Granepära

M. Granepiron

Grankotten

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granerad

gråneråa, s., -n., pl. -r, -na,
granrad, rad af växande
granar.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granraft

2
gränsåvl, m., -n, pl. -a, -na,
lång, smalt granstam.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

graneris

gråneris, n., -ed, utan pl., granris.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ granvissla

gråntrissla, f., -n, pl. -lor, -na, afskuren granqren med barren affallna.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ granrop

gråneröv, n., -et, pl. =, -en, eg. granrop; kvad, som innefattas i ett utrop af gran jul skogsauktion.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granrot

gråneröd, m., -en, pl. -rödar, -na, granrot.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Li.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granerusker

gråneruska, f. -n, pl. -skor,
-na, afskuren grängren med
fröställande barr.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

graneskaft

gränskäft, n., -ed, pl. =, -en, granskaft (på ett redskap).

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granskakel

gränskägel, m., - en,
pl. - gla, - na, granskalm,
vagnsskalm af gran.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granskiva

gråneskjva, s., -n, pl. -vor, -na,
granskifva.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

graneskog

gràneskàw m.-a.

y. gràneskòg m.-a.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granskog

gràneskòg

(sesom leden motsvarad)

dær e ènta mìad gràneskòg.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granskog

gråⁿskàw, m., -ⁿen, pl. -a, -na, granskog.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granskott

gråneskòt, n., -ed, pl. =, -len, årsskott af gran.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj:

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granemak s.

gråˀnesmˀåg, m. – -en, utan pl., granemak, af granträˀ förorsakad smak hos födoämneˀ.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granespar(se) s.

gråⁿaspår, m., -en, pl. -a, -na, granspare.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granespira

gràn-espíra, -an

lång och smått, avverkat granstam.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granespira s.

gråneˀspira, s. i, -n, pl. -ror, -na, granspira, spelen, smått granstam. En granstam af småstaste slag heter gråneˀråt.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granespån

gråneſpån, m., -en, pl. =, -en, granspån, för tak-
täckning tillvårkad spån
af gran. Spån, som afhuggas
vid trädets fällning l. tillhygg-
ning, heter -spåna, pl. -nor.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× granespåna

grånespåna², B., -n. pl. -nor, -na, vid grantråds fällning el. tillhuggning uppkommande spån. För takläckning afsedd spån heter grånespån², pl. =.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x granestabbe

gråˀnestàbe, m., -n, pl. -ba, -na, granstubbe.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granestake

gränestäge, m., -n, pl. -ge, -na, granstake.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granestickа

gränestiffa, s., -ffor, -na,
granstickа.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granestock

gränestàk, m., -ken, pl. -a, -na, granstocke.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granestolpe

gråˢnestòlpe, m., -n, pl. -pa, -na, granstolpe.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granestycke

gråne·stiffe, n., -d, pl. =, -n.
stycke, bit af granträ.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granestående

gråneståndare, m., -n,
pl. =, -rna, eg. granståndare,
lodrätt stöd under en bjälke.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granestång

gränestång, m., -en, pl. -stänger, -na, gränsstång.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× granetand

gråntån, m., -en, pl. -tån, -en, grantand (t. ex. i en hästräfsa av trä).

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granetimmer

gråneltimmar, n., -ar, -ed, (utan pl.), grantimmer.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× granstimra

gråneltimra, f., -n, pl. -ror, -na, af granlimmer bestående stomme till ett korspirkeshus.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× granetjudespål

gråntarspèl, m., -len, pl. -a, -na, tjuderstake, -påle af gran.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granutopp

gråntäp, m., -tan, pl. -a,
-na, grantopp.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

graneträ(d)

gråⁿneträ, n., -d, 1) utan
fl., granträ, -virke,
2) med fl. =, -n, granträd,
gran.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× granvändhår

gråneværtrè, n., -d, pl. =,
-n, takrytare av gran. I:
ryggträ (å halmtak) av gran.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

graun
a.

gran n. grant

gránt vär

vacker

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grann
adj.

gran m. -a
vajken
superl.: de gränaste träed, di
hade i skäwen. ...

föda a gräna, (om svin).

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gramm adj.

gramma (fl.)

, vackra, gramma)

"go hällsa å gramma sen ..." "

s. 127

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gran

gran (såsom gränar) m. och
f., n. grant, pl. gräna
och -e, grann, vacker.

grant, adv., 1) granat, vackert,
2) godt, bra. se grant.
Sjuna grant på, förstå sig
bra på.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

F Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gramm

gran, pl. -a;

vacker

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granlåt

granlåt, m., -en, 1/ utan pl., granlåt, vackert utseende, 2/ med pl. -or, -a, vackra saker.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granska

gränsa (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr. och intr., granska.

gränsa mäta, skarsléna.

gränsa i lådorna. gränsa kläder förvaras.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granskare

2
gränsfare, n., -d, utan pl.,
granskande.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granskare

2
gränfara, m., -n, pl. =, -rna,
granskare.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granskning

gränsning, m., -en, pl. -or, -na, granskning.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

granskog

gràneskàw -en -a -ana

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grassera

grasera (-ar, -a, -ad) intr.,
grassera (om smittosamma
sjukdomar).

kåporna, klad, kolera
grasera mjäd för i tiden.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gratis

gråtus

adv.

rakt, rätt

--- lebåla som ska gina

sæn, ånars falt den

gråtus nor; (M. J. 1852)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gratis
dv.

gråtes

direkt

se jek han gråtes ty på sett sóm
a skåd si

1947. Balkåkra, Gunnits hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gratulera

gratlé:ra -ar -a -ad

anv. i bet. garantera.

e dar et mozmå:n me jú:rad, so gratlé:nar ja for hå:ndra krò:nor.

Gunits hd enl. H. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grav
s.

grav. 'an

(i kyrkogård)

di som hade nån gráv, so

jöne di i ànnry på dé gravstéled.

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grav
s.

grav. -en. -ar. -arna

1. tumulus. sepulcrum

2. håla el. fördjupning uppkommen vid uptagning av lera, grus, torv etc.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grav
s.

grav, -en, -or, -orna

skuleanum

ja, a jått gråven i aanej

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grav II

i bet. hålighet i jorden uppkommen
vid upptagning av grus, lera, torv etc.

gamla grävor

di han skorad tör i dé grävorna
för i tiden.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gnav III
s.

dæn va di' som ff ùpta hèla
gnàvan a tø i's

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grav II

han sprått ovan tånamåsa
a gråvan

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grav

grav, s. 1, gråven, pl. gråvar, -na, 1) graf (för döda) 2) graf, gräfdt hål i marken för ler-, mägel- l. torftäkt.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grava

grå²va (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
fr. och inl. gräfva.

grå²va en grav, ¹en grav.
grå²va i jorden, i lå²gorna.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grava
v.

grå̀va -a -a -ad

grāva

di grå̀va si ẹ́ ẹ̀gor jå̀ren

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grava
v.

gråva -ade -a -ad

gråva

grava opp

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grava av

grāva āw (-ar, -a, -ad, āw-
grāvad, -a) th. 1) genom
gräfvande afstänga, gräfva
en grop kvärsöfver, som afstänger
passagen. grāva vägen āw.
2) med böjningen āwgrāvad i
perf. indik. och part, afsluta
fullborda gräfvande.
här i āwgrāvad? bjerkd e āw-
grāvad.

№ 323.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gravank

gråvank, n., -d, utan fl.,
gråfvanke.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† gravare

gr[å]vare, m., -r, fl. =, -rna,
[å]

gr[å]fvare.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gravkapell

gråvkapäl, -ad

(Relativt nytt ord)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gravplats

gravplats pl. -or

di tar óp nya gravplasor

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gravplats

gravplats -en -or -orna.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gravsten

gravstén -en, -a -ana

Nyare: det genuina på lijstén

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gravsten

gravstén M.-a

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gravställe

gravstäle, -ad. pl. =, -an

di som hade nåen gråv, so

jåen di i åenry på dé grav-

stäled

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gravställe

gravställe, n., -d, pl. =, -n,
grafställe (på en kyrkogård).

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gravsvin

gravsvin, n., -ed, pl. =, -en,
gråfsvin, gråfling, meles taxus.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gravsvinaböning

1

gravsvinaböning, m., -len, pl. -or, -na, gräflingsbo.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråsvinskinn

gråsvinaskinn, n., -et, pl. =, -en, gråsvins-, gråslingsskinn.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gravsvinsäck

gravsvinaskiff, m., -len, pl. -a, -na, fiolsäck af gräslingsskinn

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråsvinunge

gråsvinaöga, n., -n, pl. -ga, -na, gräslingspunge.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Li.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gravvård
s.

gravvård, -en

(lånat)

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gravvård

gravvård -en

Inlånat.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gravvård

gravvård -en

(Inlånat)

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gredelin

gredelin[1], m. och f., n. -t,
pl. -a och -l, gridelin.

en gredelin[1] tröja[2].
från en höst[2] gredelint[1].

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräj

gräj. 1 ad

saken. dom

de gräjad .

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grejor

M. grejor

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grejor

s.

M. grejor, -orna

saker, tillbehör

de e nästan försmädelat a koma
hëd a änta ha åla grejorna me.

(en fiskare)

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers. 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grejor

M. grèjor

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gren

gren, m., grenen, pl. grenar,
-na, gren.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grena sig

grena sig (-ar, -a, -ad)

grena sig.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grena sig ut

grena sig (-ar, -a, -ad)
utgrena sig, förgrena sig.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(gren)

× grenfamn

v grenafejn, m. famn ved av (ej fläckta) grenar.

jfr flätfejn, ränfejn

Nr 2964 Ljunits hd, A.Malm. Rikie

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grenbränne

grenabrände, n., -d, utan pl.,
grenved, -bränsle.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grenet

grēnad, lika i alla genus, fl. -a och -a, grenig.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grenfamn

grenafdelning, m., -en, pl. -a, -na, grenfamn, taf grenar bestående vedfamn.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grep

grēv[1], m., grēvan, pl. grēvor[2],
-na, grep.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grepe

grēve², m., -n, pl. -va, -na, grepe (til en korg l. eit ambar).

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grephorn

grēvahāàrn, n., -- ed, pl. =,
-- en, grephorn, -- tand.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grepkorg

grēvakŏr, m., -ken, pl. -a, -na, grepkorg, med grepe förseedd korg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grepskaft

grēvaskàft, n., -ed, pl. =, -en, grepskaft.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grevar

grö̲va, m., -na, pluralt, osmältbara delar af svinister. Istret sönderhackas och sättes öfver stark eld att smältas. Hvad som smälter, blir flott, fri; de osmältbara partierna skumm̲as och kallas grö̲va.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

greve

grēve (sällan grövel) m., -n,
pl. -va, -na, grefve.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

greve, s.

grève. -an

äggreven, gen. -ans

(den) unge greven.

8148. Snårestad, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

greve:

hÿgzestagrêven =

greven å Högestad

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grevebarn

grēvabārn (sällan grōvabārn)
n., -ld. -pl. = (barn,
grefbarn, en grefves barn.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grevinna

grevina, -an

grevinan kork, (kurck)

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grevinna

grevi̲n̲a (sällan grovi̲n̲a)

f. -, -n, pl. -nor, -na, grefvinna.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grifsel, m., -en, pl. grifslar, -na, griffel.

griffel

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

griffelhus

griflahäs, n., -ed, pl. =,
-en, griffelfodral.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

griffelspets

griflaspi|s, m., -en, pl. -a, -na, griffelspets.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ griften

griftor, m., -na, plural,
griftgryn.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

griftgröt

griftagröd, m., -en, (utan pl.), griftgrynsgröt.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grillen

grillor, m., -na, pluralt,
grillar, besynnerliga idéer.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grät, m, gråten, pl. gråta, -na,
jätte, jätte, jätte.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grim

grim, oböjl., namn på
en tjur l. ökl, som har
en teckning af hvita oregel-
bundna streck i pannan.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grimma

grimpa, -an, -or;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grimma
s.

grìma -an, -or, -orna

(på häst)

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gréma
s.

gréman, best. f.

havsbottnen c:a 100 m. från land
med sten och tång och det svarta
vattnet däröver

vi kåstar hår ìga på gréman.

svarte.

m-f. 1910

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grimma

grå, f. -, pl. -or

vid reparation av en plogsök

el. ett århöed pålagt nytt

järn i st. f. det utslitna

Wlll

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grimma, v.

grîma², -a, -ad, v. påtaga nytt järn på en plogstock el. ett arhöad, då det gamla utnötts, påtaga grîma¹

ffr bö, v.

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grimma

grima², s., -n, pl. -mor, -na, grimma.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grimmed, lika i alla genus, pl. -a och -e, 2) i jämnan räcknad med hvita oregelbundna streck (om nötkreatur och får) 3) i ansiktet räcknad med oregelbundna smutsstreck (om människor). Figurligt.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grimskaft

1

grimskaft, n., -ed, pl. =,
-en, grimskaft.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x grin
s.

grin, n.

skratt

vi kan ènte bànja vos for grin

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grin

grin, n., grined, pl. =,
grinen, grin, (skratt.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gnina

gnìna -ar -a -ad

skratta

hän kan gnìna

kan bära gnìna od -ad.

Nr 5109. Skärby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grina

grina, = ˌ-ˋad;

(skrāna)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grina
s.

grina², s., -n, utan pl.,
skratt.

de va inga² go grina².

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grina v.

grina (-ar, -a, -ad, -a) inte, skratta.

grina od nån. grina rent i vädret. grina i fördärvad. grina nån mitt uti ansiktet. de e inte grott o grina åt, utan.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj:

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grinemidda

grinemida, f., -n, pl. -dor, -na, epitet, användt om en person som har lätt för att skratta.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gripa

grīva (grīvor, grēv, grīvet)
inte. ¹, eg. gripa, sluta hårdt
lik om en dörr, ett fönster, ett
lock; då dessa saker äro på
plats, att de sitta hårdt
i sina falsar säges de grīva.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gris

gris, -en, grisar, -orna

i smörbåen där kom fåfor did
a skola tjöva en gris en gång.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gris II

nar di hade sr̲ded lr̲'t̲a, so

sa̲ han: "vi far val ga he'n̲ a

sé' gr̲s̲orna".

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gris

gris, m., grisen, pl. grisar
(sällan grisor) / gris.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grisasa

grisasä f.

sugga med grisar,

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grissla

grìsla f.

bakugnsspade;

(M.f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gr

grissla

grisla, f., -n, pl. -lor, -na, brödspade, spade, hvarmed bröd, som skall gräddas, införes i bakugnen.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grisleskaft

grisleskäft, n., -et, pl. =, -en, skaft på en brödskade.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gus-so

gu̲ìsasø̲, -an. pl.

gu̲ìsasø̲n, -na

sugga med gusen.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gris-so

grisasò (sällan grizasò) f.,
-sòwen, fl. -sör, -na, grissugga,
sugga, som har grisar.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gris-sylta

grisasylta (saman grisasylta)

f., -n, utan pl., grissylta.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gitt

grit, m., gritten, pl. gritar, na, bjoller, bjant.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

†gritted

2 grîtled, lika i alla genus, fl. -a och -e, fjollig, fjantig.

grîtled, adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gro

gro (gröwor, grödde, grot, grodd, inh. ; gro, utslå grodd (om växter).

gräsed gröwor. Sæn e grod.

målled e grot.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gro

grø , grøda

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gro
v.

grø . pret. grøde

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grogg

grog, m., gröjen[1], pl. gröja[2],
- na, grogg, blandning af
spritdrycken rom och kaut-
vatten.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gröning

grö²ning, m., -en, pl. -, gröning.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grop

grav. -en. -ar, -arna

(vike)

den va en jär grav

Skårby by

Även grav el. gravv: Kögle.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grop
s.

grav el. grev, -en

dike

Kögle.

grav, Skårby by.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grop

grav, -en, -or, -orna

dike

Nr 4559 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grav, m., pl. -ar, grop, dike.

S. Wikén

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grop

grav. -en. -ar. -arna

dike.

di lå i gravarna

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grop

grav[1], m., gravven, pl. gravar[2],
-na, grop. I: dike

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grå²va, -a, -ad, v. grop, dika

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm. L. Wikén

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 (-au-)
grōwa, -a, -ad, v. gropa

wille

wally grōwa.

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gropa
v.

grò̲va -a -ad

dika

Kögle.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gropa

grȧ̈wa -ar -a -ad

grāva dike el. fördjupa dike.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gropa

grä²va (- ar, - a, - ad, - ad, - a)
1) tr. a) gropa, gräfva en grop.
grä²va en grav. b) dika, göra
diken) i. grä²va en äng.
2) intr. gropa, gräfva grop,
dike.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L:

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gropa upp

grāva åf (-ar, -a, -ad,
åfgrāvad, -a) tr. och intr.
uppresa (ett dike, en grop).

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grapa ut

1 1
grāva ned (-ar, -a, -ad, ned-
grāvad, -a) tr., utdika.
1 2
grāva vän ned. grāva åza
ned.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gropand

gråvand, n., -d, utan pl.,
gropande, dikande, gråfvande
af gropar, diken.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grapare

grävare, m.; -n, pl. =, -rna,
grapare, dikare, arbetare, som
gräfver grapar, diken.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gropkant

grùvakàntor (obest. pl.)

dikeskantor

(M.J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gropkant

grävakant, m., -en, pl. -or, -na, grop-, dikeskant.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grop-ning

grävning², m., -en, -ar, pl., grafning, dikning, gräfning af grafar, diken.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grosihandlare

grosshándlare, -en

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grov

gro l. grōwor, m. och f.,
n. grot, pl. grōwa och -e,
grof.

en gro kar; grot bro; gro
tra; grat tog.

grot, adv. af föreg.
grot skōzed. Snāka grot.

Lj.

M 223

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grow, adj., n. growt, pl. grōwa, prof.

wrice

wmby grōw, grōwt, grōwa.

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grov

grow, adj., n. growt, pl. grōwa,

grov

growt brǫ, grow trǫ

komp., superl. grōware, grōwast

Tvil. är det gjutna ord grow ete, som avses.

/-s.

S. Wide

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grovbröd

grabrø, 1 n., -d, 1/ mtan fl.,
grofbröd, grofl rågbröd,
surlimpa, kollektivt, 2/ med
fl. =, -n, kaka af sådant
bröd.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grovlemmad

grålemmad, lika i alla genus,
pl. -e, grafflemmad.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grovskinnad

grofsinnad, lika i alla genus,
pl. -e, grofsskinnad.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grubbel

gråbål, n., -bl, utan pl.,
grubbel.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grubbla

gröbbla (-ar, -a, -ad, -ad (endast i n.) -a) intr., grubbla.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† grum

grön, m. och f., n. -t,
pl. gröna och -e [1] (mulen
(om himmelen och luften)) [2] (bister
(om en persons utseende, uppsyn).

1) Det ser grönt ut i väder.

2) en grön kar.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† gemma

grö²ma, impers. dä grö²mar (-a, -ad) det mulnar, himlen blir ljock.

dä grö²mar på hi²mlen, i vä¹red.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grumma upp

1
grōma äf, impers. dē grōmar
1
äf (-a, -ad) det mulnar.

dē grōmar äf 1 dī regn, snī.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

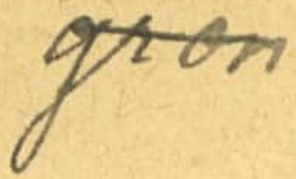

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grums / grums, n., grönsked, pitan fl., grums (i kaffedryck).

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ grumst

grönsed, lika i alla genus, pl. -a och -e, grumsig, besudlad av kaffegrums.

Kåfsed, e grönsed.

Ja driffor änkt aw di grönsede kåfsana.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grund

grov, -an

husgrund

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grund
s.

grog. -ad

grund i havet

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grund

gröz, -ed -or, -orna

grund i kaoet

svarte

åjta di nä för grözorna i då.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gemål II

de brýdor på grèzorna

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grund

gro$_2$, m., gro$_1$$_2$a, 1) utan pl., grund=, sanning, orsak, anledning, med pl. -a, -na, 2) botten, grundval.

1) ja va gro$_2$ kan du si dä?
dä kan ända ä$_2$a gro$_2$ (= sanning).
2) lä$_2$a gro$_2$ i ä hus.
sk$_2$ädan stor ha gro$_2$.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Li.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grunda

grå²nza (-ar, -a, -ad, -ad (en-
dast i pp.) -a) (intr., grunda,
tänka, fundera.

gå o grå²nza på nåd.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grundand

2
grönzand, m., -d, utan pl.,
grundande, tänkande, fun-
derande.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grundare
s.

grò̀zare – en

sten som hållen s.k. stöja (se d.o.),

de e en dò̀li grò̀zare du kan.

Svarte.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grundsten

grånsten[1], m., -en, pl. -a, -na, grundsten. Även

[2] silasten.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gruskål
s.

gruskål, n.
gruqvar, (sep. gruqvor)

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
l. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grus, m., gruset, utan pl., grus.

× grut

1

äv. i Skåby.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X gaut
s.

gud. Lan
gus

3446. Skåby, Gunnitorp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grutbacke

grudbåke, m., -n, pl. -ka, -na, grusbacke.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grutbunke

grusbänke, m. -n, pl. -na, grushög, höj af grus.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grutet

grȳdd², lika i alla genus, fl. -a och -e, grusig, grusblandad.

jȭrn¹ e grȳdd².

sȧnd¹ e grȳdd².

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grutgrav

grusgrav, -n, -ar, -en, -ar, -na, grusgrafv, -en, -ar, lag, hål, hvarur grus uppgräfves.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gutgrav

grundgrâv, -an

gungrav.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grushål

grusshål, n., -et, pl. =, -en,
grushål, i marken befint-
ligt hål, hvarur grus upp-
gräfts.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gutjord

grusjord, f., -en, utan pl.,
grusjord, till större delen
af grus bestående jord,
mark.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grutlass

grudlås, n., -et, pl. =, -en,
gruslass, lass, bestående af
grus.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grytlock

gryddlåg, n., -ld, pl. =, -lar,
grytlock.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L:

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grutsand

grädrån¹, m., -en, fl. -rännor¹, -na, grussand, i annan jord befintligt tunt lager af grus.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

gruva
s.

grùa, -an

eldstaden på öppen skorsten

de kalas för grùan dan di

kògte màden, ude i fjèlana.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gluva
s.

gluva, -an

eldstaden el. håden å öppen skorsten

Nr 5109 Skärby Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gruva
s.

gruva, -an

själva elvstaden på öppen ekorsten.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gruva sig

gråwa pi (- ar, - a, - ad, - a) .

grufva sig.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gruvlig

grǟ̲wli̲, m. och f., n. -lt,
pl. -lja -l, gruflig.

grǟ̲wlt, adv. af föreg.

Äfven grǟ̲wliga.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gry v.

gry (gryjor, gryjdr, gryt, gryd) intr., gro, utslå groddar om korn, som beredes till malt.

Kornet, mältet e gryt.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gry

gry, n., gryjet, utan pl.,
groddfri malt.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

glymta v.

gr̀ùmta -ar -a -ad

(om sön).

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gryn

s.

grun, n., pl. =

eller grynn etc.,

grun är vanmenhögsk form med utlöpare i Ljunits hd, där ordet vanligtvis heter gryn.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gryn

gryn, n., gryned, pl. =,
gryna, gryn sädkorn, havre,
bovete, ris m. m.).

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† grynet

grynad, lika i alla genus,
pl. -a och -e; grynig.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grynagröd, m., -en, utan pl., ng. grynagröt; gröt af hongryn.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grynmjöl

grynamèl, n. -ed, utan pl.,
grynmjöl, vid korngryns
malning framstiktadt mjöl.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grynmjölsgröt

2
grynamelsgröd, m., – len,
utan pl., grynmjölsgröt, af
mjöl, som vid kongrynsmalning
är frånsiktadt, tjockt gröt.

№ 323.
Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ grytna

gryšna², f., -n, pl. -nor, -na,
brnula, liten del.

en gryšna² snör.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gryta

grȳdja, -an, -or f.

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gryta

grỳda -an -or -orna

grỳdan va vål̀d me bónen i

vérad.

di hade vål̀t grỳdor, som di fjỳlna i.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gryta

gryda², f., -r, pl. -dor, -na,
gryta.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gytben

gryd·ben, n., -bd, pl. =, -ben,
grytben, ben på en gryta.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gytbotten

grȳdebȧ̊n, m., -len, pl. -a, -na, sg. grytbotten; löst trälock till en gryta.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gytfot

gryddefö̲d, m., -en, pl.-fjädor, -na, grytfot, trefot, hvarpå en gryta ställes, då hon sättes öfver elden.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grythrok

gryd·ekrôg, m., -en, pl. -a, -na, grythrok, S-formig järnkrok, som instickes i öronen på en gryta, då hon lyftes af elden.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gytpull

²gryd·hål, m., -en, pl. -a, -na,
väderspårnshål, som liknar
en rund grop.

jfr Mårtenshålsmyran s dar
en ²rätt ²gryd·hål.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gri

grå, m. och f., n. grat, pl. gråa
och -e, grå.

grat, adv. af böjn. grått.

glo grat.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråblåst

gråblåsed, lika i alla genus, pl. -a och -e, gråblåsig, som är till färgen grå med en hvit rand på hufvudets främre del, om hästar.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gråbön

grabǫ́n, n., -len, vilan pl., Kull.,
gråbo, artemisia vulgaris.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Li.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gråbönе

grabúne el. grabúne-
stába

bot.= Artemisia vulgaris.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gråbönebuske

grabönebåske, m., -n, pl. -ska, -na, gråbostånd.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gråbinestabbe

gråbjeneståbe, m., -n, pl. -ba, -na, gråbostjäck.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Li.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråhalsad

gråhalsad, fågla i allm genus,
fl. -l, gråhalsad, som har grå
hals, om fåglar.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråhuvad

gråhöwad, lika i alla genus, fsl. – h, gråhufvad, (som har) grått hufvud, om människor och djur.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråhårat

grahårad, lika i alla genus,
fl. -e, gråhårig.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråklädd

gråkläd l. -or, m. och f.,
n. -klät, pl. -kläda och -le,
gråklädd, som har grå
kläder.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grålleng

grå²liŋ, m., -len, pl. -a, -na,
benämning på en grå häst.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grålåra

grålåra, f., oböjl., som har grå lår, epitet, skämsord, användt om fruntimmer, flick. i en vanställdig visa, som börjar så: "hej lusti grålåra, hej lusti sprig bra."

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grämålat

gråmålad, lika i alla genus,
pl. -e, grå målade.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråachad

gråaklad, lika i alla genus, fl. -k, gråaclad, som har grå nacke, om fåglar.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gråplätt

grapplätt, lika i alla genus, fl. -a och -e, som har grå fläckar, om djur.

en grapplätt so.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gråandt

1
gråånad, lika i alla genus,
pl. -a och -e, gråråndig,
som är till färgen grå med
råånder af annan färg, om tyg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† grärutet

grårudad, lika i alla genus, pl. -a och -e, grårutig.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräsälva

gräsälva, f., -n, (utan pl.,
gräsälfva.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gråtida

grasija, s., -n, pl. -jor, -na,
o. t.
gråsej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gråskimlet

gråsimled, lika i alla genus, pl. -a och -e, gråskymlig, om hästar.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900. L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gråskäggad

gråskäggad, lika i alla genus,
pl. -e, gråskäggig.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gråspårvägslyng

gråspårvägslyg, sn., -en, pl. -a, -na, flock af gråspårvägar.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräsparnäbb

gråsparnäbb, m., -bd. fl. =, -bn,
gråsparsnäbb.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 gråpricket

1 gråprickad, lika i alla genus, pl. -a och -e, gråprickig, som är grå med prickar af annan färg, om tyg.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråskinnad

1
grafjäd, lika i alla genus,
pl. -e, gråskinnad, som har
gråaktig hud, om människor.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråsparv

gråspår, pl. -ar

(M.J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräspar

gräspór -en -a -ar.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråsparv

gråspor, m., -en, pl. -a, -na,
gråsparf, passer domesticus.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråsparv och

grå|sparv|ända, sn., -n, pl. -da, -na, gråsparvsbo.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråsparvsteh

gråsparvstek, 1 m., -en, pl. -a, -na, gråsparvsstek.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråsparsunge

gråsparaŋŋ, m., -n, pl. -ŋa, -na,
gråsparsunge.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräsparägg

gråsporaägg, n., -et, pl. -, -en,
gråsparsägg.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gräspräcklet

gräspräglad, lika i alla genus, fl. -a och -e, gräspräcklig.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråsten

grastẹ̄n¹, m., -en, pl. -a, -na, gråsten.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråstensgård

gråstensgår, m., -en, pl. -a, -na, gråstensgård, gård hvars byggnader äro byggda af gråsten.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grästenshus

grastẹ́nshụ́s, n.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråstenshus

gråstenshus, n., -et, pl. =, -en,
gråstenshus, af gråsten byggdt
hus.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grästenslänga

gräst1enslänga, f., -n, pl. -gor, -na, gråstensbyggnad, av gråsten uppförd hus.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråstensmur

grastensmur, m., -ka, pl. -a, -na, gråstensmur.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 gräsugga

gräsugga, s. -n, pl. -gor, -na, gräsugga, onis-cus. Kallas i hälsingemålet västra delar ²ålna.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråta

grèda

gred nte! imper. gred!

næ, tor. nte grèda, nej; du får inte gråta! (till ett barn)

(K. f. 1855)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråd 1

grädde 2, m., -n, utan pl.,
gräddar 4. I äldre målet
även flyd 4.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L:

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråddkruka

gråddkròka, f., -n, pl. -kor, -na, gråddkrukа, -krus. I äldre målet äfven flygdäkròka.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gräddesnippa

gräddesnipa, s., -n, pl. -por, -na, gräddsnipa, -kanna.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Li.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grädtår

grådtår, m. -en, pl. -a, -na, gräddtår.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Li.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråma

grå²ma (gr¹åmor, gr²ämdr, gr²ämt)
tr., gråma, förorsaka grä-
melse.

dr gråld gr²ämdr di gå²mlr.

åfven impers. dr gr¹åmar (gr²ämdr,
gr²ämt) det gråmer.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900. L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråma sig

gråma si (grämor, grämde, grämt, grämm) gråma sig (övor).

Såen simpers. de grämor si.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråmelse

2
gråmelse, m., -n, utan pl.,
4
gråmelse.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900. L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråns?

grens, m. (grensen, pl. grenser,
-na, gråns.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gränsa till

gränsa til¹ l. apti¹ (-ar, -a, -ad) fr., gränsa till l. upptill, intill.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L:

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräs

gre̲s. 1-ɛd

de e lø̀sa bɛ̀ŋʃja - di kø̀re

stɛ̀d i gre̲sɛd

Nr.5064 Balkåkra, Ljunits hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräs

gres, -ad

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräs

gres[1], n. gräsed, utan pl.,
1) koll. gräs, 2) gässtrå, -blad.

släpa på gres[2], 1) släppa kreatur
på gräsbete, 2) aftaga strumpor
och skor, gå barfotad.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grån s.

grɛs. -ɛd

dɛ' lɛ dìta i' grɛ́s ál.

8148. Snårestad, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräs

gr<u>e</u>s, l´ad

só va dæ jä <u>æ</u>ya, som di

s<u>a</u>lda gr<u>e</u>s

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråsand
1

gres<u>å</u>n, s., -sn, pl. -sn<u>o</u>r, -na,
1
gråsand.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråsbete

gresbēde, n., -d, utan pl.,
gråsbete.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråsbänk

gresbänk, m., -en, pl. -a, -na,
gråsbänk.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gräsfitta (-kusa)

gresfitta l. - kusa, f., oböjl. förekommer i ta gresfitta l.-kusa, coire i grongräset.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräsfrö

gresfrø¹, n., -d, utan pl.,
kollv., ‘gräsfrö’.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråsgrön

gr¹ēsgr¹ø̄n x/, m. oh f., n. -t,
pl. -a oh -e, gr²åsgr²ön.

en gr¹ēsgr¹ø̄n å¹ger, h¹ø̄ltal m. m.

x/ obs. aksenten!

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräshoppa

greshåpa, 1, -n, pl. -par.
1 -na, gräshoppa.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ grǎja

grē²sa (-ar, -a, -ad) (intr.), gå på gräsbete, om djur.

¹gē̆sen, ¹/²gē̆sna m. fl. grē²sar.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråskaat

greskånt, m., -en, pl. -or, -na,
gråskant.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråslupen

gresl¹öven, m. och f., n.
-l¹öved, pl. -l¹öna och -e,
gråslupen, gråsbunden, full
af kvickrot, om jord.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräslök

gresløj, yngre gresløg,
-la

1957 Skåby, Gunnels hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråslök

gresløj ev. -løj

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräslök

gresløj, m., -kn, -ntan pl.,
koll., gräslök.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräsmatta

gresmåta

ja hade sått en gresmåta

1957 5109 Skåby, Gnesta hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräsmatta

gresmåta, -an

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräsplan
s.

gresplän, pl. -or.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräsrot

gresrød -en

kvickrot

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gräsrot

gresrå̊d, m., -en, 1) utan fl., kollektivt, gräsrot, kvickrot, 2) med fl. -rå̊dor, -na, om stycken, delar, enskilda rötter af kvickrot.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråstrå

grestrå¹, n., -d, pl. =, - n,
gråsstrå.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gräs-svål

gressvål, -en

gräs-svål. Fjol och tog gräsvålet.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gresvål, m., -en, utan pl.,
gräsvål.

* gräsvänd

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråstuss

grestuś pl. -a

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråstuss

grestûs, m., -en, pl. -a, -na,
gråstofva, 1) litet parti af gräs-
blad l. -stjälkar, 2) rotparti,
rottofva af gräs, som är afhugget
l. afbetadt. gôren e fol dæn
grestûsa.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gråsänka

gresänfsa, f., -n, pl. -fsor, -na,
gråsänka, Rustica, Rvars make
öfvergifvet Renne.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gråta

gr²ēda (gr¹ēdor, gr²ēd, gr²ēded, gr²ēded, endast i n., — gr²ēd, gr²ēdenes) intr., gråta.

gå ²ēdenes o kå²ma gr²ēdenes, prov.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gråta
s.

gr$\underline{e}$^{2}da, sv., -n, utan pl., gråt.

h$\underline{a}$ gr$\underline{e}$^{2}dan i h$\underline{å}$^{1}ls$\underline{e}$n.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Li.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gråta sig

gr̲ē²da s̲i¹ (gr̲ē¹dor, gr̲e¹d, gr̲ē²dd)
fö⁴rek. i ull., gr̲ē²da s̲i² me⁴t
gå⁴ta sig mä⁴t, gr̲ē²da s̲i² i
s̲o⁴mn, gråta sig i sömn.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grätfärdig

grē²dəfjæ̀rē, m. och f., n. -rət, pl. -rja och -ə, grätfärdig.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grätögd.

gredyjad, lika i alla genus,
pl. -a, grätögd.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grök

grø̲k², m., -r, pl. grø̲a², -na,
gröda⁴.

gra̲n grø̲k². ja la̲ tva̲ grø̲a².

L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grödväder

gröavder, n.; -ed, utan fl.,
för grödan, årsväxten gynnsamt
väder. Sj.

i da har vi rätelat gröavder.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grön

grön, -a, -a;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grön

grø̲n (sällan grø̲̀nor) m. och f.,
n. grø̲nt, pl. grǿ̲na och -e,
grön. komp. grǿ̲nare, grǿ̲nast.

№ 323. Ljunits hd

er Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grǫ̂na, -te, -t el. -a, -ad, v. gronska, bli grön, gro.

han fǫ̂rde trǫ̂dan ǫ̂wor ma klǫ́sen alt do o do, nor de vǫ̂le grǫ̂na for míjed.

Syn. grav.

× gröna

Nilsie

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ grôna

grø²na (grø¹nor, grø²nt, grø²nt) inkl. ⁴grønska, bli²va grø⁴n. Ej. Åfven grø²nas.

¹grésed grø¹nor. Skå¹ven har bø¹nt o grø²na. Träd hä²de grø¹nt, men ¹sjön gi²fde sig.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grónas

grønas (grønas, grønats, grønts)
gronska, bliva grön. (Även
grøna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grönblandat

grönblånad, lika i alla genus, väkand, fl. -e, eg. grönblandad, om kål, hvarå förekomma grönskära l. frodigt ogräs, i synnerhet kvickrot. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grönfoder

grönfo̲r, n., -dd, pl. -, grönfoder. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grönfodra

grönföra (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
kl., grönfodra. Gj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grönhöstnad

grönhöstnad, m., -en, pl., grönfoder, sådd som afses att läggas eller afbetas grön. Fj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grönsg

grönsg, -en

gräsbevuxen plats

de hüsad lå hän på

dène grönsgan

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grö̆ning

2
grö̆ning, f., -ar, pl. -a, -na,
gräsbevuxen plats, gräskant,
gräsplan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grönkål

grönkål

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grönkål

1
grönkål, m., -kn, utan pl.,
grönkål. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grönkålsplanta

grönkålsplanta, f., -or, pl., -lor, -na, grönkålsplanta. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grönmålat

grønmålad, liksa i alla genus.
Pl. -a, grönmålade. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grönpricket

grönspriksked, lika i alla genus, fl. -a och -e, grönpricking, som har gröna prickar l. ok prickar af annan färg på grön botten, om tyg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grönrandt

grönråned, lika i alla genus, fl. – e, grönrandig, som har gröna ränder. Gj.

ek grönråned fört.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ grönrutet

grönrŭdad, lika i alla genus, fl. -a och -e, grönrutig, som har gröna rutor l. rutor af annan färg på grön botten; om tyg. Ö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grönsaken

grönsåger, m., -na, pluralt,
grönsaker. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grönsaker

grönsågor

(nyare ord i målet)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grönskott

grønskūd, n., -ed, pl. =, -en,
grönskoū, af sent groende
sädeskorn uppkommande
plantor, som äro grönа, då
den säd, hvari de äro inblande-
de, är mogen för skörd. Gj.

dar e så fårlet me grønskūd
i sen i år.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grönt

grønt

anv. som subst. i betydelsen grönfoder;

sin går de me grønt sedan går det med grönfoder (vid utfodringen)

(M. F. 1852)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grõpja

grèvja, = , ˙ad

prot. part. n. ˙ad,

krossa såd tiu grõpe;

di skola ha grèvjad;

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ grōpja

grīpja (-ar, -a, -ad, -ad, -a) (gröpa) (spanmål).

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grõpning

grèvning

grõpel

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gröpning

grö̲vning, m., -en, utan pl.,
gröpe (af spannmål).

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gröpningkista

grävningsspjäla, s. i. -a, pl. - stor, -na, gröpeläcka, kista innehållande gröpad spannmål.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gröpningsäck

grävningsskäff, m., -en, pl. -a, -na, gröpesäck, säck innehållande gröpe, gröpad spannmål.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gröpningtunna

grävningatjära, s. -n, pl. -gor, -na, tunna innehållande gröpe af spannmål.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grɔ̀t
s.

grød. 'en

di kom ɛ́j ine en skɑl ine
grɔ́d.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grôt II

di hade ènte konad ét
sóden grød (näml. korn-
grynsgröt).

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gröt

gröd, len

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grøt

grød, m. 1, grøden, utan fl., gröt.

rø grød, koka gröt.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gröta

2
gröda (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
lr., ej. gröta; belägga med
grötomslag.

2
gröda en arm, el ben.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gróta ihop

grøda ihóp l. isámen,
(-ar - a, -ad, ihópgrødad l.
isámengrødad, -a) to. gröta
ihop.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grötbuk

grödabäg, m., -en, pl. -a, -na,
grötbuk, skärsord.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× grötl

grödd, lika i alla genus, pl. -a och -e, 1) gröt-lik, gröt-liknande, 2) med nedhängande gröt.

grödd, adv. af föreg., grötigt, om en persons hår.

snåka grödd.

Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grötfat

grödafåd, n., -ed, pl. =, -en,
grötfat.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grötgryta

grödagryda, s. -n, pl. -dor, -na, grölgryta.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gröthyvel

grödahöwl, m., -n, pl. -a, -na, g. gröthyfvel; skånsond.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gröttklämmare

grödaklämare, m., -n, pl. =, -rna, ej. grötklämmare
en sup brännvin, som förtäres
ofvenpå gröten. Äfven grödabryfvare.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grötpinne

grödapinj, m., -en, pl. -a, -na, eg. grötpinne; en mundbit bröd med l. utan smör, hilken föräres ofvanpå gröt. En sådan bit säges skära grinj, skära pinne, åt gröten.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gröt-sticka

grödastikka, s. -n, pl. -kor, -na, grötsticka, sticka, hvarmed röres i gröt, då han kokas.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gröttallik

grödalallriff, m., -en, pl. -a, -na, gröttallrik.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

grötttryckare

grödatryckare, m., -n, pl. =, -rna, ej: grötbryckare, en sup brännvin, som förtäres omedelbart efter gröt. Äfven grödaklämare.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gubbaskägg

gòbaʃɛ̀dʒ, n.

sedum acre, fetknopp i fön
anv. som prydnad i ovala plåtformar
på gravar.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gubbe

gåbe pl. gåba

sín te sist so båda dæn en gamal gåbe

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gud

gud, men gu i vilen

förbindelsen

ja gú vid ---

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gud

Gud

Ja de vårt i gård hån hon båe

Obs. hån pres. vårt, icke vård; målets
av uppf:s bl vete Gud. felaktiga tolkning

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gud

gud

men hära gud!

ó hära gud!

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gud

Gu

"Gu sine d åmm --"

s. 127

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gud

gu:d, m., gu:den, pl. gu:da,
-na, Gud.

gu: och gu: i vissa uttr. ss.
någu: och någuu:, gu: ske lo:f,
gud ske lof, gudbevars, gud-
bevars, fagu:, fågu:.

gu:s o:r. en gu:s nå:d

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Li.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× guda sig ut

gluda si sed (- ar, - a, - ad, - a) utkluta, utspåka sig, skämda sig på ett ovanligt, i ögonen fallande sätt.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ guda ut

gu:da 1 bi:d (-ar, -a, -ad, bi:d-
gu:dad, -a/ fr., utkluta,
klädv ju:r ej ovanligt, i ögonen
fallande sätt, utstöka.

di: gu:dar glu:ta 2 bi:d 1, so
er kan ble red.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gudasnäll
a.

gùdasnèl

guddomligt snäll, genomhygglig

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gudasnäll

adj.

gùdasnèl

guddomligt snäll

de va en gùdasnèl mán

om kyrkoherde Espen

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gudaväder

gu̲d²a²v²ä̲r, n., -et, utan fl.,
gudavä̲der, om mycket vackert
väder.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

guddotter

godotor, f., -n, pl. -dotra, -na, guddotter.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gudfar

gofår¹, m., -en, pl. -a, -na, gudfader.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gudlig

gu²dhli, m. och f., n. -het, pl. -hija och -he, gudlig.
en gu²dhli bog. vå²ra gu²dhli.

gu²dhlehet, adv. af föreg.
snaka gu²dhlehet.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gudmoder

gomåwor, f., -kn, pl. - mår, -na, gudmoder.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gudmorskuva

gomåworshèwa, f., -n, pl. -hèwor, -na, gudmorsmössa, mössa, som gudmodern brukar gifva åt ett spädt barn.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gudmorsskjorta

gomorsjorta, f., -n, pl. -tor, -na, gudmorsskjorta, skjorta, som gudmodern brukar gifva åt ett spädt barn.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gudson

gos̲ön, m., -ken, pl. -ör, -na,
gudson.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Li

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sudd-ord

gusǫ́n

han konn forkónna gusǫ́n rèktet

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gudstjänst

gússtjénst, pl. -or

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×gugga

gögga (-ar, -a, -ad) intr.,
glunka.

folk gögar om ed.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gul
a.

gul

inåven den va både gúl a
röd a åle fäjon
(efter en stöt)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gul

gul (säkrare gulor) m. och f.,
n. gult, pl. gula och -e,
gul. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898 1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† gula
s.

gŭ²la, f., -n, pl. -lor, -na,
1) gula i ägg, 2) namn på
en ko, som har gul färg. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gularot

gûlarôd, m., -en, pl. -rîdor, -na, morot. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* julaftonsbit

gŭlarŏdsbĭd, m., -en, pl. -a, -na, morotsbit. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gulaxtofsen

gulaxtofsen, m., -ten, -ar, pl. =, -ten, morotsblast. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gulastfu

gullarodsfrö, n. -et, pl. =, -n,
morotsfrö. Lj:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gularotssång

gûlarôdsàng, m., -en, pl. -a, -na, morotssång. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gulbenat

gulbénad, lika i alla genus, pl. -a, gulbent, som har gula ben, om höns. Sj.

När di har klegsöten, då ska di äda en gulbénad läke.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gulbläset

1
gulblisked, lika i alla genus, pl. -a och -e, gulbläsig, som är till färgen gul med blås, om hästar. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gulbroket

gulbröjd, lika i alla genus, pl. -a och -e, gulbrokig. Ÿ.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

guld

gol, n., gol'ed, utan pl.,
guld. Ef.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

guldbröllop

1
gol̲dbrö̲l̲op, n., -et, pl. =, -len,
guldbröllop. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

guldgruva

gollgrúa

"va du a får en gollgrua--"

S.110

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

guldgruva

gol·gruva, s., -n, pl., -gruvor,
-na, guldgrufva. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

guldkedja

gol¹dsmedja, s. i. -n, pl. -jor, -na, guldsmedja. Gi.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

guldklocka

gol̲kloc̲ka, s., – n, pl. – kor, – na, guldur. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

guldpeng

gol·pår, m., -en, pl. -a, -na,
guldmynt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

guldring

galríng, pl. -ar;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

guldring

1
gol·riŋ, m., -ən, pl. -ə, -nə,
guldring. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

guldsmed

gol̲dsme̲ 1, m., -r, pl. -r, -na,
1) guldsmed, 2) en art svagt
guldglänsande skalbagge.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

guldstycke

gol·stiffe, n., -d, pl. =, -n,
guldstycke. Ö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† gulenblomma

gulenblöma, f., -n, pl. -mor, -na, Chrysanthemum segetum. L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gulenblommefrö

gu²lenblomefrø, n., -d, pl. =, -n, frø af Chrysanthemum segetum. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gulenblommor

M. gùlenblòmor

Calendula officinalis.

(ringblomma)

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gulgrå

1

gulgrå, m. och f., n. -grått, pl. -gråa och -å, gulgrå. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gulgrön

gulgrön, m. och g., n. -t, pl. -a
ah - t, gulgrön. Y.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gulhårad

gulhårad, lika i alla genus.
Fl. -a, gulhåriga, om människor.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gulling

gŭlĭng, m., -en, pl. -ar, -na,
eg. galing, benämning på en
häst af hankön med gul färg.
L. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gullregn

galráj, n.

växter. Laburnum vulgare

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gulmålad

gulmålad, lika i alla genus,
pl. -e, gulmålade. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gulna

gu²lna (-ar, -a, -ad, -ad) (inkt.
gulna, bliva) gul. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gulplättet

gulpläted, lika i alla genus, pl. -a och -e, gulfläckig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† gulprickat

gulspräckt, likv i alla genus, fl. -a och -e, gulsprickig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gulrandt

gulrånad, lika i alla genus,
pl. - a. ork - e, gulrandig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gulrutel

gulrutad, lika i alla genus
pl. -a och -e, gulrutig. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gulsippa

M. gulsippa

anemone ranunculoides

Nr 4780 Villie, Ljunits hd
Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gulskägget

gulfäggad, lika i alla genus.
pl. -a, gulskäggig. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gulspråcklet

gulspräglad, lika i alla
genus, pl. -a, gulspräcklig.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gumla

gö²mla (- ar, - a, - ad, - ad
(bloū i n./ - a) intr., ligga
böda dåligt i brist på tänder,
ligga med gommarna.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gumla i sig

gomla i si (-ar, -a, -ad,
-a) under af landbrist för-
saknad dåligt tuggande förtän.
Ffarigen e lönalös, men hon
kan likväl gomla fanlöflor
o måla i si.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Gj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† gumlandr

gömlana, n., -d, utan pl.,
af landbrist försomkadt
dåligt tuggande, med gom-
mane utfödt tuggande af
föda.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gump

gom̲p, m.[1], gom̲pen, pl. gom̲pa[2], -na, stjärt hos fåglar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gumpakära

gömpatjära, pl. -or

enklare tvåhjulig vagn utan fjädrar; anv. för transport av gödsel, lera och mångel m.m.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gumpatröja

gömpa tröja. -an -or -orna

ell slags tröja

Nr 4293 Villie, Ljunits h:d

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gumpkära

gönshaspåra, s., -n, pl. -spåror, -na, tvåhjulig arbetskärra, mågelkärra. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gumpkåmeskel

gömhaspar-ègsel, m., -kn, pl. -ègsla, -na, axel till en tvåhjul-ig arbetskärra. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gumpkärnehjul

gömpaspar.egjùl, n.,- ed, pl. =,
- en, hjul liu en tvåhjulig
arbetskärra, mägeekärra. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gumpkänneskakel

2
gömpaſſareskägel, m., -en,
pl. -skägla, -na, skalm liu
en tvåhjulig arbetskärra. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gumplös

gömpalös, m. och f., n. -t, pl. -a och -e, stjärtlös, utan stjärt, om fåglar. Ej:

en gömpalös hyna.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gänga, s., - n. pl. - ngor, - na, gunga. Sj.

gunga

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gunga

gå²nga (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr. och intr. gunga. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gungand

gångare, n., -d, pl. -, gungande.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gungning

2
gåsnin, m., -en, utan pl.;
gunsnins. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gurka

pl. gurkor

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gurka

gårka, f., -r, pl. -kor, -na,
gurka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärkespärna, m., -r, pl. -na, -na,
gurkkärna, -frö. Lj.

× gurkkärne

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gurkmeja

gårkemäja, f. -n, utan fl.,
gurkmäja Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gurksång

gȯ̀rkssȧ̀ng, m., -ln, pl. -a, -na,
gurksång. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gylt

gult, s., gulten, pl. gultor,
– na, gylta, ungsugga. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x gynkel

1 1
gjnzffel, m., -en, pl. gjnzffla, -na,
liten påse som bindes om lifvet
på en person som plochar at
på en stubbåker.

2 1
gluåtana pläkar twa gjnzffla
ajs vär dam am dan. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gynna

2
gyna (-ar, -a, -ad, -ad, -a,
pl. -ar) tr., gynna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gynnare

2
gynnare, m., -n, pl. =, -rna,
gynnare. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå

ga gytt

pl. = ;

de gytt. degings,

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå

gå . itt . m.a. gått.

pres. part. gående

han kom gående på ilad ine
träska ---

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ga°:

man se dé hade änta
fäd gäd nä. (passera, hända).

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ga° II

i bet. "hända"

de kanne gått gäd, di hade bled
ǿlæjda mé.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå
v.

gaa d. ga, jɛtt, g. jɛk. m. = gad
m. =

di jɛdor ènta a gá
man kan ènta gáa so lánt.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå° II
v.

gå a lèsa = undergå konfirmationsundervisning.

dèr har jå gåd a lést

Nr 7648 Sörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå

i bet. gå för sig, kunna passera:

de hade do ènta gǽd nué

i bet. tillgå:

hɔ́nt han de gǽd!

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå
v.

di e gåna = de ha gått

ja ha inte sett om di e gåna

di ha skolad gåd ta hagåna

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå

gå = tillgå

de fick gå han de kåna ma dé

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå v.

i bet. lyckas, genomföras:

de har gått, de sýns jo.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå (sällan gå)

gå (går, gick, gått, gån, gå, gånes) 1) tr., gå. gå en väg. 2) intr. gå. Ej.

Pres. part. gående i mer.

1 1 1
mk en gånk gång, g. med en gående gång; med ens. de gick mk en gånk gång.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå o v.

gåd (sup.) gått

"nu har ja gåd här a ..."

S. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå v.

gåd (sup.)
, å ,
gått

"här har en gåd å ... "

S. 128

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå v.

gå

"Där kann en jagu gå..."

S. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå
v.

gɑ̄u

han kan dòlat gɑ́u
hɑ̄n e ỳɑn som vɛ̀l gɑ́u

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

L.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå° II

de va en háltimes väj a gåu

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå

gaa, jitj el. jik, gaad, gad

di fik ante ǿjan te a gåa.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå
v.

gå

sup. gådd, perf. part. gån

p.p. gånes; komma gånes

di e gåna för vös

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå:

pres. part. gående

han vå dan gånes

Imper. sg. gå!

gå nér ve dören a stäl di!

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå v.

gå an (me)

'bearbeta, söka övertala

o. d.'

S. III

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå án

gå án

gå för sig, vara acceptabel.

dan går jo gót án.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå an

gå ån (går, gick, gått) intr.,
gå an, gå för sig. Ej,
de går gått an o försöja.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå av

gå aw (gar, jiff, gad, awgan
l. gan aw, gå) 1) tr., gå af,
gå bort från, lämna (sin plats).
gå unte aw, stuwan, hjuan l
gan aw ledzen. julad jiff aw vopn.
2) gå sönder. kan, knivsblad
baned, reved, rivkstekäftad jiff aw.
de e awgad me dam, säges där
det blifvit slut mellan två älskande.

Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå bort

gå bort (går, gick, gått, bortgår
l. går bort, gå) intr., 1/ gå bort,
2/ dö, 3/ vissna, dö, om växter.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå efter

gå ²ålor (går, gick, gått, gån, gå) tr., gå efter, hämta. Sj. ¹gå ålor van, bränn, mått, fånga.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† gå frå

gå frå l. ifrå (går, gick, gått,
frå l. ifrågån, endast om
bröd, hvars skorpa spruckit
lös från innanmätet, l. gå från
l. ifrå, gå) fr., gå från,
lämna, öfvergifva. Tj.
månen har gått ifrå l. gått
från kvinnan. gå inte ifrå mig.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå för

gå för (går, gick, gått, gå)
kr., gå före, framföre. Gj:
han gick för liprosten.
ja gick för dej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå för sig

gå för sig (gör, gick, gått)
gå för sig. Ej:

I gör gick handeln för sig.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå före

gå före (går, gick, gått, gå)
intr., gå före, framför. Gi:
han gick före o hina kom efter.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå hän

gå hän (går, gick, gått) (intr.,
upphöra, om sjukdomar. Ex.
värken, svälten, klisten
gick hän av sig själv.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå i

gå i (går, gick, gånd) tr. och intr., 1) gå i, 2) rymmas i, på plats i. Sån går gå't i gröten.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå igenom

gå igenom (går, gick, gått, gå) 1) fr., gå genom, genomgå. gå en väg, en låda, lårorna igenom. gå igenom en skåw en dörr m. m., 2) intr. gå genom, genomdrifvas. tolken gick fr. igenom 50 riksdaler.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå ihop

gå ihop[1] l. ihopa (går, gick, gått) intr., gå ihop. Sj: de går[2] ihop[1] för en.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå in

gå in (går, gick, gått, ingår
l. går in, gå) intr., gå in.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå itu (gar, gitt, gad) intr.,
gå sönder. Lj.

gå itu

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå sig

gå si (går, gått, gått, gå)
förek. i vissa nätt. bs. gå si
sväl, gå sig svälj, gå si tråk,
gå sig tröt, gå si varm, gå
sig varm. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå till

gå té

föruiggå, gå till våga

de va mjölet som de jäk té dö.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå till

gå té, jèk, gåd

närma sig, komma närmare

sílan jèk té

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå till

gå te', jäff el. jäk, gåd

= gå åt, konsumeras.

dan jäk ja mäd te'

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå till

gå ti[1] (går, gick, gått, gån, gå) fr., gå till, besöka. Tar du gå ti[1] hå[1]zen[2]? –, 2) gå till, ske, utföras. Hont gick de ti[1]? Ja vet enkå hont de ska gå ti[1]. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå ut

gå ut (går, gick, gått, utgången
l. gången ut, gå) intr. 1) gå ut,
2) vissna, dö, om växter. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå ut:

där klockan går åt ---

utmynnar

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gå över tr.

gå övor (går, gick, gått) 1) gå över, draga över. har gick en svart sky övor sjön. - märken ser ut som ilen hade gått övor na. 2) intr., upphöra, om sjukdomar och andra obehagligheter. febern måtte vel gå övor. - de va gott dita rejnand vikt gå övor. Kj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 gående s.

gående, n., -d, utan pl.,
gående. Sj.

en bler på benet i benen
av dita² mäna² gånad.¹

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gälla sig

2
gälra sig (-ar, -a, -ad, -a)
gurgla sig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gällrand

. gälrank, n., -d, utan fl.,
gurglande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gållring

gålring, m., -en, utan pl., gurgling. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång
s.

gaz, pl. gäza

såväl i konkret som abstrakt bet.

mäza gäza; for vär gäz;

han komon te a fjera a välta fjäste gäz.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång
s.

gång, pl. -a

(såväl i konkret som abstrakt bet.)

ja han hål-ad en gång för

(om sjukdom)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

L.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång II

màga gàga

ja de va han som sate
fólkad i gáz. (om politikern
F. W. Thomson)

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång III

den sista gången ja sé han.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång
s.

gaz pl. ˈ-a

di va a spˈila fon kógan
flène gàza.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång

gång, m., gången, pl. gånger, -na,
gång = hvarje särskildt tillfälle
då något sker. Sj.

de har hänt en, två, tre m. fl.
gånger.

den första, andra, tredje m. fl.
gången

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång

gaŋ, n., gaŋen, pl. gaŋa, -na,
1) gång, rörelse. de va en gå
gaŋ ja gå dæn gaŋen,
2) gång (i ett hus, en trädgård
o. s. v.) Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gång

gången, gången

"ämm de emte Kommer runt

får många ad gången..."

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd S. 109

Per Larsson 1887 Exp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gångdörr

gångdörr, s. -en, pl. -dörrar, -na, eg. gångdörr, s. k. dem-bränt-dörr, ledande ut ifrån till en förstuga. Lj.

№ 323. Ljunits hd.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gångjärn

gångjärn, n. 1 -et, -ed, pl. =, -en, gånggärn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gånghläder

gångklär, m., -na, pluralt,
gångkläder. Ÿ.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gångvagn

gångvagn, m., -en, pl. -a, -na,
gångvagn, ställning, hvari
små barn sättas, då de skola
börja lära sig att gå. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gär

gär, förek. i mtl. i går, adv.
i går. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård

gå:r, -´en, -`a, -`ana
om.

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård

går, -'en, -'a, -'ana, pl.

gå'rana di hade mi'nor maʃi'nor

dö'

de e ènte so stå'r gå'r.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

J.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård III

ja han åkt' gåd ve dan gåren

s: gått på arbete etc.

di skola gå ve gårana

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåd:

dø va vi ifra àle gånana
sàmlade ve dén gånen
tórfe de e jø en stór gár.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gàid:

dé va va gàrana man

ènta på nýkòla

(= de stora gårdarna)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård VI

de har vad en stôr gâr
fôr; den ble stykad ûded.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäid

gå:n. ¹-en. ²-a. ²-ana

i bet. herregård, större egendom:

te di störe fäimändorna

jik di te gå:rn

I: Marsvinsholm

el. gå:n etc.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård II

Man synes göra skillnad på gårdar, större egendomar, bebodda av herrskap, och ställen, medelstora el. mindre, bebodda av bönder; dock har gård även betydelsen byggnadskomplexet å bondgård samt gårdsplan, gårdsplats.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gaid:

gåran spec. = Mansinsholms gaid:

di hade en kontrakt va gåran – – –

sa fe vi tjora hän te gåran

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård:

di slå jàrana ozor

gàrana.

men han blik ve gåren.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

L. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gått:

han e mäga gäna, di kan
änte kväj.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gaid II

dær e en són som hær
gáuen

de va wéd te gáuen

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård
s.

gård, -'en, -'a, -'ana

d. gård-en etc.

den nöjd-e i dén gård-en.

vidanom gård-en.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

LIngers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård III

va gåarana hade di nåk ---

de va hans gård, so kalad.

Nr4569 V.Nöbbelöv, Lunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård

går, -en

dän ägn i gården

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård

gård el. gårn, -en. -a. -ana

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gård

går, m., gården, pl. gårda, -na,
1) gård, hemman, 2) härregård,
större jordegendom. Genit. gårs-
ens. gårsens folk, ej.
3) åbyggnaderna på ett hemman,
en gård. Kringbygd går, en gran går.
4) gårdsplats, -tomt. stensalor går.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdsdräng

1

gårsdræŋ, m., -en, pl. -a, -na,
gårdsdräng. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gårdson

gårason pl. -or

bondson

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdsplats

1 gårsplas, m., -en, pl. -or, -na,
gårdsplats, -tomt. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gårdställe

gå'rastä'le, -et, pl. =, -en.

större el. mellerstor bondgård till skillnad från torpställe el. småställe (småbruk).

di fek gå' på gå'rastä'len (och få mat - om fattighjonen).

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd
LIngers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gårdställa II

de jöra di på gårastälan
mé
på gårastäla a só dan va
fjälara.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås

gåus, -an, jås, -an

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gås

gɑ̀s, 'an. pl. jɑ̀s, 'an

di hade bɔ̀de jɑ́s ɑ sɔ̀in tye i stɯ̀an; di hade nèktia lɑ̀ŋa bɑ̀ŋfja di hade jɑ́sen i.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäs

gås, 1) f., gåsen, pl. gäs, gässen, 2) gås, benämning på djur af gässlaget utan afseende på könsåtskillnad, 2) gåshona. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsbete

gåsabède, n., -d, utan pl.,
gåsbete, gräsbete för gäss. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsablå, n., - blåved, utan pl., gåsblod. Lj.

gåsblod

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsbröst

gåsabrèst, n., -et, pl. =, -en,
gåsbröst. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323.

gåsbänk

gåsabänk, m., -en, pl. -a, -na, eg. gåsbänk; i allmoge-slugan fordom stående bred, lådformig möbel, hvars ofvansida begagnades som sittplats och i hvars inre funnos 3 afskilda rum med skjutbara dörrar. Dessa rum tjenade till liggplatser för gässen under rufningstiden.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gåse

gäuse, -an, gäuser, -ana

gåshanne

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* gäs

gås, m., -n, pl. -ha, -na, gåshane.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsfett

gåsafil, n., -et, utan pl., gåsflott. Gl:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsfettmat

gåsafitmåd, m., -en, pl.-a, -na, brödskifva med på-bredt gåsfläsk. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsfjäder

gåsafjäder, n., -dn // utan pl. gåsfjädrar i kollektiv mening; 2) med pl. -a, -na, gåsfjädrar med afseende på särskilda fjädrar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsfot

gåsaföd, m., -en, pl. -fjädor, -na, gåsfot. Sj:

Sibylla hon hade en gåsaföd

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåshals

gåsahàls, m., -en, pl. -a, -na, 1) gåshals, 2) korf bestående af gåsblod, inlagdt i skinnet af gåsens hals. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsherd

gåsahörn, m., -n, pl. -na, -na, gåsherde, -vaktare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåshus

gåsahus, n., -hd, fl. =, -hen,
gåshus. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåshått

gåsaskjöd, n., -ed, utan pl.,
gåskaū. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäslort

gåsalört, m., -en, pl. -a, -na,
ruka, liten höj af gästräck.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gåslyng

gåsalyng, m., -ln, pl. -a, -na,
gåsflock. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gåsmög

gåsamöj, n., -ed, utan pl.,
kollektivt, gästräck. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsnäbb

gåsanèb, n., -ed, pl. =, -en,
gåsnåbb. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gåspenn

gåsaskèn, m., -ken, pl. -a, -na,
gåspänna. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsrat

gå²sarå, s., -n, pl. -r, -na, eg. gåsrad; gåsmarsch. Sj. gå i gå²sarå.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsen

gåsaryde, m., -n, pl. -da, -na, gåsrede. Sj.

ja mår som en prins i en gåsaryde, vill.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gässteh

gåsastēj, m., -ten, utan fl.,
gåssteh. Sj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåssylta

gåsasylta, J., -n, utan pl.,
gåssylta. Ö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåstråg

gåsatrè, n., -trèved, fl. =, -trèven, gåstråg, för utfodring af gäss afsedt tråg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsvinge

gåsavinge, m., -n, pl. -ga, -na,
gåsvinge. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsagg

gåsagg, m., -ed, pl. =, -en,
gåsagg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåsöga

gåsaäjja, n., -d, pl. -äjjen, -en, gåsöga. Gåsaäjjen kallas ett slags smärtligt påfnadsmönster. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåta

gå²ta, s. u. – n, pl. – tor, – na,
gåta. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gädda

gädda², sb., -n, pl. -dor, -na,
gädda.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäddfjäll

gädd²fjäl, n., -, -ed, pl. =, -en,
gäddfjäu. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäddgav-

jädegäv, n., -et, pl. =,
-en, gäddgavs.

dær e skärpa ten i jädegäved. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäddkrok

jädakrög, m., -en, pl. -a, -na, gäddkrok.

San han jitt ti gåljabåken o lo spijen, som hänses va stäjlad me, o gör jädkröga aw dam. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåddunge

gå²dòzle, m., -n, pl. -na, -na, gåddunge. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåla

gåla (-ar, -a, -ad, -ad, -a, pl. -ar) tr., urtaga inkråmet, undantagande romsäcken och mjölken, ur sill, som skall nedsaltas. Dj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåer

gål, m., gålen, utan pl., kollekt., benämning på det inkråm, som tages ur sill, då hon skall nedsaltas. Rom-säck och mjölke, milka icke urtagas, räknas ej till gålen.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gälla

gilta, = ,-ad

kastrera

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gälla

gå²la (gå¹lor, gå²lde, gå¹lt)
tr., intr. och impers., gälla,
kosta, vara värd.
¹Hä¹wen gå¹lor ²fyra pi¹kstå¹lor
²tyzan.
¹Nä. gå¹lor de o ²gä¹na si.
De ¹gå¹lor ²inzen hå¹st. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gållande

gålane, adj., som plan brukas i m., sing. och pl., eg. gående, förek. endast i uttr. en stor gålane kar, stora gålane kära, utt. för stor, reslig, kraftfull Varl. Lj.

№ 323.
Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gälla pl.

gälra (-ar, -a, -ad, -a, (-ar)
intr. impers., gälla, skalla,
vånas, föra ålgud, tala
högljudt.

glömma gälra i spölan,
så en kunde inte höra
örna ly.

di skrej, så de gälra i
heisel. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gånga

²jänja /-ar, -a, -ad, -ad, -a,
pl. -ar/ tr., gånga.

²jänja en skrw. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gänge

jèŋe, n

i bet. umgänge, kontakt

di hade èrte nåd jèŋe

(mor Hans Ols)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gångor

fänzor, f.,- na, pluralt,
gängor, skruvgängor.

fänzorna e åtsledna, så
motorn tar hänte. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jær, m., jærlen, utan pl., x gjär
jäst. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+gära

jära (-ar, -a, -ad) intr. förorsaka,
jäsa, uppstiga, ~~bo~~ efter-
snak.

Kålen han järar i hålsen.
Dita pleged e so salt, so
de järar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärde

järpe, -ed

gärdesgård

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäde

jäle, n., pl. =

stångel, gädspjut.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärde

jälle -ad. pl. =. -an

stängsel. gärdsgård.

Nr 4539 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärde
s.

järe, -ad, pl. =, -an

gärdsgård, stängsel

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärde

2
gärde, n., – d, pl. =, – n,
gårdsgård. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jærkåf, m., -ar, pl. -a, -na, jästskål, skål innehållande jäst. Sj.

+ gärkopp

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

järna adv.

" järna

' kann kann ja ga kasa

järna gå kumm ... "

S. 110

Nr 5179 Snårested, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gäna

jäna

folk jek jäna dé a

hörde på han (om en mået)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gärning

2
järnig, m., -en, pl. -or,
-na, gärning. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gässling

jäsling -en -a -ana

gåsunge

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jäst, m., jästen, pl. gäst 2 jästar,
-na, gäst. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästabud

jästabiùd, n., -ed, pl. =, -en,
gästabud.

fålked e rest ti jästabiùds.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgifvare

gästgifvare, m., -n, pl. =, -rna,
gästgifvare. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gästgivare

Jägivare

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåtgivaregåt

jåfåivaaagån, -an

dan kan änta vad jåfåivaaagån

på många år

(mönl. i Snåftarp)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivaregård

jästivaregård -ar.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivaregård

jaʃtivaraegår. - en

i skötwtarp dær va jaʃtivaraegår

fön-i-tiden.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgifvaregård

gästgifvaregår, m., -en,
pl. -a, -na, gästgifvargård.
Lj.

snöwtarpa gästgifvaregår.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivargård

gästgivaregår, -´---ən,

snöftarps gästgivaregår.

Snöftarps gästgivargård

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgifvarekvinna

gästgifvarekvinna, f., -n, pl. -or, -na, gästgifvarhustru.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgifvareskjuts

gästgifvaregård, m., -en,
pl. -ar, -arna, gästgifvarskjuts.
Gj.

Vem har nu gästgifvaregården
i Snöstorp?

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgiveri

gästiveri, n., -rijed, utan pl., gästgifveri, gästgifveriröktelse.

dar borttenes stora fenza po gästiveri. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gältgiven

jaglivall, -ad.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gästgivaregärd

jäfgivaregärd, -en.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ gästrena

jästeréra (-ar, -a, -ad, -ad,
bloū i n. sing., -a, pl. -ar/
intr., gästa.

jästeréra hos nån.

Nu kan här va gästeréra
nok fo én gong. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

†gåtta

gå²ta (gå¹tor, gå²te, gåt, gås, imperat. gå!, pl. gå¹tor l. gå²tor) tr. och inh. gissa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåttand

gåtane, n. 1, -d, utan pl., gissande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ 90°

jö (jör, jädde, jut / intr., om kuhudar) skällande, N. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göda

jöda (-ar, -a, -ad, -ad, -a,
pl. -ar) tr., göda.

jöda pöla. Sj.

Inlånat!

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göda sig

2
ju̲d̲a si̲ (- ar, - a, - ad, - a,
pl. - ar) refl., göda sig. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödank

2
gödane, n., -d, utan pl.,
gödande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gödda

jud̲a, f., -n, pl. -d̲or, -na,
benämning på en stor myggа.
jud̲or̲na e gå̲lna ti· bis̲
i kvel̲. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gódd knuta

jäddeknùda, f. 1–n, pl. –dor,
–na, myggknuta, af mygg-
bett förorsakad svullnad. Sj.

ja hådde fått me jäddeknùdor
po pånan. Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gödgalt

jūlegālt, m., -ln, pl. -a,
-na, gōdgalt.

¹lēnsmannen va fed som
den ²förste jūlegālt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gitkalv

gjǭdekǭl, m., -kin, pl. -a, -na, gǭdkalf. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gidkråk

gudakrej, n. -- ed, pl. =,
- len, godboskap. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ göra

gȳdra, f., -n, pl. -ror, -na, benämning på ett mycket kraftigt, kraftigt träd. ja ȳpte bränn på skåvsakȳ̀ren, men de va gȳdror så mȳed ja fiff. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† göend

1
jönk, n., -d, utan pl.,
skällande, om hundar.

1 1
Jören hözen jar vad hon
1
lita, blir han inzen rëa me
1
jöned. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jo:ŋ, m., jó:ŋen, pl. jó:ŋa, -na, göing.
göing, person från Ö. eller V.
Göingehärad. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ göingfejla

1
jönzafäjla, f., -n, pl. -lor, -na,
göingfäjla, -fiol, skämtsam
benämning på en träsko af det
slag, som tillverkas i och kring
Jönköping utföres ifrån östra
och västra Göingehärad. Sj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göingshjul

jöŋgajùl, n., -ed, pl. = , -len,
göingshjul, vagnshjul som är
tillvärkadt i Ö. l. V. Göinge-
härad, Hjul på en vagn, tillkörande
en person, från nämnde härad.
Valr gälpor sej lijasöm jöŋga-
jùlen, oidspr., Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göingko

jöngakö, f., - kö̲wen,
pl. - ffö̲r, - na, göingko,
ko af den lilla, rödfärgade
ras som förekommer i Östra
och Västra Göingehärad. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göingstut

1
jönzastùd, m., -en, pl. -a, -na, göingaske, 1) ose af den lilla, röda ras, som förekommer i östra och västra Göingehärad, 2) slut, ose, användt som skällsord till en person från nämnda härad. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göingträsko

1 jönatrèsko, m., -skowlen, pl. =, -skona, träsko af det slag, som tillverkas i och för försäljning utföres från Östra 1. Västra Göingehärad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göingvagn

1
jöingavögn, m. -en, pl. -a,
-na, f. vagn som är tillverkad
i Ö. l. V. Göingehärad; 2/vagn
tillhörande en person som har
hemma i något af nämnda
härad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gök

gøj, m., gøjen, pl. gøja, -na, 1/ gök: Cuculus; 2/ kaffedryck tillsatt med bränvin l. rom. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gökmat

gåjamåd, m., -en, utan pl., gökmat, harsyra: oxalis acetosella. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gökunge

jöjaàzke, m., -n, pl. -za, -na, gökunge. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gökägg

jɔ̂jaèdz, n., -ed, pl. =, -en, gökägg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gõla
v.

jõ̀la . jõ̀lde . jõ̀lt

vidróa

Anm. Detta ord finnes också i Hemestads, Ingelstads och Tåmestads hdar, men torde saknas i det övriga Skåne. (J. J-s).

3446 Skårby, Gärds hd
Per Persson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gêma I

jèma. lon. jèmde. jémt

han hade jémt si

även jèma etc.

jèma si. tillägg 1960.

Nr 5109. Skärby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma II
v.

jämma, -or, jämda, jamt

di jämmor ögan.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma

jïma (jïmor, jïmde, jïmt,
jïmd, jïm, pl. jïmor) tr.,
gömma. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma

jämma, -or, jämde, jämt

imperativ sg. jäm

de vänned i tvättar i, ta a jäm

dé!

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma
v.

jämma, jämde, jämt

vi spränt a jämde - vos.

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömma sig

jïma sï (jïmor, jïmdi, jïmt, jïm, pl. jïmor) refl., gömmd sig. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gömmask.

2
jimare, s.,-d, utan pl.,
gömmande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gömme

jùmə

i utt.s. leja jùmə, leka gömena

m.f. 1897

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× gömme

jim[2]e, genus obestämbart, förek. bloū i uttr. leja jim[2]e, leka gömma. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jïmestèlə, n., -d, pl. =, - n,
gömställe. Vg.

× gömmeställe

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gôpen.

jîven, m., jîvnen, pl.
jîvna, -na, gôpen.
en jîven malt.
ta me jîvnen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra

jöra / jor, jörd, jört, jord, jor, pl. jöror / tr. och intr. /
1/ göra. jöra stöla;
2/ bereda (malt). jöra maet.
3/ värpa. hönan jörd ägg i går. Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra
v.

jöra, jör, jörde, jört

vel du jöra dé, so e du tjyk.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gòa

jòa, jo, jøa, sup. jøt

hæ, de jo de' ènte
ja, de jo de' ose

Nr 7648 Sjörup, Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gòra II

dær va ènte a jòra,
ingenting att gòra vid det.
han jœlle fèpeakòra a sål.
ja, for de mésta jœlle di dé.

Nr 7648 S:örup Ljunits hd
I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gòna III

di skole ha betált for di tié

dóna a jòna rét for di tié.

Nr 7648 Skörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gôra:

jå, di jôra so.

de jôa miad nué (inveakar)

jå, hon jôra so.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

góra:

ja, di jör jo èkte et dög
ve ed (om kyrge slott, tom stäi
och förfallen)

jör man èkte rad, so gar de
jo lètare.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra

jöra, pres. jör

de jör di hästan vårt öl.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gôra II
v.

de va dan mèsta jàra på
dan tíden.

ák, jàra di' so?

já, de jór dan

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra III

ja, de jör dan ja

de jöra di po göastelan

inä

jä, di jöra so.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gôra

ált va hon jàra, so fek
hon ènta tå knîven

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gòna IV
v.

jòna tál = hålla tal.

han kòna jòna tál so dàna.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gósa
v.

jòsa

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra:

Jöra i årney

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göra:

di jöra sa mjäd av dom

= gjorde stor affär av dem

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gòra

jòra . jœra . jœrt

di vèsta èta vèkad

di skœla jòra

já . di jœra so .

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gôra av

jôra aw

jà vèd ènta hen di jôra
aw àle hèstana.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

góra

jòra, jòr, jøre, jørt

de jøre tjen nytta ---

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gåra v.

gårra

"a så får I gårra sånn I vill..."

S. 128

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

gòra av med

jòra éw me

tillintetgòra, förstòra

han kan jòra éw me åke

mylon (om mordbrännaren

Martin Svensson).

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x göre

jöra n.; böjda former ej belagda; módosamt arbete, besvär;

(m. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* göre

²jørk, n., - d, utan pl.,
göromål, besvär.

Du har et ²jørk me dem
²mange ¹stenen.

De va et ²hønda ²jørk o få
sæn i hus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ görn

jørn, m. jørnen, utan pl.,
benämning på hemspunnet,
tiu väfkad afsedt ullgarn.
lå sätta jørn i barj, inlämna
ullgarn tiu bärgning i eu bärgeri.
skåla jørn, skölja ullgarn. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

göromål

jörremål, n., -ed, pl. =, -en,
göromål. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× göttlare

²jŭttlare, m., -n, pl. =, -rna,
²gördelmakare, gelbgjutare.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× göttlarfru

²jättlarefrue, f., -fruwlen,
pl. -fruwor, -na, gördelma-
karfru.

¹fruhåt hon va ²jättlarefrue.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ha

ha!, interj. ha. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ habb

Hab!, interj, som användes
för att mässyeka l. hämma
hundens skällande och glupska
glupska förfarande af sin
föda. Sj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× habba

2 hå̲ba (- ar, - a, - ad, - ad, blått i n., - a) intr., 1) skälla, om hunden, 2) gnata, om människor.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

habba i sig

haba i bi (-ar, -a, -ad)

tr., glupskt förtära (föda).

Y.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hobbande

håbande, n. -d, utan pl.,
1/ skående, om hunden, 2/ gnatande, om människor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323. habungasha

habo:rga:sa, b., -n, pl. -sor, -na, 1) oredigt, osammanhängande prat. han snåpas sönt sudan habo:rga:sa. 2) osammanhängande skämthistoria, -ramsa, som plägar uppläsas fön munhation). En sådan habo:rga:sa är den, som börjar så: När ja bödde i Nyfell dåla, så hade ja en hyna, som kunde bo göra o gåla. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hack

hak, m., utböjd., fönck. i nät.
i hak o hel, i hack och häl.
L.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hak

hak, n., håked, pl. =, håken, hack. Sj.

de va et pålet hak der e i knivsblæd.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haka

hå²ka, s. -n, pl. -kor, -na,
1) lågt spelkort, 2) papperspynt af ringa värde. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka
v.

hå²ka, J. ¹-n, pl. -kor, -na,
hacka. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hacka

hå²ka (-ar, -a, -ad, -ad, -af
fr., hacka.

ha²ka pu²lsa. hi²ran ha²kar
ma²rk. ha²ka en kva²rn.
pu¹lsen ha²ks l. ha²kas.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackande

håkande, n., -d, utan pl.,
1/ hackande, 2/ gnatande.
L.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackebrätt

hå²kebri²t, n. -et, -ed, pl. =, -en,
hackbräde. Gj.
(att hacka kött på)

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kackelse

kå²kelse, m., -n, utan pl.,
kackelse. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelsebunke

håkelsebönke, m. -n, pl. -ka, -na, hackelsehög. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelseförlag

hå²kelse|för|lå²v, n., -- ed, -en pl., eg. hackelseförlag; förlag, för längre tid afsett förråd af hackelse. Tj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

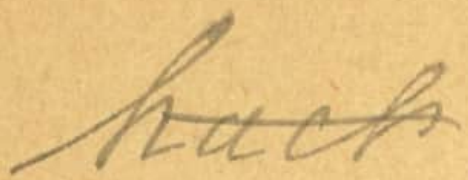

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelskista

hå²kelsesp̄ista, s. -n. pl. -stor, -na, eg. hackelse-kista i maskin, hvarmed hackelse skäres. Vanligast fä²resp̄ista. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelsehok

hå²kelsekerôg, m., -en, pl. -a, -na, eg. hackelse-
rä; rä, kärn där tju
utfodring afsedd hackelse
är upplagd. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelspipa

håkelsepiva, f., -n, pl. -vor, -na, eg. hackelsepipa, ett ord bildadt af den förr hackelse skurna halmens likhet med en liten pipa.

Vi har ente en ~~piva håkelse~~ håkelsepiva på loften.

Ljunits hd

№ 323. Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hackelseskoffa

hå²kelseskòffa, f.,-n, pl. -for, -na, eg. hackelse-skopa; stor träskopa, hvarmed hackelse utdelas åt djur. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackelsesäck

håkelsesäck, m., -en, pl. -a, -na, hackelsesäck, säck innehållande hackelse. Ö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+hacket

håked, lika i alla genus, pl. -a och -e, hackig. Jf.

håked lösning.

håked, adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackemat

håkemåd, m. -- en, utan pl.,
hackmat. Ö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hackning

håkning, m., -ken, utan pl., hackning. Gj.

i dag har vi håkning på mjölan.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hackpölsa

håkehälsa, f., -n, pl. -bor, -na, hackkorf. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haffla sig ut

hafla si hed (- ar, - a, - ad, - a) refl., anstränga (sig), så att man är (nära att) storkna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagbit

hå²vabi!d, m., -en, pl. -a, -na

trädgårdsbil. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× bagdörr

Kåvadäär, f., -dn, pl. -däror, -na, trädgårdsdörr, från bostadshuset till trädgården ledande dörr. Ö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haga

hàvk, ~ en m.

l. hāvk

trädgårdstäppa, trädgård

av äldre allmogetyp;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lage
s.

hå̲ve, -an

trädgård

hǽi e hå̲ve

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hage

hå²ve, m., -n, pl. -va, -na,
hage. 1) trädgård, inhägnad
plätt för grönsaker, 2) figur
af vidstående utseende, som
barn uppritade på marken,
då de leka hoppa hage,
hoppa hå²ve.

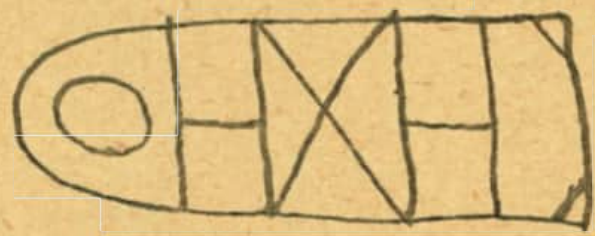

Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagel
s.

højl. 1 ed

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagel

højl, n.

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Villie. Ljunits hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagel

hæjl, n., hæjled, 1/ utan pl., hagel, hagelby, 2/ med pl. =, hæjlen, hagel, hagelsten. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagel

hæ͡ɔl, n., hæ͡ɔlɛd, pl. =, hæ͡ɔlɛn, hagel (bösshagel). Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagelsken

1.

hagelsker, m., -ln, pl. -a, -na,

hagelsken. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagelsten

hagelsten¹, m., -len, pl. -a, -na,
hagelstan. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagelsvärm

hagelsvärm, m., -en, pl. -a, -na, hagelsvärm. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hagge

hå²ge, m., -n, pl. -ga, -na,
& hårre, i ironisk, föraktlig
mening, halfstor pojke. Lj.
dä va en på²shli hå²ge ti kä²nta
si.
hær kom två hå²ga o skûle
gå i fjénst ti pærhå¹ns.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kagfrö

kåvafrö, n., -d, utan pl., kod., yträdgårdsfrö; frö af grönsaker. Lj.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† häggärk

hå²vajæ̀rk., n.,-d, pl. =,- n,
stengärdsgård omkring en frukt-
el. grönsakshå²dgård. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hagjord

håvajör, p.,-en, utan pl.,
trädgårdsjord. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagla

höjla -ar -a -ad.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagla

hägla, -a, -ad

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagla

v.

hàjla -ar -a -ad.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hagla

hæ²gla (-ar, -a, -ad) impers.
de hæ²glar, det haglar. Lj:

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haglandr

hæ²flanę, n.,-d, utan pl.,
haglande. Ÿ.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kaglek

kåvalkde, m., -r, pl. -da, -na,
trädgårdsgrind. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kaglucka

kåvalöga, s.,- n. pl. -gor, -na, eg. trädgårdslucka från gårdsplanen direkt ut till trädgården ledande smal dörr. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kagniva

kåvariva, s. -n, pl. -vor, -na
trädgårdsräfsa, - kratta. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haj

haj, m. och f., n. -t, pl. höja, nyttjas endast predikativt, haj. förskräckt. Lj.

högt, adv. af förg. // högt, förskräckt, 2/ förskräckelse ingifvande. här e nästan högt o röna.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ höja till

höja til (-ar, -a, -ad) intr.,
bli haj, förskräckt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haka

hå²ga, -r, -n, -gor, -na,
haka. Sj:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haka uppi sej

haga ö'r si

de bejynta haga ö'r si

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haktång

hågatång, m., -en, pl. -tångor, -na, eg. haktång; liten kniptång med raka käkar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hakband

hå²gabån, n., -ed, pl. =, -en,
hakband. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hake

$h\underline{å}^{2}gle$, m., -n, pl. -ga, -na,
hake. Sj.

$h\underline{å}^{2}gle$ fi$\underline{z}$or $\underline{j}o\underline{r}^{1}$ $m\underline{å}^{2}gle$, ordspr.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kake
s.

kåge . -en

vi hade bara bronkåa o so
en kåge te a dea öp me
(om vattnet)

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd
I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hahelapp

hå²gklåf, m., -kn, pl. -a, -na,
hakhlapf. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hakesmäck

hå̄gelsmäff, m., -en, pl. -a, -na, hakpåse. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hakrem

hå²grèm, m., -kn, pl. -or, -na,
hakrem. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hal

hål (såsom hålor) m. och g.,
n. -t, pl. hål-a och -e,
hal = falsk, om människor.
L.

den kvinnan hon va lita hal.

—

hall adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

jfr. glatt.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hola

hål^{2}a (-ar, -a, -ad, -a) (inte, spränga .. (flyten spränga och läcka^{2}. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hala

hål[2]a (-ar, -a, -ad) fk., jönek. i vär. hål[1]a blå, stalla blod, hafva blodgång, om nötkreatur. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

y hala
v.

hàla

i bet. springa

1876. Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd
E.K.Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×halare

hål²are, m., -n, pl. =, -rna,
eg: springare; baddare.
Lj.

en stor hål²are.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halling

hål²in₃, m., -en, pl. -ar, -na,
hålländing, 1) person, 2) djur
från Halland. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halling II

hål²ig, m., -en, pl. -a, -na, kapriol, krumsprång, extra-steg i dans. Då någon gör sådana under dansen, säges han slå hål²iga. Gi

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

håkenasäfl. + m. -n, utan pl. + hallonsäfl. -Sj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hallon

hål²ken, n., -kd, pl. =, -kn,
hallon. Lj:

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hallon

hålen n.; pl. =;

(trol. ej gemint i målet)

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hallon

hàlan, pl.=,

Nyare: Ol genuina än hegbär

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hallonbuske

hållnabössk, m., -n, pl. -ska, -na, hallonbuske.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hallonsaft

hallonsåft, m., -en, utan pl.,
hallonsaft. Ö.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halm

hålm, m., hålmen, utan pl., halm. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kalmbunta

kalmbönta, s., -n, pl. -for, -na, kalmbundt. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x halmbyrd

halmbyr, -n. -ar, -na, halmbörda. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmbärare

halmbärare, m., -n, pl. =, -rna, halmbärare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmlass

halmlås, n. -- led, pl. -- len,
halmlass. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmstack

halmstak, m., -ken, pl. -a, -na, halmstack. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halmtak

halmtåg, -ed

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hals

hal̲s, m., hål̲sen, pl. hål̲sa, - na, hals. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hala på

hålsa po (- ar, - a, - ad, - e)
lr., fästa afseende vid, af-
sträckas från, draga sig
för. Sj.

1 2
la rent av gläsed, de e ända
nåd o hålsa po.

2
di hålsar jo kåstnaden.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsbast

halsbäst¹, n., -et, pl. obruk., halsens bakdel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsbraeka

halsbråka, b., -n, pl. obrukl., [1] bål. halsbränning på halsen. Tj.

de e den [1] värsta lögn du kan [2] säga om halsbråkan på dig

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hälsbränna

halsbrå¹na, s. -n, utan pl.,
halsbrånna, halsbränad. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsduk

halstyg, m., -en, pl. -a, -na, halsduk, -klädе (för man-folk). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halshugga

halshögga, pass. halshögas

p.p. halshögan

han ble halshögan opa på en kåle

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halshugga

halshö̲ga. halshö̲g, -ad.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halshugga
v.

pret. part. halshögan

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halshugga

halshöga (-högor, -högd l. -högde, -höged, -högen, -högda, halshugga. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halshuggning

halshögning, 1 m., -en, utan pl.
halshuggning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halshål

hålsahûl, n.,- ed, pl. =,- en,
halshål, - öppning i klädes-
plagg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsjärn

halsjärn, n., -ed, pl. =, -en,
halsjärn. Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsknapp

halsknäpp, m., -en, pl. -a, -na, halsknapp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halskoppel

halskäpel, n., -ld, pl. =, -ln, grov läderrem att spänna om hästens hals och använd i stället för grimma.

L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halskrus

hålsakrùs, n., -et, pl. =,
-en. halskrus, lerkrus
med hög och ganska smal
hals. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halskvadra

halskvädra¹, s., -n, pl. obrukl., strupe, luftstrupe.

Ljj.

han gol så halskvädran¹ sprängdes².

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halslås

halslås, s. -en, pl. -a, -na, silfver-,
halslås, smycke, bestående
af en 4-kantig skifva med
inlagda glasflussar och med
3 kädjor, som läggas om halsen
och fastlåsas vid skifvan.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsok

halsåg, -ed

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsåg (-au-), n. halsok, hvarmed t. ex. två spannar bäras öfver axlarna.

Wilkie

Warg halsóg.

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalt

hål 1. hål¹tor, m. och f.
n. hål, pl. hål²ta och -t,
halt. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halta
s.

hålta, s. -n, utan pl.,
hälta, halthet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halta

hål²ta (-ar, -a, -ad, -a. hål²tandes) intr. 1) halta, 2) gå med ojämna rörelser, om en ru. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haltande

hål²tande, n., -d, utan pl.,
haltande. Ög.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

halv l. hålvor, m. och f.,
n. halvt, pl. hålva, som
bloŭ nyttjas predikativt,
eg. hälf; dålig. Förek.
alltid med negation. Sj.
dee e ente sa hålvor ti arboja.

halvt, adv. af böeg.
de va ente sa halvt gort.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

hal, n. halt

hált fjíla

hál àta = kl. 7.30 eller 19.30.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

hal pl. hàla

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv:

den va en a en hål

méton imellom vén stölpa.

mönd. i konvinkesvägg.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalv II

sín so fétt di gá ta klokan
ble hál àta (hàn = 19,30)

en va fí en hál dá pa
áred (om tjänare fordom).

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv
a

hal n. halt

hål säks, kl. 5, 30.

et hålt fjäl

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv

hal

två a en hål

ett hålt tygstycke

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalv

hal (sällan hålor) m. och f.,
n. halt, pl. håla och -e,
halv. Fj.

~~hal ån, halv ansas~~

hal fjære, halv fjärde.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvannan

hal$\underline{å}^{1}$n, m. och f., n. -$\underline{å}^{1}$ned
plan fl., halfannan, en
och en half. Gj.
hal$\underline{å}^{1}$n $\underline{ä}^{2}$lga. hal$\underline{å}^{1}$ned $\underline{ö}$r.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvannandetyon

halânstîvor, m., -ler, pl.
-stîvra, -na, halfannan
stygfver, bankovillen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvbroden

halbrå'n

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvbroder

halvbröder, m., -- len, pl. -- bröder, -na, halfbroder. Ö.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† haldan

haldān¹, m. och f.; n. -t, pl. -dāna, kan blan stå predikativt, halfdan, halfskral, af lemligen dålig beskaffenhet i. utseende. Ty:

haldant², adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdålig

haldåli, m. och f., n. -let, pl. -lija och -le, halfskral.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdörr

haldörr (pl.)

horisontalt delad dörr, de båda dörrhalvorna i dylik dörr;

(M.J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdåa

haldåa pl. haldåra

dåa som är avdelad mitt på höjden
så att den nedre öppningen kan vara
stängd och den övre öppen.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvdån

haldån – en

dån som är avdelat på tvären

jfr <u>svandån</u>. <u>sedandån</u>.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalvdörr

kaldår, s. -en, pl. -dörar, -na, halfdörr. Lj.

ytterdörr som är avdelad på tvären i st-f. på längden.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvera

halvera[1] (-ar, -a, -ad, -a)
intr., halfvera. Gl.

ska vi halvera[1] om kåst-
naden?[2]

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvgalen

halgålen, m. och f., n. -led,
pl. -gålna och -n, halfgalen.
Lj.

halgåled, adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helvgammal

halgåmal, m. och fl., n. -l,
pl. -gåmla och -l, halfgammal,
medelåldrig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvgrön

a.

halvgrön, neutr. -t

de e halvgrönt nuu;

(om tyg, som icke är fullnogen); ska de

va grönt vår, så mås de vänta.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvgången

halgån, m. och f., n.-gått, pl.-gåna, kan endast stå predikativt; halvgången. Sj.

de e sa dags o pissa ti kvällen, nästen e halgån, ordsp.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvhår

halhåsa (sällan -håsa) f.
- n, pl -sor (l. -zor) - na,
halfstrumpa. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv-kark

hálkàn . -en

yngre ding

de va deéy a hálkàn

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvkarl

hálkan, m.

en av drängarna på en bondgård:

fyrstadréy. hálkán a tirdey.

Nr4569 V.Nöbbelöv, Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvkarl

1
Hålkar, m., -en, pl. -a, -na
halvdräng. Ålder och störlek
1
dragen på en gård kallas
1
dren, den störste efter karon
1
hålkar. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvkusin

hålkosin, m., -kn, pl. -ar, -na, halfkusin; halfsyskons barn kallas halfkusiner. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvlakan

halvlaken, n., -- ld. pl. -, -- en, halvlakan, lakan bestående af endast en bredd af tyget. L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvmått

halmål l. -or, ¹/₁ m. och f., n. -mål, pl. -måla, kan ej brukas attributivt. halfmått, endast för halften mått. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalvras

halrås, m., -hn, utan pl.,
halfras, pl.
(om djur)

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halvraring

halvåring, m., -en, pl. -a, -na, djur, som är af halfårsta ras. Ö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvskiv

halfit 1 h.-or, m. och f.,
n.-fit 1, fl. -fita 1 och -h,
halfsmultoig, om tyg. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsliten

hålslidden, m. och f., n.
- dd, pl. - dna och - e, halv-
sliten. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvspänn

. hålspån, n., oböjl., halv-
spänn, om en bössa. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsten

1

halsten, m., -en, 1/ kon., utan pl., eg. halfsten; tegelsten, murtegel af hälften mindre format, än det brukliga; 2/ pl. -a, -na, om särskilda tegelstenar af detta slag. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halståp, n. halvstop

S. Wikse

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halståp (-ɑu-), n. halftop.

Ulric

Ulrik halståp.

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halstäpa, f.: flaska rymmande
ett halvt stop.

S. Wikse

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halståpa (-å:-), f., pl.-or, "halfstopa", flaska rymmande ett halft stop.

Rietz

N. 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Rietz halståpa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvstop

halståp, n., -et, pl. =, -en, eg. halfstop; blackmått rymmande ½ stop = ¼ kanna.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halstopa

halståpa, s., -n, pl. -par, -na, butelj, rymmande ½ stop = ¼ kanna. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† halvstöting

hålstöding, m., -en, pl. -a, -na, hålfoxen pojke. Gj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsula
s.

hålsåla, s. -n, pl. -lor, -na,
halfsula. Sj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halssula

hålsåla (-ar, -a, -ar, -ar, -a)
fr., halfsula. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsulning

halsålning, m., -len, pl. -or, -na, halfsulning. Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsvin

1

halsvin, n.,- ed. fl. =,- en, eg. halfsvin; halfsvinsvin. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halsvälta

inf. halsvälta

so far glùtana ga a
halsvälta

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsyskon

halfsyskon, n. -, - d, pl. =, -n,
halfsyskon. Sj:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvsyster

halsmystor, s., -ar, pl. -bröstra, -na, halfsyster. Ö.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kalsómne

kalsómne, fórek. i mär. ↑
kalsómne, i kalfslummer. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halvtaffer

hallåtar, m., -en, pl.-låtra, -na, halfflattare, halfskojare.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvtimme

háltime

gen. de va en háltimes väj a gå

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halv-timme

háltíma, gen. -as

dær va en háltímas væj

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ halotosa

halt̲ō̲sa, f.,- n, pl. - bor, - na, halftoka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× halvtosing

halltösing, m., -en, pl. -a, -na, halftok. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kalvtunna

kalfkyna, f., -n, pl. -for, -na,
kalfstunna. Gi.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvullen

halvullen, m. och f., n. -let, pl. -ullen och -ullna och -ullar, tjock blockā hālfiten bestående af ylle, om garn och tyg. Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sup. halvårit

halvåd, pers. indik. af
ett verb, som endast finns i
denna form. ha halvåd,
hafva tillryggalagt halfva
dräktighetstiden, om djur. Gj.
kåulen (mären, såulen, fåred)
har snart halvåd.
ja tyffor kåulen skule snart
ha halvåd.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ halvväga

halvväga, adv., halfvags. Ej.
Åfven hålvägs.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

halvväst

halvväst l. -or, m. och f.
m. -väst, pl. -västa och -k,
halfvaxen. L.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammare

hå²mark, m., -n, pl. hå²mra, -na, hammare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hammarskaft

hå²mar̲skàft, n., - ed, pl. =, - en, hammarskaft. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hammarskäll

hå²m̲a̲r̲-fa̲l̲, m., -en, -ar, utan pl., slagg, som vid järnsmidning faller af. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hammel

hå²mel, m., -len, pl. hå²mla, -na, grof, stark ah lång dragsvångel, vid hvilken bästas de mindre svänglar, hvari draglinorna äro fast-gjorda. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Land

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kammeldrag

kåmladrå, n., -d, pl. =, -n,
lång, grov dragsvängel med
därpå fästade mindre svänglar
som uppbära dragliorna.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hammel

hàmel -en, hàmla, -ana

stång på tvären av vagn, vari
× svinglarna äro fästa. Ht svèngel

Nr 4569 V, Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hammerladda

s.

hamorlåda, -an, f.

stort, otympligt el. ovårdat fruntimmer

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamn

hamn, m., hamnen, pl.
hamnar, -na, hamn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kamn

ham, m., hämn, pl. häm[2]na, -na, efterbörd hos sto. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamnbuse

hambüse, m., -n, pl. -sa, -na, hamnbuse. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kamp

kåmp, m., kåmpen, utan pl., kampa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

kamp

s.

kamp

kampa

V. Wöbeloo. Gunito kl

Kg. ur n 32. R. Hansson ç-a 1876

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hampadånga

hå̄mpa.dè̄ŋa, f.,- n, pl.-ŋor,
- na, 1/predigt, osamman-
hängande tal, 2/osamman-
hängande skämthistoria af
oanständigt innehåll. Åfven habo
gå̄fa. Se dessa ord. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kampfrö

kampfrö[1], n., - d, pl. =, - n,
kampfrö[2]. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hampgrimma

hå²mpa grì¹ma, f., -n, pl. -mor, -na, hampgrimma, af små hampfrön gjord hästgrimma. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamplaud

hå²mpalàn, n., -kd, pl. =,
-kn, hamplaud, -åker.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hampsele

hå²mpasèle, m., -n. pl. -la, -na, hampsele, af hamp-gjordar bestående sele för en häst. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamra

hå²mra (- ar, - a, - ad, - a)
tr. och intr., hamra. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamrande

ha^2mrande, n., -d, utan pl.,
hamrande.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hams

hams, n., hå̲mseđ, utan pl.,
hams, oredigt tal. G.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hams

hams, m., hamsen, pl.,
hamsa - na, epitet på
mankön, som talar oredigt,
osammanhängande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hamsa
s.

hå²msa, sj., -n, pl. - sor, - na
oredig, trasslig garnkärfve.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hamsa

hå̲msa, f., -n, pl. -sor, -na, epitet, använt om kvinnokön, som talar oredigt, osammanhängande. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hamsa

v.

hå²msa (- ar, - a, - ad, - ad,
- a) kr., hamsa, göra oredig,
trasslig, om garn l. band.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hamsa

hå²msa (-ar, -a, -ad, -a) v.
inth., hamsa, tala oredigt, osammanhängande.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamsa sig

hå²msa si (-ar, -a, -ad)
bliva trasslig, oredig, om
garn. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamsa till sig

hamsa ti¹ si (-ar, -a, -ad, -a) vinda åt sig, draga åt sig. Gi:

hamsa snörken, réved, linen ti¹ di.

Kan du änte hämsa bönen ti¹ di²? (ironiskt).

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hamsand

hå²msane, n., -d, utan pl.,
1/ oredigt tal, hamsande,
2/ oredande, trasslande af
garn. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×hamsebytta

hå²msebùtta, f., -n, pl. -tar, -na, eg. hamsebytta, epitet, användt om en människa, som talar oredigt, osammanhängande.

L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hamsebyxa

hamsebössa, s. i. -n, pl. -ssor, -na, epitet användt om en person, som pratar dumheter.

L.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hamsekoka

hå̲ms̲ke̲ä̲ga, f.,-n, pl.
-gor, -na, epitet användt
om en människa, som talar
oredigt, osammanhängande.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hamsröv

hå²nsh²rö²v, m., -ln, pl. -a, -na, epitet, använ²dt om manko²n, som talar oredigt, osammanhä²ngande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kamsköva

kåmskröva, s., -n, pl. -vor, -na, epilet, användt om kvinnkön, som talar oredigt, osammanhängande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hamsed

hå²msed, lika i alla genus, ph. – a och – e, 1) som talar orediget, osammanhängande, 2) oredig, trasslig, on garn.

Gl.

hå²msed, adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kan

'en (enkelt kö.obet)

(obj: f.)

'konom'

sånn bryr ti' o' ' o' ' ...

S. 110

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

mon.

han

obj. han, svagton. -en

jå fjèna hos hán i tié én

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han II
pron.

den va en kǻn, som mytte -en.

min fár han va skeddaen.

kanǫ́len han va rón.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han III

hon jik a töjde, so hon
töjde föa te hán mé.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han
pron.

han, obj. hànom betonat
- an obetonat

ja vele hå - an dìd den
vi bòde

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han
pron.

han

anv. om speaken i radio:

men han låwte mén réjn
i mörs.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han III
pron.

dæi hanvända di' sc'
te hànom
/a fjènta i làv me -en i två år.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han IV.

han ss. tilltalsord:

han hade nók fjänt -an,
om han hade komed te a
sét -an.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han
pron.

han, obj. han

han va mìad i slanájt me hán

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
l. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han
pron.

han, obj. han

min får snaka om han.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

pron.

han

obj.

svagtonigt -an

han fɛff -an mé si

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han

hon.

obj. form obetonat -n om

di klapa o'n nom so

ofántalet

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hån

hån

Obj: hånom, stukton.: x/

för hånom

-nom, -ån, -n svagton.

x/ yngre: hån

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han
jum.

de va en mórbrun te hån.

so fek di shöus aw -an

dær va en som jæk spetákel ve
hånom.

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han
mon.

ja tykte mid bå
om hán

preésten han ble so slák
dén han dø hàstat

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kan pm.

Kann

"Kann går här å snackar

sutt!..."

S. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

han pron.

han, pers. pron., m.; genit.
hans, dat. och ack. honom
bet., n l. 'en obet., han.

hans növa.

si dä fi honom.

slå fi 'n. snaka för 'en.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanabjälke

hànabjälke pl. -a

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanakam

m. hànakóma, -ana

väktaren?

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handbjälke

hå²ndabjäl²ke, m., -n, pl. -ke, -na, det tvärlå, som sammanhåller sparrarne i en takstol. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

hån, m., hånen, pl. hånor, -na, hand. Ålven növe.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hand

hån, -ån, hånor, -orna

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lund

kån

"... ta kån ämm allt skopp..."

S. 110

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handat
a.

hänad, pl. -ade

händig, med handlag.

de va di sa hänade te a
vända vé.

ja va hänad te a höga.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handad

hånad, lika i alla genus,
pl. -e, händig. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handbord

hanbör[1], n., -ed, pl. =, -en, eg. handbord; handens insida. Sj.

Ja har ört i[2] sjelva hanböret.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handduk
s.

handväg pl. -a

Nyare ord i målet (De genuina
torde vara* handtklåde, *hàzkle).

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
Lingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handl

kå²nel, m., -en, utan pl.,
handel. G:

kåtr au. l.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handelsman

hå²ndelsman s. hå²ndelsmän,
m., -len, pl. -män, -len,
1) handelsman = köpman,
2) handelsman = köpare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handelsvara

kånelsvåra, s.-n. pl.-ror, -na, handelsvara. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handelshäst

hånelshäst, n., -et, pl. =, -en, handelshäst, häst, som egaren regligen tillhandlat sig l. som egaren har skaffat sig för att handla med. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handkläd

hägkle, n., -d, pl. =, -r,
handkläde, - duck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handkläde

hä̲ŋkle, -ɛd, pl. =, -ɛn

handduk

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handklöven

hanklövor, m., -na, plural, handklafvar. Tj.

Flygen¹ hade² hanklövorna¹ på.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handkraft
s.

hankráft

fýta ine hankráft

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handkraft

kanskraft, m., -en, utan pl.;
landkraft. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ handkraftes

hankråftes, adv., handgripligt, med våld, med handkraft. Sj:

ga på hankraftes.

ta nåd hankråftes.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Landla
v.

hànla -an -a -ad

han hanlar hèsta lìavèl

1: bedriver handel med.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handla
v.

hàndla -ar -a -ad

göra uppköp.

di hàndla hos hèmahàndlarna —
dar vá ja hàndlar hèmaomkrèg.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljungs hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handla

hå²nla (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
kr., handla. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlare

hån²lare, m., – n, pl. =, -rna,
handlande. Sj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlare

hànlarfa, ˋ--an, =,
hànlarna
m.

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handlare

hànlara, -an. pl. = , -arna

di fàsta hànlarna

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

landlare

hànlaːa, pl. =

dæn vå jə hanlaːa hèmaomkrèŋ.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Landlare

Hamlare

"denne Hämnade Hägen Hamn-
lare ..."

S. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handled

handled, m., -en, pl. -er, -na, handled. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handpenga

hånpæŋa, m. -n, -na, pluralt, handpängar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handriva

1

handriva, f., -n, pl. -vor, -na, handdräfsa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ handdamma

hånsåna (-ar, -a, -ad, -ad, -a) fr., handtera, hafva i l. behandla med händerna.

Lj.

du ska ente hånsåna Pelingen för mjöl.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handsbredd

1 hånsbrid, m., -en, pl. -or, -na, handsbredd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handske

hånske, m., -n, pl. -ska, -na, handske. Sj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handskmakare

2 handskmakare, m., -n, pl. =, -rna, handskmakare.

L.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ handt
adj.

hant

x handad, händig

enl. medd. av envogén J. Westrup,
Rydsgård

ja han åtti bled hånt te sånt

1952 Villie, Ljunits hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Landtag

kantåg, -ed

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handtag

hantåg, n., -ed, pl. =, -en,
handtag. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handvad

hanål – en

del av tröskslaga

den va hanålen som di' hålt i;

de tråed som di' slå me de

kala di' för slavålen. N. J.

Nr 4589 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handvad
s.

hanǿl, -an. mask.

den del av × plejel (slaga) vari man
hållen. /h × slagvad.

hanǿlen han va rǿn.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handvat II

de va hanålen di hålt på.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handvål

hanöl, m., -en, pl. -a, -na, handträ, det trä i tröskslagan, om vilket handen griper tag. Ö.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× handverk

hanvärksp, n., -leds, pl. =, -len, handtverk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

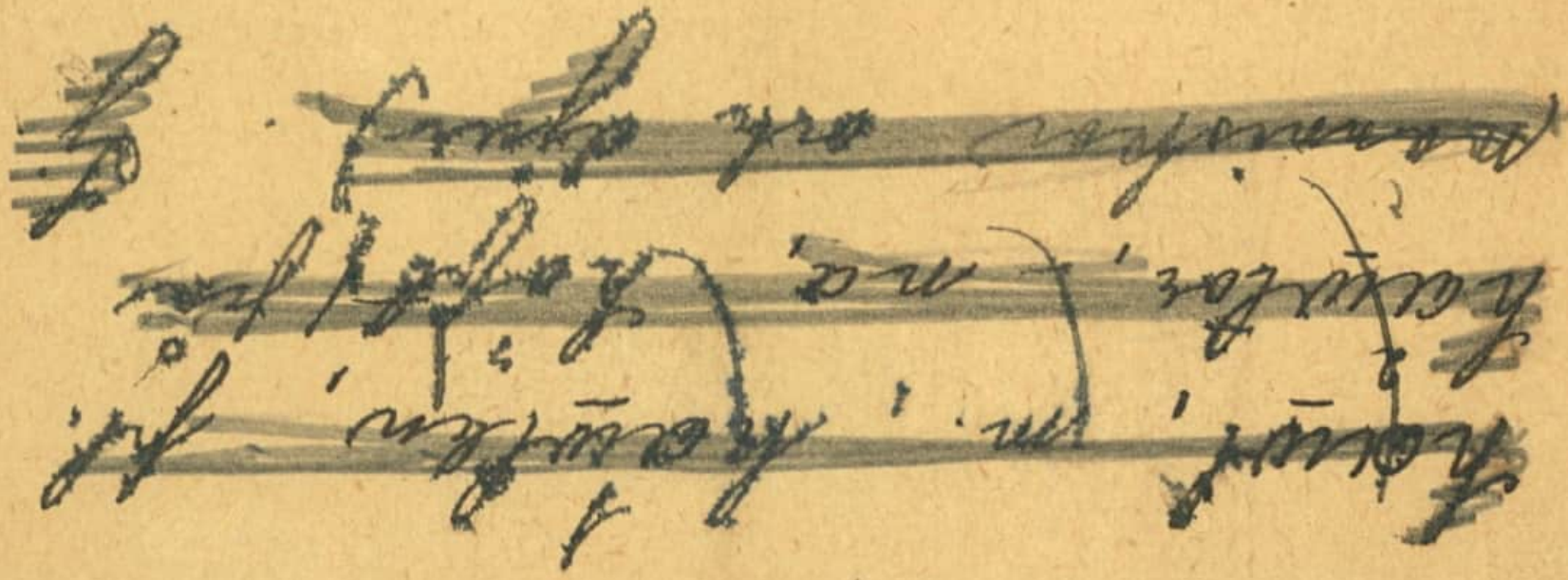

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handverkare

hantverkspark, m., -n, pl. =, -rna, handtwärkare, Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handvändning

hänavänj, m., bruk
ej i böjd form, handvänd-
ning i uttryck för kort tid,
kastighet. Gj.

de giff me l. i en hänav-
änj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

handyka

hanus-k, m., -n; pl. -ka, -na, handyka. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hane

hå̄ne, m., -n, pl. -na, -na,
hane, på en båssa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hank

hänk, m., hänken, pl. hänka, -na, hank (af hål 1. gan). Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanne

hå²ne, m., -n, pl. -na, -na,
hane, hankön af djur
(ej husdjur). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kanne

hå̀na pl. hå̀na

hå̀na a hø̀non

(bland fiskeorten) svarte.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans
poss. pron.

hánses

hánses fár han va
formán for mùrarna

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hans

mon.

hans el. hánses

hanses són bón hén nòne

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lans
poss. pron.

hánsas

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hantera

hantera (-ar, -a, -ad, -ad, -a) fr., ifr. handtera, behandla. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kantlangare

hantlångare, m., -n, pl. =, -rna, handtlangare. L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanägg

hånaadz n. g tuppägg; ägg af en nöt ko-
lek, och hvilket tros vara varpt af en
tupp. Om ett sådant ägg ligger under
en höna, tros af detsamma blifva en basilisk.
Gjuista

× harakam

fl. hàrakóma.

Växtnamn = Primula

1956. Skåby, Gnesta hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hanakamma

M. hàŋakò'ma

vástn. = Primula.

ŋ̀ǫa hàŋakò'ma

vìda "

gùla "

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† harakam
s -

harakäm

väcka.

K. Hansson c:a 1876

Bkl. nr 12. V. Wöbelö. Gunitakl

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaie
s.

kàien, -an

ta kàien; sades när man högg de
sista stråna av ett sädesfält, då haren
som ev. dolt sig i säden kunde bli synlig
när de hög et stiftje, so sa di,
di skole ta kàien ta sist.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hare

hår², m., – n., pl. hår-a, – na,
hare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ harkam

hårakàm, m., -en, pl. -a, -na, harkam, luppkam, primula. Gl:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† harke

hårke, n., oböjl., svårighet, möda. Sj.

de va mi hårke.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harkla

hårkla (-ar, -a, -ad, -a) (inkl. harkla, Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harkland

hårklank, n., -d, utan pl.;
harklande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harm
s.

hårn, m., hårmen, utan pl., harn. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harma sig

hårma si (-ar, -a, -ad, -a)

hårmas. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmas

hårmas (-as, -as, -ads, -as)

harmas, Lj:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmoni
s.

harmoni

harmonika, dragspel

så spela di harmoni

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harmoni
s.

harmoní, -ed. n.

harmonika, dragspel.

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa
v.

hàrpa -ar -a -ad

sensa el. sortera säd gm harpning

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa
s.

hærpa, s., -n, pl. -por, -na,
harpa, väderharpa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpa v.

hærpa (ar, -a, -ad, -ad, -a)
kv., harpa (sår). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† harpleibing

hårpebiŋ, m., -en, pl. -a, -na, eg. harpbinge, den kraŭ på en väderkarpa hvari säden källes. Li.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpbyggare

hårpebyggare, m., -n, pl. =, -rna, eg. harp-byggare; tillverkare af väderharpor. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× harpbåle

hårpabåle, n., -d, pl. =, -n. stomme till en väder-harpa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpefnok

hårpefnäg, n. dammpartiklar

som fränharpas.

S. Wikén

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ harpefnok

hårpefnag (-ɑ-). n. dammpartikel som fränharpas.

Rietz

Utvidg hårpefnog.

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ harpsnok

hårpsnög, n., -- ed, utan pl., stopt, dam, som bränsilgäs vid sådens harpning. Lj.

Svin snusar lite nedan när di får hårpsnög, ordspr.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harphjul

hårpahjùl, n., – ed, pl. =, – en. harphjul, hjul i en väderharpa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× harpsnor

kärpsnör, s.-en,
pl.-or, -na, dragsnodd
liu en vädersarpa. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× harpsvingel

hårfrasvingel, m., -en, pl. -svingla, -na, drag. svångel, ref till en vädderharpa. Ö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harpsäl

hårpesäl, n., -en, -ar, pl. =, -en, harpsäl, pälsförsedd en väderharpa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hæptuta

hærpetùda, s., -n, pl. -dor, -na, tuta, mun, sidoöppning på en väderharpa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harskein

1
härsin, n. ,- ed. fl. =,-en,
harskinn. 3.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

har-skår

hàraskàr, -ed

har mynthet (förvärvas därigenom
att modern under havandeskapet får
se „ en riva ma tänan i
vǽred ". /br riva

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harskär

hårarskär, n., -ed, pl. =, -en, harmyr, -läpp. Gj. hå hårarskär, vara harmynt.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harstek

hårastej, m., -en, pl. -a, -na, harstek. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kartasse

hårtàsk, m., -n, fl. -sa, -na, kartass. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harts

Hars, n., hårsked, utan pl.,
harts. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kartsa

hårsa (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr., kartsa. Sj:

hårsa strägen.
Lårsa fläskor.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kartsank

kårisank, n., -d, utan pl.,
kartsande. G:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kartsning

kårsniŋ, m., -ən, utan pl.,
kartsning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harunge

hårdånge, m., -n, pl. -ga, -na, harunge. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haiva

hå²ra (- ar, - a, - ad, - äd, - a)
Lr., harfva. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× harvabål

pl. hàrabǎla, -ana

svanredet i en harv

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harvaud

hårand, n., -d, utan pl.,
harfvande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* harvbål

hàrvabil, ˋ-ˊen;

trästomme i gammaldags
pinnharv, i vilken harvpinnarna
sitta fästade;

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x karobäl

hårabül, m., -en, pl. -or, -na, stomme til harpan.

G.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kavdrag

kårådrå, n., -å, pl. =, -n,
eg. karfdrag, så stor
bredd af åkern, som karf-
en täcker åt gån. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kårk, m., -n, pl. -ka, -na,
harf. Li:

+ harve

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harvning

kårning, m., -en, utan pl.,
harpning. Gl.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ harvpåk

hårepöjg, m., -en, pl. -a, -na, ej. harfpojke; pojke, som vid jordens skötsel endast kör harfven. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

harotand

hårratån, -an. pl.

hårratèn, -an

harspinar

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kavtaut

kårdån, m., -dn, pl. -dn, -dn, harpinne, -tinne.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kas

kas, m.[1], kåsen, pl. kåsor[2],
-na, kas. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasled

hæslĕd, m., -en, fl. -or, -na,
hasled. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasp

hasp, -en, -a, -ana;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasp

hasp, m., håspen, pl. håspar, -na, hasp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x haspa
s.

2. haspa, b., -n, pl. -spor, -na,
haspel. G.
garnhaspel

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaspa
v.

kåspa (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
fr. 1) kaspa, lägga kasp för
(en dörr, ett fönster m. m.) 2) kasp-
la (garn). Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

haspand

²häspane, n., -d, utan pl.,
1) haspande, en hasps på-
²läggande, 2) hasplande,
hasplning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hass

has, interj., jöiek. i mtn.
knte si has, icke säga
en knyst, icke gifva ljud från
di kun, tör knte si has. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasselbuske

hàslabóska (obest. pl.)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hassle

hàsle, -ɐd

hassel

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hassle

hå²sle, n., -d, utan pl.,
hassel. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kaasleboard

kåslebår, n., -- led. pl. =, -- len,
af kasseckäppar gjordt bord.
Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hasslebuske

pl. hàslebóska

hasselb.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hasslebuske

hå²slebå̲ske, m., -n, pl. -ska, -na, hasselbuske. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hasselbygel

hä²sselbö̀jel, m., -len, pl. -bö̀jla. -na, af hassel tillvärkad bygel, t. ex. till en räfsa. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

†hasslebåling

hå?slebûlin, m., -en, pl. -a, -na, gro. hasselpåk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hasselett

hå²slefit, n., – ed, utan pl., eg. hasselfet; skämtsam benämning på aga.

Lj.

den jägen¹ skulle²² smöras² me hå²slefit.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hasslefrö

hàslefrøorna

(best. pl.)

ett slags mindre grodor av gamska

gul färg;

(m. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hasslegren

hå²slegrèn, m., -kn, pl. -a, -na, hasselgren. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hasselklyft

hå²selklòut, m., -len, pl. -a, -na, hasselklyka. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hasslekrabel

hå²slekn̲à̲bal, m., - en, pl.
- bla, - na, gros hasselskåk.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hasselknopp

hå²slekn|åp, m., -kn, pl. -or, -na, hasselknopp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasselkvist

hå²sselkvist, m., -en, pl. -a, -na, hasselkvist. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hästlekapp

hästlekkäft, m., -en, pl. -a, -na,
käck af pågående hasslar. Sj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hasselskäpp

hæsleskjæh, nn., -en, pl. -a, -na, hasselskäpp. Lj.

Ljunits hd

№ 323.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasslekäpp

hàslefjépp pl. -a.

hasselkäpp.

di hade hàslefjépa di la pó
a bánt hálmen me.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasselnushus

hå²sleslaeslhùs, n., - el, pl. =, - en, hasselbersån. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hasselnöt

hå²slenìgd, m., -en, pl. -or, -na, hasselnöt. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hasslenöt

hàslenýd -en -or -orna.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hasselpilla

kåslapìla, s. -n. pl. -lor, -na, liten, enstaka hassel.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hasslepinn

hä²slepiŋ, m., -en, pl. -a, -na, hasselspinne. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kassleplanta

2
kåsleplànta, s. i. - n. pl. -tor,
- na, kasseplanta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hasslepryl

hå²slepryl, m., -len, pl. -a, -na,
hasselpåk. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hasslepuna

hå²slepòra, f. (– n, fl. – ror, – na, liten, knotig hassel.

L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hasseraft

kåslerått, m., -en, pl. -a, -na, lång, smått hasselgren som i äldre allmogehus användes på taket i stället för läkte. Ö:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hasslerissla

hässlerissla, f:-r, pl. -lor, -na, afplöjvad, afhuggen
Hasselgren. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasselrot

hå²slerød, m., -en, pl. -rödar, -na, hasselrot. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hasslerska

hässlerska, s. - n, pl. - ska, - na, löfruska af hassel. L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hasselskaft

hå²sleskàft, n., -sled, pl. =, -sler, hasselskaft, t. ex. på en räfsa. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hasselskog

hæ̀sləskæ̀w, m., -ər, pl. -a, -na, hasselskog. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hasseskott

hå²sleskȫt, n., -ed, pl. =, -en, hasselskoū. 1) årsskoū af hassel. 2) från roten uppväkande slam af hassel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hasselsoffa

hå²slesöfa, s., -n, pl. -for, -na, af hasselkäppar gjord soffa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hasselspole

hæ²slesphòle, m., -n, pl. -la, -na, spjela af hassel i en vagns- l. kreatursháck. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hasselstubbe

hå²laståbe, m., -n, pl. -ba, -na, hasselstubbe. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hasselstol

hå²slestôl, m., -len, pl. -a, -na, af hasselträpinnar gjord stol. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hasseltråd

hä²sltrå, n., -d, pl. =, -n,
hasseltråd, trådformig
hassel. Ly.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hast

hast, m., oböjl., hast. Lj.

i hast. i en hast.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasta

hästa (-ar, -a, -ad, -a) pinkr.
hasta. Ifven impers. dn
hästar (-a, -ad) det hastar.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasta på

hasta på¹ (-ar, -a, -ad, -a)
inlr., hasta med, påskynda,
vara hastig med. Lj.

hasta på¹ mk arbej¹.

hasta på¹ mk på²zana.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastig

hä²sti, m. och f., n. -stet, pl. -stija och -k, 1) hastig. 2) häftig, lätt humörad. Sj.

hä²stet, adv. af föreg., 1) hastigt, 2) häftigt.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastighet

hå²stihèd, m., -en, utan pl.,
hastighet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hastigt
adv.

hàstat

dén han dé hàstat

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hasbork

hästverk, n., oböjl., hästverk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hata

håda (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr.,
hata. Sj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hatt

hal, m., hålen, pl. hål-na, haū. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hatter

håtad, lika i alla genus, pl. -a, beklädd, betäckt med hatt. Ÿ.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hallband

hå²la·bå̀n, n., -ld, pl. =, -lan,
hålband. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hattblaka

hå²tablöga, f.,-n, pl. -gor,-na, platt, bred, ful hatt. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hattkulle

hålakòlə, m., – n. pl. – lə, – na, haukulle. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hattmakare

hå²ttmägare, m., -n, pl. =, -rna. hattmakare. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hattpull

hå²tapål, m., -ln, pl. -a, -na, haūkulle. Ö.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hattskygge

hå²tasjy'ggə, n., -d, pl. =, -n,
haubräte. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hav

hå¹v, n., hå¹vd, utan fl.,
haf. Gj.

Fo² hå²de ja tro² dan va
e²nte van i hå¹vd, en ja
hå²de tro² dej an pe²nt.

№ 323. Ljunits hd Snöstad.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava II
v.

hå. hån. håde. hat

håde (stavelsetton.) på nytt upptaget
1960.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava III
v.

hade änta dän vad mä,
hade di ålli hit na.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava
v.

ha pres. har. prt. hade

sup. hat

ja har båda legged nu en
tältre då

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava II
v.

ja han hat - ed en gang fö
(om en sjukdom)

di hade inte nån än kloka

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava III
v.

di som hàde pá̲jana, di
behá̲lt dom.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lava
v.

ha. han, hàde, svagton. hade.
sup. hat sup. hat

han han hat en liden sjuelse.
(om en sned)

a so lidad fór ad Làde di

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kava II

jå, de håde di'.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

hå, håde vagton. hade,

hat.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava:

dem som de hàde-d,

hade det.

Nr 5064 Balkakra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava

hå(har, hådde, hat, hå) hafva,

1/ hjälpv. hafva, 2/ tr., hafva.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kava v.

kar (pron.), 'kar'

"nu kar ja gåd kär..."

S. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava v.

ha

"skole ja ha lusst å ji fo
vnerna ..."

S. 110

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hava för sig

han för si

föreställa sig, anse

ja han för mi, ad dita e

nad dölat höstavän.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kara sig

hå¹ si (har, hådde, hat)

1) hafva sig. dä kan sa hå¹ si.

2) uppföra sig. hon höpa o

hådde si. klinzana dypar

o har si sa dånt i mösken.

Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havbollen

havbåen, m. -n, -ar, pl. lika, havsbollen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× havmåka

hamåga -an -or -orna

fiskmås ..

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ havmåka

hamåga, s., -n, pl. -gor, -na, fiskmås, hafstrut, larus. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havre

hå̀vrk, -̀ en m.

l. hå̀vre

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hane

$h\underline{å}^{2}$vre, m. -n, utan pl. i hafre
L.
avena.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havreboss

hå²vrabɔ̀s, n., -- ld, utan fl.,
hafreboss, -- halm. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havreblöd

Håvrabrö, n., -d, utan pl.,
koll., havrebröd. J.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× havredräe

hå²vradrèèsk, m., -n, pl. -ba, -na, dråse, Rog af hafre-korn. Ø.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havregryn

Håvragrÿn, n., -ed, pl. =,
-en, hafregryn. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havregröt

hå²vragrø̀d, m., -en, utan pl.;
hafregröt. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havregås

2
hå̲vra g̲å̲s, s. -n, pl. -gå̲s, -n, hå̲fregås; ordet användes blott i sbm i skällsord på fruntimmer. L.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrehalm

hå²vrahå̀lm, m., -ln, -lan pl., haprehalm. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrehalmstack

Håvrahalmstàk, m. - en, pl. - a, - na, stack af hafre-halm. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrehäst

havrahäst, m., oböjl., benämning på ringfingret. Fingrarnes namn äro: lomhål, blisshål, lazeman, havrahäst, lillpräst. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kavrejord

håvrajör, f.,- len, pltan
fl., håfrejord. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrekista

håvraspista, s., -n,
pl. -stor, -na, havrekista.

L:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrekärn

hå²vrakȯ̀rn, n., -ed, pl. =, -kȯ̀rn
hå²frekorn. G.

Der kan va nåd ²yxfra
hå²vrakȯ̀rn ibla¹n ²vitfrorna.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrelass

$h\underline{å}^{2}vral\underline{å}s$, n., -ed, pl. =, -en,
hafrelass. L.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrelott

hå²vralått, m., -lln, pl. -or, -na, den deb af i växelbruk skötta jord, som för året bär hafre. Ög.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havremjöl

hå²vramèl, n., – ed, utan pl., hafremjöl. Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ havreneк

hå²vranèj, f., -en, pl. -or, -na,
hafreneк, -kärne. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrepris

håvrapris, n., -hd, pl. -or, -na, havrepris. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× havreresme

hå²vrarisme, n. -, -d, pl. =, -n, hafrear. Ly.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× havreråse

hå²vrarö̲ösk, n., -d, utan pl., efter hafreskylarnes uppsättande sammanräfsade, oredigt liggande hafrestrån.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havresoppa

hå²vrasòppa, J.,– o. pl. –por, – na, hafresoppa. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrestack

hå²vrastàk, m., -ar, pl. -a, -na, hafrestack, stack af oltröskad hafre. Gl.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havrestycke

hå²vrastiffte, n., -d, pl. =,
-n, hafrestycke, den del
af i växelbruk stående jord,
som för året bär hafre.
Skuen hå²vralöt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havresäck

hå²vrasèkk, m., -en, pl. -a, -na,
hafresäck. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Havreväng

Hå²vravöng, m., -en, pl. -a, -na, hafrevång, den del af i växelbruk skött jord på en större landtegendom, som under året bär hafre.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ havreämtor

hå²vreämtor, sf., -na, plural, urhröskade hafreax, agnar och skal, blandade med söndersmulade blad- och stjälkdelar.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havsand

havsån, m., -en, utan pl.,
hafssand. Ö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

havvatten

1
havan, n. - ed, utan fl.,
hafsvatten. Gl.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hed

hē, ō., -r, pl. obrukl.,
hed = exercisplats. Sj.
1
Tvedöra hē.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heder

hē1dor, m., -ən, utan pl.,
heder. Lj.

= ära o.d.

jfr den genuina formen hēn = högtids-
tillfälle, högtid. 1-s.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heder

hēr, m., genit. hērs, för
öfrigt oböjl., högtidstillfälle,
högtid. Lj.

Där e ingen hēr på dessa klärna
det är ingen prydlighet, snygghet i dessa
kläder.
gå i hērs på, använda vid
högtidliga tillfällen.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hederlig

hē²dor̲li̲, m. och f., n. -let, pl. -liga och -la, hederlig, hedrande. Lj.

hē²dor̲lat, -ligt adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kedusbyxor

kersbojsor, s., -na, pluralt,
högtidsbyxor; Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helustdyna

hörsdyna, f., -n, pl. -nor, -na; högtidsdyna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helsnälsduk

hälsnälsdäg, m., -en, pl. -a, -na, högtidsnälsduk, -kläde, för mankön.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kedenskatt

kärskal, m., -len, pl. -a, -na,
högtidskatt. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hetershuva

kérshuéva, S.,- n, pl.-uor,
- na, högtidsmässa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgonskläder

herskläd l. -klädar, m.
och g., n. -klät, pl. -kläda
och - k, högtidsklädd. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgeskläder

hö̲rskl̲ä̲r, m., -a, pluralt
högtidskläder. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

bröllopslakan

hörslagen, n., -lid, pl. =, -len, högtidslakan. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hedersrock

1 hersrock, m., -en, pl. -a, -na, högtidsrock. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kedersele

hĕrstle, m., -n, pl. -la, -na,
högtidsseldon. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kedusskjorta

Kersjorta, sj., - n. pl. - Jor,
- nd. högtidsskjorta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgesko

hälsko, m., -na, pluralt:
högtidsskor. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ledersskört

hērsförl, n., -et, pl. =, -en,
häglidskjol. Gl.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hedensstolar

hĕrstŏwla, m., -na, plural, höstlövsträdsplantor. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgessärk

hɛ̄rsǣrʃ, m., -en, pl. -a, -na,
hɔ̄gtidssɔ̄rk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× helsotorkl.

kärstarkels, n., -d. pl. =,
- n, högtidshushållsduk.

Dj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgdräkt

kärkläder, s., -n, pl. -der, -na
högtidsdräkt. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ledestäcke

1 herstleffse, m., -d, pl. =, - n,
högtidstäcke. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

likvagn

hörsvagn, n., -en, pl. -a, -na, högtidsvagn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helusvärt

skörsvhst, m., -kn, pl. -a, -na,
högtidsvåst. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hedusök

hersöj, n., -ed, pl. =, -en,
eg. höglidshäst; häst, som
användes vid höglidliga
tillfällen. Sj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kedning

hē²dniŋ, m., -n, -r, pl. -a, -na,
hedning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kedra

kedra (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
fr., kedra. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kedra sig

kedra si (-ar, -a, -ad, -a)

kedra sig. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hej!

hej l. hoj! inlej. hej. L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× höja

höja, f. = höjda

östra höja, per lers höja,
sjarpa höjor (alla vid Rydsgård).

etc.

S. Wide

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kèja
s.

kèja el. kàja, -an

maskin varmed bottengarnspåle slås ned

Svarte

Nr 5064 Balkakra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kaja
v.

kaja nér el. kaja nér.
-a. -ad. slå ned bottengarns-
pålar.

kaja nér pålana

Svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† heja

heja², f. 1, -n, pl. -jor, -na,
inhägnad, mindre åker-
stycke. Ög.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ heja

höja, f., oböjl., föreek. i
I
vill. göra höja av någn,
fira, göra stått för någon;
de va en höja me dän, det
var en viktig sak med den personen,
ironiskt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

höjda

höjda, f.-, pl.-or, en af gärde på alla sidor innerluten åker el. äng = höjda.

L. Wiklund

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hejderidare

högderijare, m., -n,
pl. =, -rna, eg. högderidare,
skogvaktare, skogsuppsynings-
man. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hejderitarehus

Häjderijarehus, n., -ed, pl. = , -en, hus, bostad för en "häjderidare", skogvaktare, skogsuppsyningsman. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hejsan

hejsan l. hejsan! interj.

hejsan. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x heken

hē²ken, m. och f., n. -d, pl. hē²na och -e, ifrig, begärlig efter. Sj.

va hē²ken fo-d.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel

hel (sådan hel¹or) m. och f.,
n. hell, pl. hel²a och -e,
hel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel

hel, helt

hèla dan, hela dagen;
helt ànad, helt an-
nat;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel
a.

hel

han rådde över hela valåsen

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Del II

do hade di' speogad hèla

nåten a gògad

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel
a.

hel

dø' fær di sèda dær wèda hèla
bøjkæn

(15-åring)

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel
adj.

hel

en hél hålor

hèla vìnan

Nr 5064 Balkakra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel

adj.

hel

n. i de fula hela

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hel aj.

hela

'hela'

"bode köpp å hela värden."

S. 110

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helbroder

hel¹brå²war, m., -ar, pl. -¹brå²ra, -na, helbroder. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helfardig

helfǽri, neutr. -at

komplett, fullständig

Nr 8148 Snärestad Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helg

hål, m., hålen, utan pl., hälg. Lj.

lyffa ti en go hål.

nu e snart dine hålen slut.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgdag

hälledä, m., -n, pl. =, -na,
hälgdag. Gl.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgdagsklädd

hälldagsklädd l. -or, m. och
f., n. -klädt, pl. -klädda och
-kläder, hälgdagsklädd. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgdagskläder

hälledaskläär, m., -na, plural, hälgdagskläder. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helgdagskväll

hälladagskväl, m., -ka, pl. -a, -na, hälgdagskväu. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323.

helgdagspåls

hälldagspåls, m., -len, pl. -a, -na, helgdagspåls, kjol af rödfärgadt färskinn, nedtill försedd med en bred rand af rödt vadmal, hvilken kvinnor fordom begagnade under Jul-, Påsk- och Pingstdagarne, äfvensom under Midsommarhögtiden. Lj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helig

hèli

helig, renljertad; förekommer
oftast blott om "låsare".

1876 Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd
E.K.Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helig

hèli

de va liàsom de va en

hèli plás

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helig

hå²li, m. och f., n. -let,
pl. -lja och -le, helig. Lj.

hå²let, adv. af föreg.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helklippt

helklift 1. -or, m. och f., n. -klift, pl. -klifta och -k, eg. helklippt; om kjolar och rockar, som på längden bestå af hela, ej afklippta tygstycken. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hell

heL

tur. lycka (da. held)

sýndan ètor skoLa di gau i
fjòrkan a henta héL te gljóten
náml. sóndagen efter vandopet

jfr × kyrkohell

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+hell

Hel, m., oböjl., lycka, tillfred.
I härader var det fordom
brukligt att nygift folk på-
dagen efter bröllopet inför-
lig i kyrkan för att hämta
Hel, hämta lycka. Detta
bruk iakttages stundom ännu,
och ordet Hel förekommer endast
i detta uttr. L.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hellinne

hel¹inn, n., -d, utan pl.,
hellinne. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hellinnen

helinnen, m. och f., n.-ned, pl. -na och -ne, af bara garn och linne, om flyg. Sj.

en helinnen förta, nesdäg. helina lägen. di helina sörvelorna.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helskinnad

helgéjad

dær e èjan kåman helgéjad

åv rúslán enú.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helskinnad

helfinad, lika i alla genus, pl. -a, kan ej brukas attributivt, helskinnad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helspänn

hel·sphn¹, n., oböjl., helspänn om ett skjutvapen. Lj.

hå²nken står på helsphn¹.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helst II

di kanne ènte ha hón lidad
som hélst, a di kanne ènte ha
hón mied som hélst ihélon.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helet
asv.

helst

nu gå di hår som hälst

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helst

helst, adv., helst. Superlativ
till gärna (böjning hellor, helst)
(vyffen, vyffed, vyffa som
helst, hvilken, hvilket, hvilka som
helst.

(Vem, va som helst, hvem,
hvad som helst.

helst som, konj., helst som.
helst da, adv. i synnerhet då.

№ 323.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helstöpt

helstuft l. -or, m. och f.,
n. -stuft, pl. -stufta och -k,
helstöpt, helgjuten, om
gjutna metallsaker. Ej.
gjuten i ett sammanhängande stycke.
en helstuftas gryda.
helstufta slaga.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helsyskon

1
helsyskon, n., -d, pl. =, -n,
helsyskon. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helsysten

helsuster, f., -len, pl. -suster, -na, helsyster. Jf.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× helrullen

helólen

helt och hållet av ylle;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† helullen

helullen, m. och f., a.
- ullad, pl. - ulna och - e,
af bara ull. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

helvete

hälvete, n., -d, utan pl.,
1) helvete, dödsrike, 2) be-
teckning på ett ställe, där
folk behandlas illa. Gj.

Genit. hälvetes. En hälvetes
kar, kona.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem s.

hem. Led.

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem
s.

hem. 1 ed

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1887.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem

s.

hem, n., pl. = eller hem etc.

den la mit hém óp ád.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem, s.

hem, n., hemmet, pl. =,
hemmen, hem. Gj.
et gol. dålet hem.

hem, adv., hem.

Smålands

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem
adv.

hem

di ägor bört a gån hem
liasom ýsta pèga.

Nr 4589 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem
adv.

huem

di spuant huém

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem
adv.

hem

-- tō hém a fōra me

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kem adv.

kemm (kum)

"gå kemm å läggja sej..."

S. 110

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hem

hem

adv.

han är hem

(N. J. 1852.)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemfärdig

hemfärdig, m. och f., m.-et, pl. -färdiga och -e, färdig att resa hem. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemföding

hemföding, m. -en, pl. -a, -na, en person, som jämt vistats i sina föräldrars hus.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemgift

hemgift, m., -en, utan pl.,
hemgift. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemgiftsmåsa

hemjäkt·amcèr, m., -en, pl. -màror, -na, eg. hemgiftsstö i sts, som erhållits i hemgift. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemgiftök

hemjulaög, n., -ed. pl. =, -en, eg. hemgiftshäst, häst som erhållits i hemgift. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemkär

hemkär, m. och f., n. -t, pl. -a och -e, hemkär. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemleda

hemlêa¹, s. ,- n, utan pl.,
hemleda, leda vid hemmet.
L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemlés, adv., hemledes,
hemma. han e hemlés om
dåna. Lj.

"Hven i bet." vid et. åna hemmet.

J. J.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemlig

himmeli², m. och ƒ., n. -let, pl. -liga och -le, hemlig. Jfr

himmelsk², adv. af föreg.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin²lin, m. och

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemlighet

hi²mlighe²d, m., -den, pl. -or, -na. // hemlighet, 2) menniskans könsdel. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma
adv.

hùma

han va nèdi te a hala i
ènnej hùma .

Tillägg 1956.

Nr 5109 Skärby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma

adv.

hèma

jo

do kada di jilan hèma.

de va hèma på stèlan

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma II

dó hade di jo begrávningarna
hèma

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma
ade.

hèma

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma

hèma, även hèma

(längre östernt: hèma)

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma

hemma vb, adv., hemma, vid hemmet, bostaden. Gl.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma

hå̊na, adv., hemma. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmabakad

hemmabägad eller bäkt, lika i alla genus, pl. -bägade, -bäkta l. - e, hembakad.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmabyggd

hemmabröjd, m. och fl., n. -bröjt, pl. -bröjda och -le, hembryggd. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmadräng

hemmadräng, m., -en, pl. -a, -na, eg. hemdräng; hos en hofveribonde tjänande dräng, som endast förrättar hemsysslor, i motsats till den dräng, som utgör gårdens dagsverken, vid herregården högaradrängen. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmagjort

hälmajörd l. -or, m. och
f., n. -jörl, pl. -jörda
och -le, hemgjord, hem-
lagad, tillvarkad i hemmet.

Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmahandlare

hèmahànlaare , pl. = .

handlare i hemorten.

di hànla hos hèmahànlaarna –
dan vá ja hànlaare hèmaomkrìng .

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmaifrån

hemmaifrå, adv., hemifrån.

L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemman

hèmane, -ne, pl. =, -ne

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hemmane

2
hëmanë, n., -d, pl. =, - n,
hemman. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmansbruk

hemmansbrûg, n., -ed. pl.
=, -bru, hemmansbruk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma-omkring
adv.

hèmaomkrìng

di sælde so kalad lrta
hèmaomkrìng.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd
I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemma-omkring
adv.

hèmaomkrèŋ

dæ vá jo hànlæ hèmaomkrèŋ

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmaspunnen

hemmaspöken, m. och f.,
n. -ken, pl. -na och — le,
hemspunnen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmastad

hemmastad l.-or, m. och f.,
n. -stat, pl. -städa och -k,
som mycket bär hemmet lämnar
hemmet, om människor. Lj.

hemmastat, adv. af föreg.

gå hemmastat

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemmavävd

hemmavövd l. -or, m. och f.;
n. -vövt, pl. -vövda och -e.
hemväfd. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemort

hemmårt, m., -den, pl. -or, -na, hemort. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemsjuk

hälsnsäg 1 s. - or, m. och f.,
n. - säget, pl. - säga och - e,
hemsjuk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemsjuka

hemsjuka, f., -n, utan pl.,
hemsjücka. Ö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemsk

himsk l. hinsker, m. och
f., n. himst, pl. himska
och -a, hemsk. Lj.

himst, adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemsk

hemsk, n - hemst

de va lént hímst fon di fàtie

han tyte de va so hímst (att
aie en anmärkning).

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemsk
a.

hemsk m. -a

dɛ̀ŋahɯ́san, ɑ́ di va
hèmska sént.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemskt
adv.

himst

de ser himst lud, jo.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemvist

hemvist, n., oböjl., hemvist.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemväg

1
hemväg, m., -en, pl. -a,
-na. hemväg, väg ledande
till hemmet. Sj.
2
Ensa hemvägen. H

1
på hemvägen, på hemväg,
på väg hemåt.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hemåt

hemmad, adv., hemåt. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

henaes
pron.

hi̲nas

hi̲nas ma̲n va skoma̲gare

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

henne

hon.

hènas

(samma form i Katelösa)

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kennes

pron.

kènas

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
l. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kemmes

kinnas

"å råskenar ud inj'träsked
fo kinnas tusen ..."

S. 115

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herde

hörk², m., -n, pl. -ra, -na,
herde, kreatursvaktare;
användes äfven som skäms-
ord i bet. drasut, drummel.
Lj.

bys hörk².
din störk², gämle², läge hörk².

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herde

hörn, -an

spec.: ete av tre utsatta fiskegarn

Svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herre

hår, m., -n, 1/ utan fl.;
Herren Gud, 2/ fl. -ra, -na,
härre, manlig ståndsperson. Fj.
4

et hårans vår.
2

fina hår.
2

har grövk, har frost,
1

har befälinzsmän.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kesse
s.

kàsa m. -a

di vil va fløknor a kàna àla.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kenne II

å hàre gùd !

man hàre gùd !

å, hàre jésus !

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kene

hàne på àa

de va en jæ̀vla stràj hàne

om prosten Hamitzson

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heme

b.f. hå̀ren, Hemen. Gud.

gen. hå̀rans

di sío̲r de vå̀ran mä̀ya hå̀rans

å̀r.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kenne II.

di tå aw hånans hus

d: de togo sten från kyrkomuren i Balkåkra.

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† herrebegravning

hä:rrebegrå:vney, -en

gravkor (för adligt folk)

hä:rrebegrå:vneyen e ö:yor nä:en

fjö:rkan

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kerrebegravning

kärrebegrävning, (m., -- ka, pl. -- or, -- na, grafkor i en kyrka. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

henegård

hänegåun -an -a -ana

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hennegått

hànnegèn -an -a -ana

de va bàna hànnegènana
han fjwelna óp

(om den s.k. Töfflepigen).

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herregård

hàrregàr pl. -a

èlas e de hàrregàra hèla

vàjan

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

[illegible] Ingers 1952

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herregård

hårkgår, m., -kn, pl. -a, -na,
hårkgård. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herregårdsmurare

hårdgjutsmurare, m.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hæseman

s.

hàseman pl. hàsemèn

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herreman

hårèmàn, -en

hårèmànen i bet. gods-
ägaren å Hansvinsholm

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herreman

hårdmän, m., -dn, pl. -män, -dn, hårdman. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hermán

hàrman pl. hàrmàn

-an

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hemen

kàran, gen. kàrans

de e sa mæga kàrans ån sin

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herrgård

hàregår, ˋ-˙-ˊen, ˋ-˙-ˊa;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kenskap

kanskåp, -ed, -or, -orna

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanskap

hanskåp, -ed, n., -or. -ona

(formen med -p sep. pär.)

de va mïed smält hanskåp,
jälpansama imöd di fätia.
(om familjen Kuack på Rynge).

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hanskap II

di vɛl va hanskɑ́pon ɑ̀le.

hanskɑ́pad di hɑ̀de sɛ̀na bɛ̀ygtja
sɛ́l (månd. i kyrkan).

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herskap

härskåv, n., -ed, 1) utan pl., överhetsperson, person som har myndighet, kommando över någon. ja vil ha härskåv av nan. 2) med pl. -or, -na, a) härrskapsfolk, b) folk, tjänare hos härrskaps-folk. härskåvorna e ute o åkar i da. Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kenskapsko

kärsteåvskes, s., -kowken, pl. -kør, -na, eg. kärs-skapsko; ko af det fina, goda slag, som ståndsper-soner äga. Lj:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kenskapsställe

harskåvställ, n., -d, pl. =
- n, härskapsställe, ställe
bostad för härskapsfolk.
L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

herskapsvis

1

harskåpsvagn, sn., -len, pl. -a, -na, eg. härskaps-vagn; vagn af det slag, som användes af ståndsper-soner, såväl åk- som ar-betsvagn. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

henskapsvis

harskåvsvis förek. i det ad-
värbiella uttrycket på harskåvs-
vis, på härskapsvis. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kenskapsök

härskåvsøj, n., -ed, pl.
= , -en, cg. härskapshäst
häst som passar för härskap,
fint folk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hes

hes l. hēsor, m. och f.; adj.
n. hest, pl. hēsa och -e,
hes. G:

hest, adv. af förg.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hes
s.

hes, 0., hesen, pl. hesor,
-na, hes, slår stack af
säd, halm m. m. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hesgård

hēsagàr, m., -kn, pl. -a, -na, hesgård, inhägnad för hesar, stora stackar af säd, halm m. m. Sj.
Äfven hēsahàvk l. stākahàvk.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

theshage

hesahåvl, m., -n, pl. -håvar
-na, heshage, inhägnad
för stora stackar af säd,
halm m. m. Sj.
Åfven hesagård
stakahåvl, -går.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heshet

hēshēd, m., -dn, utan pl.,
heshet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

het

hed l. hēdor, m. och f.,
n. hit, fl. hēda och -e,
1/ het, 2/ ifrig. Sj.

hit, adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hetа v.

hē²da (hē¹dor, hi²tt, hit, hit, endast i n., hēd) intr. upphetta en bakugn för att därefter torka säd. Lj.

hē²da i o¹n.

hē²da ti tel.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta

hédor (pres.)

han hedor gústa (Gösta)

(M.J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leta
v.

inf. hɛ̀da, pres. hɛ́dor, pret. hɛ̀de

--- va de hɛ́dor ---

sygla mòsa, de fɛk han hɛ̀da,
mòsan.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Leta II
v.

Ja hŭsan ènta va dän hèda
P.N.

ellen hèda etc., hèda

Ja e bånanfŭd i en by, som hedan
skŏrby. K.J.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta

hèda, pres. hédor, pret.

hèdde m. f. 1868

jå hèssa ènte va den ène hèdde

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

leta II
v.

kœn va én som heda láns;
han bòda i valøsa

va e de dí hédon !

m. f. 1873.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta II

dåniélsen hede préstan,

men so dé hán.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta
v.

hèda , pus. hédor

pret. hèda

dæa e én plás som hédor ---

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta
v.

pass. hìdas

de skola ènta hìdas, ad - - -

sågas, påstås

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta
v.

pres. hé:dor

va e de de hé:dor, de dor
lí:ggor tè:ta vé ?

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta II
v.

lia stånt som dånas, va
de hédon, hän i stán ---

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

heta

pret. hèdde

va vá de han hèdde ?

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Leta v.

Lida

"Så vill ja aldri lida Pär Larsen ..."

S. 128

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hetta

hr̲²da (hr̲¹dor, hr̲²de, hr̲²ded)
intr., heta. Sj:
va hr̲¹dor du? pagen
hr̲²de pær.

Pass. hr̲²das (hr̲²des, hr̲²des
hr̲²deds) hetas.
de ska ~~Ljanits~~ hr̲²das.

№ 323. Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hets

his, m., hisen, utan pl.,
hets. Lj.
Vaime

Pâkelâonen gr bra his!

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kete

hēde², n.², utan pl.,
hēlla. G:

de va en jærli hēde²
de e i da.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hets

his! interj. som användes,
då en hund hetsas. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hetsa
v.

hɛ̀sa -ar -a -ad

di' slǫ kǫ́gkɛt vǫ́n pǫ dom a

hɛsa hǫ̀ga pǫ dom

(om varulvarna)

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hetsa

hi²sa (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr., hetsa. Gj.

hi²sa en hoz på nån.
¹⁴Hfoen sti²ksa.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hetta

hè'dda, -an

(värme)

(M. f. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hi

hi, interj., som förek. vid
skratt, hi. G.

hi, hi, hi.'

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hi

hi, interj., hu! Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

thia

hija (-ar, -a, -ad, a) inth. 1) förek. i mer. hija o bedrä, lura och bedraga. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hialös

hijalös, m. och f., n. -t,
pl. -a och - e, otäljig, hejdlös
pers.

hijalöst, adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hicka
s.

hi²ffa, f.-r., utan pl.,
hicka. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hicka
v.

hi²ffa (- ar, - a, - ad, - a) intr.
hicka. Sj:

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hickand

hi²ffand, n., -d, utan pl.,
hickande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hie

hi²e, n., -d, utan pl.,
besvär, möda, bråska. Gj.

hær va el hi²e i²an vi fikk
kreien bo²na.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hilla

hila, f.,- n, pl.- lor,- na, halla, två medelst en kort länk förenade trä- l. järnbyglar att läsa om hästens framfötter, då han går på bete. Lj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hilla
s.

hìla

läderband, som förenar de två
delarna av en slaga (plöjel).

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd
I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hella
v.

hi²la (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
tr., belägga med hälla, hi²la.
se detta ord. Jfr

hi²la i drav, i borrhål, i
håphi¹la.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hila sig (-ar, -a, -ad, -d) refl.
med fötterna sparka sig. G.

+ hilla sig

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hillebygel

hi²llebò²gel, m., -- en, pl.
-bò²gla, -- na, trä- l. järn-
bygel hörande till en häst.
hi²la. Se detta ord. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

himla
v.

himla (-ar, -a, -ad, -a) intr.
förek. i viln. himla med ögonen,
himla med ögonen, rikta
blicken mot himlen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

himland

hi²mland, n., -d, utan pl.,
himlande. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kimlavalv

kimlavälv, m., -ed, utan pl., kimlahvalf. J.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* himlingasäng

himlingasæ̀g, -an

gammaldags säng med täckhimmel,
nu en bänk.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x himlingasång

himlizasàŋ, m., -lan, pl.-a, -na, himmelsång, sång med himmel l. öfverbyggnad. Lj

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

himmel

himmel, i äldre målet hæmmel,
m., -len, ½ utan fl., himmel,
2/ med fl. himla, -na, himmel=
tak öfver en säng. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

himmelshög

himmelshög, m. och f., n. -t, pl. -a och -e, himmelshög. f.

kulle himmelshög, men kömpedrög, ordspr.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ himmelskri

himelskri², n., = i sing. och pl., förekommer ej i best. form eg. himmelskri; högt, starkt skri. Ej:

hon skreg himelskri².

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin

pron.

hina

de andra, de övriga

En avvikelse, inte ley hina

lénen, en "vanskaping".

inte lik de andra tanderna

(om hästens hörntand)

(N. f. 1852)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hin

hin, n. hint

den andre, den där

hin han grina

po hint håled.

Nr 5109. Skärby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hein II

i hínkvälen

= kåsonkvällen

vi' va ega hos ásta i

hínkvälen. m. f. 1879.

1956 Skåby, Gjuista k

× hin
m.

hin = den andre

va hin sian vägen

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin II

M. hìna = de andra

hìna di ápa átor ad

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin
pron.

hin, neutr. hint
= den där, den andre

fråga: Var är vi nu? Svar:
hint hedon sväntа a hint hedon
bränstorp.

Backåkra, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin

hin, m., oböjl., (namn
på djäfvulen).

de va hin de, hin ti prog.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin

hin, m. och f., n. hint,
pl. hina, demonstr. pron.
den andre, den andra, det andra,
de andre, de andra. Lj.

i hin dan, kårförleden.

hin väpn, andra vägen.
hin kvan, hint hus,
hina bårsorna.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hind

hiz, s., hizlen, pl. hizor,
-na, hind, konan lie
hjorten. Lj.

Skåby
Svärestad

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kind
s.

hey, -an. hèyor, -na

1922 Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hindbär

heybǽr, n., pl.=

hallon. Senare hàlen.

Fr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinder

hin̲dor, n., -ds, pl. =, -dsor,
hinder. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kindra

hin²ra (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
Le., hindra. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hingst

hynst, -en m.

i äldre mål äv. hast o. vrnf;

(M. fl. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hingst

hɛnst, -ɛn, -a, -ana

dɛr kɔm en niɛnes pɔ en hɛnst

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hingst

hinst, m., hinsten, pl.
hinsta, -na, hingst. I äldre
målet vrinsj.

få hinst, låta sig betäckas,
om ston.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hingsta

hi²nsta (- ar, - a, - ad, - ad, - a) tr.
föra ett sto till hingst. Lj.

la² hi²nsta en mer.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinna

hi²ga, f., -n, pl. -gor, -na,
hinna. Lj.

Där drös en hi²ga för ²gården.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinna

sb.

hinor (obest. pl.)

I

hinnor i slaktdjurets kropp;

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinna
v.

hèja . hèjde . hejt .

han hadde ènte héjt a
kaməd omkaˈl (= lägga sig).

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
1. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinna
v.

hi²nja (-ar, -a, -ad, -a eller
hi¹nor, hi²ndr l. hänt, hö²gd,
hi²nja) tr., hinna, upphinna.
Lj.

ja hi²nja, hi²ndr l. hänt dom
¹ho vägen.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kinna med

hinja mål (hinjor, hinjde l. hänt, hänjd) fr., medhinna.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hinna till

heya té, heyde, heyt

nå fram, hinna fram

-- ela han heyde ärta té dén.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hin-sidan

hínsian = andra sidan

på hínsian om dan di
kan nú lijvöjnan

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hisna

hi²sna (-ar, -a, -ad, -a) isht.,
hisna. Sj.

En kan rent hi²sna för
sån¹a mi²nkför.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kiss

kis[1], m., kisen, pl. kisa[2], -na,
kissvärk. Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hissa

hissa (-ar, -a, -ad, -ad, -a) tr.,
hissa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hissa
v.

hìsa -a -ad

di hìsa óp stèna

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hissa ner

hissa ner (- ar, - a, - ad, nerhisad, - a) fr., hissa ner. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hissa upp

hissa åf (-ar, -a, -ad, åfhissad, -a) fr., hissa upp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hissank

hi²sane, n., -d, utan pl.,
hissande. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hiss-buss

hispos = hejduk

(hísposk)

1876

Nr 5111 Balkåkra, Ljunits hd

E.K.Böös Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hiskhg

hi²skeli, m. och f., n. - let, pl. -lija och - le, hiskelig. Ej en hi²skeli fart. hi²skelija e²dor.

hi²skelat, adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hisnelig

hi²snəli, m. och f., n. -lət, pl. -lja och -lə, eg. hisnelig, som kommer en att hisna. Lj.

en hi²snəli hö²jd.

hår e rənt hi²snələt o rö²lə.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

historia

historija, f., -e, pl. -jor, -na
1) saga, berättelse, 2) läsebok
i bibliska historien. Lj.

Porthla historijor.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

het
adv.

hi̲d

dæ e læjt nø̲n hi̲d sy̲nanti

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lit
adv.

lid

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hit

hid

vi flyta hid i framtides

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lèt
ess.

kíll

ja kan motad plokad kíd ---

kansànons di flyta ja kíd kàn.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hit

hid

nu kan di tat dan hid ijän.

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hit

hid, adv. hit. Lj:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hi²dast, lika i alla genus, fl. — hi²
närmast hit belägen, bestämdt. äfv.:

de hi²dasta hu¹sed.
din² hi²dasta kär¹n.

hi²dast, adv. af böj, närmast hit:
han gick hi²dast.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hite
adv.

hìde

„hite", framme; om en plats nära den talande.

hée lége ét -hìde (näml. hus)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hite
adv.

hìde

"hite". framme

de va et gàmalt stèle hær lå hìde.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hite

adv.

hìde

framme, borta (i närheten av den talande)

vi bödde hér hìde

Nr 4293 Villie, Ljunits b:
I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* hite

adv.

hìde

i förb. hær hìde, hær borta.

123 Gunnes hd. P. L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitinkli

hi1dlanti, adv., hitintiu. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ litsom för kåi

hisam för här, adv. så och så, och så vidare, allt möjligt. hit och dit. Lj.

han gick på o räkna åt o kasera o hisam för här.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitta
v.

hìta . hìta . hit , pres. hítor

ja har ènta konad hít en

ìnda bòna .

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitta
v.

hìta . pret . hìte

di hìte ja ènte nåd

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

J. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitta
v.

hìta , hìte , hìt

dí hìte jå nòra i jårn

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitta
v.

hìta, hìte, hit

nú kan di hit mén kól

po spitsbárjen

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitta
v.

hìtta , hìtte , hìtt

hade ènte dén vad mé,
hade di àlei hít na.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitta

hitta, partic.

hitta (hittar, hitta, hitt, hitt)
fr., hitta, finna. Lj.

hitta jöraglös.

Det har hitt-ad, so bara
fram me'd.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hittebarn

hittebarn, n., -ets, pl. =, -en,
hittebarns. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lättegods

hi²tegòs, n., -ed, utan pl.,
hittegods. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kittelön

hittelön, m., -en, utan pl.
hittelön. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hittilldags
Ly.

hi̲dti̲dèjs

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.
Villie, Ljunits Ly.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitildags

hîtidàgs, adv. hîttills; eg. hit lin dags. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hitål

hi¹dad, adv., hitåt. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjort

jørt, m., jørtin, pl. jørta,
– na, hjort. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjort

jʉrt -en -a -ana.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjorthorn

fårtahårn, n., -ed, pl. =,
-en, hjorthorn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjorthud

jårtahèd, m., -en, pl. -or, -na, hjorthud. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjorthalv

jø²rlakàl, m., -en, pl. -a, -na, kjorlkalf. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hjortlyng

fjärtalijng, m. -en, pl. -a, -na, hjortfloek. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjortstek

jörlastèj, m., -len, pl. -a, -na, hjortstek. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjorttagg

jörtatàg, m. -en, pl. -a, -na, hjorttagg, tagg på eū hjorthorn.

Den spisknowen e aw en jörtatàg. Sj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjorttaggsmönster

2 kjörtataggsmönstor, n. -ed, pl. obrukl., eg. kjorttaggs-mönster; i väfnadsmönster som framställer figurer, liknande grenarne, taggarne på ett kjorthorn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jul, n., julled, pl. = , julen,
hjul. Vj.

hjul

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjul

jùul, n., pl. =

de e for dólia jùul di setor i dom.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjulbenad

hjulbenad (sällan -or) m. och
f. i n. -nad, pl. -nade,
utan komp., hjulbent. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hjulboss

hjulbo̲s̲, m., -ken, pl. -a, -na,
hjulbossa, ini hjulnafvet
fastsatt järncylinder, som
löper omkring axeln på
vagnen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Ljuleken

Jul-lek-sken, n., -et, pl. =, -ken,
ljulekar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hjulig

²gjuled (²sallaw -or) m. och f.,
n. -led, pl. -leda och efter
bor-, bör, ¹gjuled, komp. ²gjuledare,
-dast, hjulig, svågd, tin
formen liknande en hjullöt.
²gjuleda ben.
Ja har sånna ²gjuleda fjädor.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulnav

jul¹nåv, n. 1 -et, pl. = 1 -en,
hjulnaf. Sj.
d'e ²ntè gaf o ba²ka jul¹nåv.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulring

1

jul·ring, m., -en, pl. -a, -na, hjulring. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulskena

jul'ſ'na, 2. -n, pl. -nor, -na, hjulskena. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjulved

jul·vēd, n. -ed, pl. =, -en,
hjullöt. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjälle

jälle -en -a -ana

utrymmet över uthusbåsgrna, där
hö och halm förvarades, för med
golv av lösa stänger i st.f. tråloft

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälm

jälm, -en

förvaringsplats för halm, best. av tak på stolpar, men utan väggar.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälm

jälm, m., jälmar, pl.
jälma, -na, hjälm, benämning på en bred hvit teckning, som upptager hela främre delen af hufvudet på en häst l. en nötkreatur. En smal hvit teckning kallas blis. Sj.

Ljunits hd

№ 323. Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hjälmet

hjälmed (sällan - or) m. och f.; n. - med, pl. - meda, utan komp., som på främre delen af hufvudet har en bred, hvit teckning. blisshed kallas djuret, då det på samma ställe har en smalare teckning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälp

jalps, m., jälpen, utan pl.,
hjälp. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälp

jelp. Len

di både dan sa länge som di
kona sälja leta aw gåen te
jélp te föa

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa:

då jälp de lid

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa

jälpa, jälp, jälped.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa
v.

jälpa , jälpon . jalp,

μ.=

di jik a jálp folk lita.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa
v.

jälpa, jalp

de va min pög, som jälp mi.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpa

jälpa (jälpor, jalp, jälped,
jälpen, jalp, pl. jälpor)
tr. ah intr., hjälpa. Dj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpand

jälpande, n., -d, utan pl.,
hjälpande. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpare

2 hjälpare, m., -n, pl. =, -rna,
hjälpare. Vj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpes åt

jälpas od (förek. bloŭ i pl.,
jälpes, jalps, jälpeds,
jelps) dep., hjälpas åt.

di jälpes od han o hon
o pela.

jelps od bädje, så gör de.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpehuggedräng

jälpehaggedräg

biträdande huggedräng
(vid stöne gård)

Gjöstholm

1922 Nr 5109 Skårby, Ljunits hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hjälpenam

²hjälpensam (fällan -mor)
m. och f., n. -samt,
pl. -sama, komp. -samare,
-mast, hjälpsam. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjälpensam

jälpensám pl. -a

hjälpsam

de va mjed snält kaaskåp;

jälpensáma imåd di fåtia

(om fam. kunck)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

J Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hjälpensamhet

hjälpensamhèd, m., -en
pl. -, hjäpsamhet. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hjälpersamt

2 jälpensàmt, utan komp.,
hjälpsamt.

de va 2 jälpensàmt jort
au en. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälphard

jälpskär, m., -en, pl. -a, -na, hjälphard. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpkvinna

hjälpakvinna, f. -, -r.
pl. -nor, -na, hjälpehustru.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpkvinna

jälpakväja -an

hjälpgumma, -hustru

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpkärring

hjälpekärring, s. i -len, pl. -or, -na, hjälpkärring, -gumma, -hustru. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälplig

jälpeli (sällan -lijor)
m. och f., n. -let, pl.
-lija, hjälpelig. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpligt

jälpelat, utan komp.,
adv., hjälpligt.

de giff jälpelat o fjära.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälplös

²jälpsalös, m., hjälplös,
förek. blott i nämnyckket
doktor ²jälpsalös. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjälpprast

hjälpprest, m., -en, pl. -er, -na, hjälppräst. Kj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Ljält

Jält, m., jälten, pl. jältor, -na, det parti af vagnsredet, hvari hjulaxeln har sitt säte. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

jælt, m. utsprång från bakkanten
å en vagn.

Ljunit

†hjält

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjärne

2
jærnk, sm., -r, utan pl.,
kjärna.

2
jærnen blir rø so di
2 1
gælnk, sijor di. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärnfeber?

järnfébor, m., -ˌbur, -ˌna pl., hjärnfeber. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjänta
s.

jänta . -ad

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärta

jærla, n., -d, pl. jærlen, -len, hjärta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärtblad

hjärtblå, n. -d. pl. =, - r,
hjärtblad, litet, outvecklat
blad (ej hjärtblad i eg. me-
ning). Ö.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärteblod

järteblö, n., -blöved, utan pl., hjärtblod.

han på han skule på järteblöved i våren. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärta

jærtor, m., -en, pl. =, -na

l. jærtra, -na, hjärter. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärtedam

jærtordåm, m., -en, pl. -or, -na, hjärterdaw. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjärteress

jærterɔ̈s, n., -ɛd, pl. =, -ɛn,
kjärterɔ̈ss. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärterfemma

hjärterfämma, f. -, -n, pl.
-mor, -na, hjärterfämmor.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjärterspu

gærtorfrøi, f., -fræiden,
pl. -fræiwor, -na, kjärterdam
i kortspel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärterfyra

jærtor-fi-ra, f., -n, pl.
-ror, -na, hjärterfyror.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjärterhora

kjärtorhöra, f., -n, pl. -ror, -na,
benämning på kjärterdan i
kortspel. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärterknekt

järtorknäft, m. 1 - en,
pl. - a, - na, hjärterknekt.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärterkung

jærtorkåŋ¹, m., -ken, pl.
l.-or
-a/r-na, hjärterkung. Sj.

l har två jærtorkåŋor i
diŋa² kortlegen?¹

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärtennia

Jærtornija, f., -n, pl. -nijor, -na, hjärternia. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärtesäcka

hjärtorsäcksa, f., -n, pl. -säcksor, -na, hjärtersäcka.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjärtersjua

gærtorsæ²wa, -n, pl. -sæ²wor,
-na, kjærtersjua. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärtertia

jærtor²tija , f. , - n , pl. - tijor ² ,

- na , hjärtertia . Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kjärtetjög

kärtorfsåg, n., -ed, utan pl., benämning på paret kjärterkung och -dam i spelet tolfva, sedan trumf är satt. Äfven kärtorvis.

Kj.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

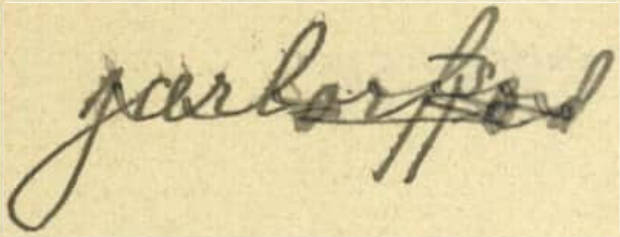

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärtertrea

järtertrea², j. -n, pl. -trear²
-na, hjärtertrea. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärtertvåa

järtertvåa², ɔ. ,-n, pl.
-tvåor², -na, hjärtertvåa.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärtervir

järtervir, n., -et, utan pl., benämning på paret hjärter-kung och -dam i spelet tolva, sedan trumf är satt. Spelen järtersträg.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärterätta

jærlorråta, f., -n, pl. åtor, -na, hjärterätta. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärterätta

gärtorätta, f., -n, utan pl.,
beräkning på paret hjärterkung
och - dam i spelet tolfva.
Den person som får på hand
dessa båda kort, tillkännagifver
det med ordet gärtorätta, och
hjärterfärgen är därmed bestämd
till trumf. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gjärtfel

järtfél, n.

han dǿ av järtfél

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjärtmassage

jártmasåg. (genus ?)

han reser omkring ta di
fina a jin dom jártmasåg

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 323. hjärtstick

järtstiffa (-stiffor, -stak, -stöked, -stöken, -stiff, pl. -stiffor) tr., eg. hjärtsticka, sticka i hjärtat, säges då vid slakt knifven införes i djuret så att hjärtat genomskäres, hvarvid blodet med ens stannar och således blir kvar i kroppen. Han järtstak grisen så blöwed ble i den. Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjässa

jäss²le, m., -n, utan pl.,
hjässa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hjässben

²jäːsbèːn, n., -ɛd, pl. obruckl., hjässben.

²jäːsbèːned va nærslad.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ko

ko! l. kåsan! intej: ko! Ljl.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ höft

hawl, m., hå¹wlen, pl.
hå²wlor, – na, höft.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hosta sig

hå²wla si (- ar, - a, - ad, - a) eg. höfta sig; på höften intrych. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× höftad

höftad, lika i alla genus, pl. -e, eg. höftade; som får höften intryckt, om djur. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× höftben

höftben. L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kofthyxor.

Skuttabyxor, B.,- na, plu-
hall, eg. häftbyxor; mans-
byxor, som ej hållas uppe
medelst hängslen, utan
endast hård kapsnäppta
linga på bäckenbenens ut-
skjutande sidopartier. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† höftknyck

håvlaknyff, m., -en, pl. -a, -na; det nedanför veka liket utskjutande partiet af människans bäcken, 2) höftben hos djur. Äfven håvlaben.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× höftskål

hå²vtaskȯ̀l, m., -len, pl. -a, -na, höftskål. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hock

hok, m., hôlken, 1/ utan
fl. hålk, användes i, utr
gå i hok, stå i hok, vara
färdig att gå i ax, om säds-
slag. Hörned kan äfven komma
att hålken; 2/ med fl. hôka,
-na, kort, i ena ändan ur-
böjdt stycke af en trå-
stam, som användes ~~stöta~~ dricks-
kar för djur. Sj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kolländare

kol|länk|are, m., -n, pl. =, -na,
1) kolländare, nötkreatur af
kolländsk ras, 2) benämning
på en brödkniv. - Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

holländeri

holländeri, n., -rijet, pl. -rijen, -na, holländare, nötkreaturs-besättning af holländsk ras.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

holländsk

holländ, l.-or, m. och f., n.
-länsk, pl. -länska och -le,
holländsk, om nötkreatur
af holländsk ras. L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

holme

Hålme, m., -n, pl. -na, -na,
Holme. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ holmejda

holmejda, -an

vanligt upphöjning å halmtak, innehållande ett fönster; äv. om utbygge å uthustak, försett med lämmar att öppna.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ homejda

homæjda, f. -, -a, pl. -dor, -na, liten utbyggnad på ett tak. På äldre bondgårdar fanns fordom en sådan utbyggnad över köksullen och genom denna insprslades hö. Ordet homæjda har alltså uppstått på detta sätt. (!) Lj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× homejda

homéjda -an -or -orna

halvrunt fönster i tak under

kupformig upphöjning.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ komma

hå¹ma (-ar, -a, -ad, ham
1. hå¹ma) tr., maka undan,
om hästar. Sj.

ham 1. hå¹ma, maka dig undan
tillal till en häst.

hå¹ma ²Ellenan lilla.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† homma

hå²ma, f.,-n, pl.-mor,-na,
ryssja. Gj.

²å²ta hå²mor, utsätta ryssjor
för fiskfångst.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

komma
s.

kòma -an -or -orna

(fiskfångstredskap)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× komma sig

1
hämma sig (- ar, - a, - ad, - a)
refl., maka sig undan,
om hästar. Lj.

1
hämma di, mer.

1 2
kan du inte hämma di, hest?

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

hon, pers. pron., genit. hinas, dat. och ack. hink i bet., na i obet. ställning, hon. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

hinne (obj. f.)

'henne'

"inod hinne hår ..."

S. 124

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

'na (enklitiskt o. obet.)

(obj: f.)

'henne

"börjar jo å gå om me'na

rådet ..."

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887 Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

pron.

homm

"homm kåler mi jo nåck tjär.."

S. III

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

hon ; svagtr. hon

den hon, va-gál;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

pron.

hon, obj.

-na sington.

hone bära liden (om den gamla kyrkan).

Nr 7648 Sjörup. Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kon II
pron.

vi fær val la blé a ká na
so mièd

(om en hjälpgumma, som ansågs vara
kostsam).

sigei jo kon va nelsgós.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon
jon.

hɔ̀n.

obj. hi̲n̲a, svagton. -na

mɔ̀n hade mi̲d besvɛ̀n
na hi̲n̲a.

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hon

mon.

hon

obj.-form hìne starktonigt

na svagtonigt

han hade lärt av hìne

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hona

hòna f.

(hondjur)

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hona

hŭna, s., -n, pl., -nor, -na,
hona. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ koning

Hå²nizz, m.,-en, utan pl.,
hånung. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ honingbunke

Låniza bärk, m., -en, pl. -a, -na,
Låningsburk. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ honingmat

hånigamåd, m., -en, pl. -a, -na, hånungsmat, bröd-skifva med påbredd hånung.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× koningvatten

kånizavàn, n., - ld. utan pl.,
kånungsvatten. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hönung

hänig

(Formen hörd av yngre kvinna)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

honung

hånuŋ -un

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

honung

hàni

?

ja hànig.

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hå²ni, m. konung.

2

jfr hå²niz.

Wilke

wkdy hå²niz.

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

honung

hånig, -en

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hop

hav, pl. -a

sädesskyl

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kop
s.

kåv

en fäärli kåv

1956 Skåby, Gärnits hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kop
s.

kav

en fäuli kav

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hop

hɑw, ˈtɑn, ˋɑ, ˋɑna

även i bet. lådeskyl.

Nr 4569 V, Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kop
s.

kav pl. kåva

i bet. "sädeskyl."

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

how, m. hop

S. Wide

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hop
s.

hav. pl. -a

spec. = skyl el. trave av säd.

han hade en trelaftina hava nä

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hop

hop l. hop¹or, m., oböjl.,
hop. Lj.

en hop l. hop¹or mån²or,
glut²a, kre², läb²a, pan¹tof¹lor.
Även en hop l. hop¹or må
mån²or o. s. v.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopor

kåpor = kop

en hél kåpor

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hopp

hopp! interj. hopp! Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopp

kop, n., köped, utan pl.,
kopp, förkoppring. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hopp
s.

1 1
hop, n., hopad, pl. =, hopen,
hopp. Sj.

2
jora, ta hop.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoppa
v.

hòpa pres. hópar

de hópar så jæklat ma
nåmorran hær i: nummeringen tar
språng, så att hemman som gränsa intill
varandra, inte ha nummer i siffernordning.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
J. Ingers 1951.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kopia

v.

kòpa -ar -a -ad

han kòpa höjt i vänd

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

loppa

hå²pa (-ar, -a, -ad, -ad, bloa
i n., -a, hå²pens /jnsekt., loppa.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoppa
s.

höfpa, s. 1, -r, pl. -for, -na, epitet, användt om en ostadigt, ystert fruntimmer eller en sto. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppa sv

1 1
kapa åw (-ar, -a, -ad, åw-
kapad, -a) tr. och intr., koppa
sf. Sj.

1.
kapa åw en pojn.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoppa i

hopa i (-ar, -a, -ad, -a)

Lh., hoppa i. Sj:

hopa i sön, bränen.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

koppa in

kapa in (-ar, -a, -ad, -a)
inkr., kappa in. Lj.

Kalln kapa in genom vinkvold.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoppa ner

hopa ner (-ar, -a, -ad, -a) intr., hoppa ner. Sj. hopa ner av el las.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hopa på

hopa på -a -ad

acceptera, gå med på

men ad fólkad kone

hopa på-d! (nazist-váldet)

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoppa på

hopa på¹ (-ar, -a, -ad, -a) tr. och intr., hoppa på. Vg. hopa på¹ el. Dj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoppa upp

hopa åf (-ar, -a, -ad, -a)
intr., hoppa upp. Dj.

hopa åf i en vogn.
hopa åf po ryggen.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoppa ut

hoppa 1 ud (-ar, -a, -ad, -a)
intr., hoppa ut. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoppa över.

hopa övor (-ar, -a, -ad, -a)
fr., 1) hoppa öfver. hopa
övor ett gärde. 2) förbigå, lemna
du ska inte hopa övor orden
när du läser. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoppand

höpare, m.,-d, utan pl.,
hoppande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoppas

hå²pas (-as, -as, -ads, -as)

hoppas. L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hopphilla

hoppkila, f., oböjl., eg. hopphälla; då en hästs framfötter medelst små tå-l. fänbyglar, fästade af en kort kädja, sammanlänkas, kan djuret bäst röra sig genom hoppande. Då hästen är fjättrad på sådant sätt säges han gå i hoppkila. Kj.

№ 323.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hopphillad

1
hôphilad, lika i alla
genus, pl. -e, belagd, fjät-
rad med hôphila. Se dettta
ord. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoppning

kåpnis, m., -en, utan pl., hoppning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hoppsan

hå'psan ! , interj. , hoppsan ! Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hor

hör, n., oböjl., hor. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hora
s.

hora², f., -n, pl. -ror, -na,
1/ hora, liderligt fruntimmer,
2/ damen i kortleken. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hora

v.

hora(-ar, -a, -ad, -ad, endast i a.,
-a) intr., hora. L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

horakhg

1

horæfli, s. -lijor, m. och f.,
n. - ht. pl. - lija och - u,
horaktig, liderlig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korshund

kårrhåŋg, m., -n, pl. -a, -na,
cg. korhund; korkarl. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

horehus

hörkhus, a. -hd, pl. =, -len,
horkus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

horeri

1 1
Horeri, n., -rijed, utan pl.,
horeri. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

k horestommene

Hårstömme, n., -d, pl. =, -n,
epitet användt om en liderlig
kvinna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

horn

Hora, n., hörned, pl. =,
et hörnen, horn, blåsinstru-
ment. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

horn

hȯrn, n., hȯrnhd, 1/ utan pl., horn, hornämne, 2/ med pl. =, -en, horn hos djur.

L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hornbagge

hörnbåge, m., -n, pl. -ga, -na,
från okel utgående rem, som
knäppes om oxens horn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hondås

Hondås, 1 j., -lin, pl. -or, -na, hondosa. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kornskaft

kȫrnskaft, n. -et, -ed, pl. =, -en,
kornskafl. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lönsked

hörnfe[1], b., -n, pl. -r, -na,
hornsked. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hornskena.

hörnstena, s., -n, pl. -nor, -na,
hornskena. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kors

hårs, n., hårsed, pl. =, hårslen, häst (föråldrad). Lj.

va ska svin i spärrsan, här i inja gamla hårs döa, ordspr. som användes på skämt, då en person omnämner sin tillämnade besök i kyrkan.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

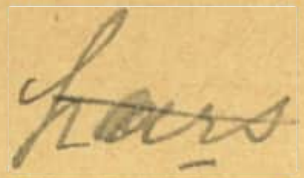

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hörsahår

hösahåar -ed

svanstagel.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

< hosbett

hårsabid, n., -ed, pl. -, -en.
1/ tagelmask, 2/ bett af tagel-
mask. ja har fått hårsabid
i fingren. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hoshæi

hårsahår, n., -ed, utan fl., håstlæget. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× houshållerska

hårsahårsröva, f.,- n, pl. -vor, -na, fiskesvepa af hårtagel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× korsskära

kårsafåra, f. -n, fl. -ror, -na, kåstskallra, skramlande kräinstrument, som fordom användes, för aü egga kingstäri vid faringen. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

horunge

1
hårånge, m., -n, pl. -ngar, -ngarna,
horunge, barn född utom
äktenskapet. Lj.

1 1
kådspels hårånge, så kallas
en upplägsmakare.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hos
mej.

Ja fjèna hos hån i tié ån.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hos

mej.

hɔ̄s

han vá dɔn hɔ̄́s -an

lìa vɛ̄́l

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hos

prep.

hos

di va ɛ̀ga hós enandra.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hos

prep.

hōs, starkton.

nu går han hōs -en

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hos
mej.

hos

värmen ble inga hos barad
(i bakugnen)

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hos prep.

hos

"ja står nöck höjt hos mossen här" "

S. III

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hos

hos, prep., hos. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hospital

spitål, n. ,- -ed, pl. =,- -en,
hospital, Århus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lasarettsgalen

spitålsgalen, m. och f.;
n. - led, pl. - lna, utan komp.,
dårhusmässig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hospitalsgalet

spitáls-galed, adv, utan komp.,
dårhus mässigt.

Lösen bør si rent spitálsgaled
od: hon plägar si på gúled
o spårkar o pijar. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hospitalstosa

spitålstosa, f., -n, pl. -sor, -na, kvinnligt dårhushjon.

Lj.

"

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hospitalstosing

spitålslosing, m., -ar, pl. -a, -na, manligt dårhushjon. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kosta
s.

kösta, f., -a, utan pl.,
kosta. Fj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hosta v. tr. och

hå²sta (-ar, - a, -ad, -a) (inte),

hosta: Lj.

hå²sta blå.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kosta upp

kosta åf (-ar, -a, -ad) tr. och
inkr., kosta upp. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hostand

hȫstane, n., -d, utan pl.,
hostande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hostet

hå²stad, lika i alla genus, pl. -a och -u, eg. hostig; som har hosta. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hot

hål, n., hålet, utan pl.,
hål. Lj.

Kyp.-lån.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hota v.

Hå²ta (- ar, - a, - ad, - ad, - a)
fr., hota. Lj.

Låneord.
Ifr. tåva.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hotelse

hål²else, m., -n, pl. -ser, -na,
hotelse. Lj.

Rspr. -lån -

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(x) kov

haw, m., hawen, pl. hāwa, -na, 1) hof (på hästar), 2) ho, l. kl. för vatten l. för att blanda mjöl bland huckelse. Ÿ.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hov
s.

haw. -an

ho. vattenho etc.

Nr4569 V.Nöbbelöv, Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hov

i' utkr. gå te hàwa : gå fram till herregården (hovgården) på dagsverksarbete (om Dybeck el. Marsvinsholm el. andra herregården i näheten)

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd

I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kov

hav, n., håved, pl. =, håven,
hof (konungens). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hova

hå̃wa

i uū r. gå̃ te hå̃wa, gå̃ til
hoverigården för aū utföra
dagsverke;

jå̃ gek te hå̃wa (M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kova

kàwa

i utte. gå te kàwa = gå fram till hemgården och få. nåtta dagsverke.

enl. Per Persson

1938. Skåby. Gnesta hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hova

hå²wa

i uttr. gå ti hå²wa :: förrätta

hoveridagsverk

S. Wide

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+hova

hòwa

i uttr. gå ti hòwa : gå fram till
herregården (hovgården) och förrätta
hoveriarbete.

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Villie, Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kova

i utt. gå ti' kaua = gå fram till kovgården (herregården) och göra dagsverke; i detta fall om Mossholm.

3446 Skåreby, Gjuraits hd
Per Persson 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hova

hàwa

i förb. ga te hàwa, gå till × hova =
gå fram till herrgården (hovgården) och
där förrätta dagsverke.

de har jå gad mied te hàwa.

Nr 4293 Villie, Ljunits hd
I. Ingers 1937
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hova

Håwa, förek. i mlr. gå ti håwa, gå ti hofva, förråtta hofveri-dagsvärken. Lj.

en drëg skole ga ti hàwa ve marsensälm. (Skårby)

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kovbonde

1

Hauböök, m., -n, pl. -böcker,

-na, kofferibonde. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kobo

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kovdam

Håvdåm, s., -en, pl. -ar, -na, Hofdam. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hoven

hòwen

= hullen. upprullad.

№ 2964 Ljunits hd, A.Malm.

Villie. Ljunits hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hoven

hö²wen, adj. svullen

S. Wide

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hoven
adj.

hå²wen, m. och f., n. hå²wet,
pl. hå²wna och -e, Svullen. Lj.

fi¹zo²hn e sa hå²wen.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hovera

hovera (-ar, -a, -ad, -a) intr.,
eg. hofvera; höja och svänga
med en käpp l. en piska.
Lj.

Sla ihop hår o hovera me kräpen.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgods

1
hawgås, n., -led, pl. =, -lev.
hofuerigods. Ög.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kovgård

kogård, -en

herregård

di hår skolad gård te kogården

i: och göra dagsverke

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

L.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgård

hågår, m., -en, förek. bloti i best. sing., eg. hoffgård, härregård i bet. gård, till hvilken af bönder hofveri göres. gå i hågården, bönders hofveri-dagsvärken. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hovgård-bonde

hogåra båne, -an.

hovenibonde, bonde som var
dagsverkesskyldig under hogåren.
henegården.

Sjöholm

1922

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgårdbonde

hogårabòne, m., -n., pl. -bùnor, -na, hofveribonde, bonde, som arrenderar ett kronan emot hofveriarbete. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgård - bonde

hogéra bå'ne, pl. - bö'nor

bonde underlydande herregård, som gjorde hoveriarbete till herregård, t. ex. om Charlottenlund i Skånestads sn.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hovgårdbracka

hovgårdbråka, f. 1 – n. pl.
-kor, – na, epitet om en med
dåliga åbyggnader försedd hofveri-
gård, gård, hvars innehafvare
är hofveriskyldig under en
häradsgård. L.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgårdsdräng

hogåradräng, m. -en, pl. -a, -na,
hofveridräng, dräng, som för-
rättar hofveridagsverken. Lj.

hogåuradröy, uppt. fr. Snårestad
1938, om dräng som förrättar hoveri-
arbete å Charlottenlunds gård. I. I.

№ 323.
Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgårdfolk

Hovgårdsfolk, n., -ed, utan pl., 1) folk som innehar jord mot hofolkriskyldighet, 2) folk som förrätta hofveriarbete. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgårdshemman

1
hovgårdsmark, n., -d, pl. =,
-ar, hoffverihemman, hemman,
gård, som är bortarrenderadt
emot hoffveriarbete. L.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvrgårdsmatsäck

högåramadskäft, m., -en,
matsäck för en person, som
utför hofveriarbete. Sj.
lefja i högåramadskäften.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

högåtmiddag

1 2 1
högåramida, f., -n, utan
pl., middagsmat för
personer, som utföra hof-
veriarbete. Lj.

1 2 1
båra, gå me högåramida.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

korgärdspiga

1
hogårapiga, b., -n, pl. -jor, -na, hofveripiga, piga, som förrättar hofveri-arbete. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovgärdställe

hågårdställe, n., -d, pl. =, - n,
eg. hofveriställe, i hemman,
gård, som är bortarrenderadt
emot hofveriarbete. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvoligalas/

hålija l. hålijäns, adv.,
länligen. Lj.

hålija grant vär.

hålijäns gämal.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hoona

hö²ona, -a, -ad, v. toutna.

S. Wide

m.

№ 2964 Ljunits hd, A. Malm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hovna

hå²wna (- ar, - a, - ad, - ad) (intr.,
eg. hofna; bvullna. Lj.

bē¹nēd hār hå²wnad.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hovnar

hå̲vna̲r¹, n.,- ed. pl. =,- en,
hofnare. Sj.

hedin va hägens hå̲vna̲r¹.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kovrätt
s.

kovrét, -et

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kovskägg

kavskäg, n., -ed, utan pl.
kovskägg (på kastar). Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kovtång

kolång, m., -en, pl. -långar, -na,
kofång. f.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† hubba
s.

hå̄ba, s., -n, pl. -bor, -na,
epitet på en i tal och åt-
börder tvår, fränstötande
kvinna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hubba

hå²ba (- ar, - a, - ad, - ad, endast i n., - a) intr., vara tvär, trånstöltande i tal och åtbör-der. Gl.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hubba

hòbor (obest. pl.)

argsinta kvinnor;

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kubbeker

Kåbekäer, n., -ked, pl. =, -ker,
epitet på en i tal och åtbörden
tvär, försmådande person. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hubbet adj.

hå²bēd, lika i alla genus, pl. -a och -ę, tvär, brön-stående i tal och åtbörder.

Lj.

hå²bēd, adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hud

hud, m., hudden. pl. 1 hudar, 2 -na, hud (af djur). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kudda

kò̀da -an -or -orna

kydda; cellare uthus; tömre
boningshus.

nar de va et mi̲e̲t dò̀l̲e̲t hu̲s̲,
ko̲r̲a di' ka̲l̲a for kò̲d̲a mé.

Nr 4569 V. Nöbbelöv, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hudda
s.

hò̀da, -an

hydda; mindre uthus;

kò̀mor man éy ta stò̀n, dær stò̀r
é̀n hò̀da ètor en à̀n

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hudda

hò̲da -an -or -orna

hydda, koja, mindre uthus

di hada en rèkti' hò̲da te dom

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kudda

kåda, f., -n, pl. -dor, -na,
1) skjul (t. ex. för vagnar);
2) litet hus (t. ex. för svin, höns);
3) benämning på ett lågt, dåligt
hus i allmänhet. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† huddedön

Hålldår, f., – hn, pl. – dårar, – na, dörr till ett litet för redskaps insättande, som i l. hörs afsedt hus. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† huddetak

kåddetæg, n., -hd, pl. =, -ken, 1) tak på en skjul, 2) tak på ett litet på svin l. höns afsedt hus. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugg

hog, n., hóged, pl. = hógen, hugg. Ý.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga

hògfa hog

pres. – or

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lugga

hòga, hog, hòged

nær di hóg at stiftje ----

i: åkerfält

Nr 6865. Katslösa, Ljunits hd
I. Ingers 1937.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga v.

hȍga, hog, hȍgad

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga

hȍga, hȍg, hȍgad

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kugga

hùga . hug , pl.=. hùgad

di hùg . de hùggo

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga

x/

haga, hag, hàgad

han hag hål på nåd

ỳjtja rån

x/ el. hàgda

Inf. pamin. hàgas

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lugga II

sa e de fænat a làga

do skala de fyst làgas a sa

fæntæmon ga a biya -d.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga

ja va hènad te a hòga.

hoga omkrèj, hugga omkring,
med lie hugga kanterna av ett sädesfält,
i'nom skäreemaskinen sättes in.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga

håga (hågor, håg, högd, höglen, hög) fr., 1) hugga; höga bränn, så, gres m. m.; 2) gripa. höga nån i påken; 3) hacka om fåglar. hönan högor fröna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga av

hoga 1 aw (hogor, hog, hoged, 1 awhogen, hog) tr., afhugga.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga på

höga på (högor, hög, högad, hög) tr., 1) hugga på. höga på en stake; 2) gråla, gnata på. altid ska du höga på mej. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga upp

hoga åp, 1 (hogor, hog, hoged, aphogen, hog) tr., upphugga (timmer). Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga ut

hoga led (hogor, hog, hoged
ledhogen, hog) tr., eg. hugga
ut; vid skärande af säd
l. gräs genom ifrigt arbetande
med lien med skäran gå
förbi en föregående liekarl.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugga ut

hoga ed (hogor, hog, hoged, edhogen, hog) tr., hugga ut (bilder, bokstäfver). Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luggand

2
lågank, n., -d, utan pl.,
luggande. Ljj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggare

hö²gare, m., -n, pl. =, -rna, huggare, 1) karl, som utför huggande af träd, säd, gräs, m. m., 2) huggare, duktig karl, baddare. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggare

hùgare, pl. =

om den som vid skörden hugger säden

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggas

hogs (hogs, hågdes, hogts, hågs) huggas. Sj.

hågnan hon hogs.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hugge

hågk, n.,-d, utan pl., hug-
gande. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x huggeblock

hå²gebläk, m., -en, pl. -a, -na, huggblock, -kubb.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggedräng

hägedräng, -en

en befattningshavare vid större gård;
slöjdare och vedhuggare.

dén ve sýna dæn fjýrna hägedrängen bägarónen.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggjärn

högjärn n., pl. =;

snickarverktyg (väl lika med stämjärn)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggjärn

1
hoggjärn, n., -et, pl. =, -en,
huggjärn.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggning

hågnig, m., -ar, utan pl.,
huggning. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggorm

1
högorm, m., -en, pl. -a, -na,
huggorm. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huggsår

1

hogsår, n. ,– hd. fl. =, – lea,
huggsår. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugna

hūna (-ar, -a, -ad, -a) tr.,
hugna. Gj.

hūna nān mē nād.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugna sig

hŭ²na sĭ (-ar, -a, -ad, -a)

hugna sig, glädja, trösta sig.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugnad

hå²nad, m., -en, utan pl.,
hugnad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hugnelig

hǟ²nəli, m. och f., n. – lat. pl. – liga och – li, hugnelig.

Lj.

en hǟ²nəli nyhē¹d.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hugsa

hùsa, =

minnas, komma ihåg;

(M.f. 185-2)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hugsa
v.

hùsa -ar -a -ad

minnas, komma i håg

ja hùsar èkte

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× lugna II
v.

ja kusan änta va dan
ena kida

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd
I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hugga
v.

hùsa -ar -a -ad

komma i håg

ja hùsar gó't nar dan fóaste
sy'kelan ble sy'nli' hé'r.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hugsa

hùsa -ar -a -ad

minnas (da. lūske)

jàa hùsar èrta va dèn hèda.

(Tillägg 1956). enl. P.P.

1938. Skåeby. Gunnista hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kugga
v.

kùsa

mànas

3446. Skåneby. Gärds hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hugga

hulsa (- ar, - a, - ad) tr., eg.
hugga; komma i håg, minnas.
Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hugga på

hussa på -ar -a -ad

komma ihåg, erinra sig

vi hussar änte på - ad.

Nr 4293 Villie, Ljunits h[illegible]

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hugsa på

hugsa på (-ar, -a, -ad, -a)
tr., komma i håg. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huk

hueg, genus obestämbart, oböjl., förek. i ullr. Sköda fo hueg, sitta på huk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huka

hŭga (-ar, -a, -ad, -a) intr.,
huka. Lj.

hŭga mä rövkn.

hŭga o nåja.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huka sig

hu²ga si (ar, -a, -ad, -a)
huka sig (mer). Lj.

M 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x lukand

lugana, n., -d, utan pl.,
lukande. G.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huk-kona

hŭgakŏ̀na, f., -n, pl. -nor, -na, hukkona, kona, som slås, under det man sitter på huk. Gj.

slå hŭgakŏ̀na.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hull

hul, n., hŭlld, utan pl.,
hull. Sj.

gå hul. bra ti hŭls.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kulle:

kålor am bålor, adv., kullen om kulle. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hullen
adv.

hål̲on, endast i förb.

hål̲on om bål̲on

de va hål̲on om bål̲on

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

humle

hòmle

(genus år enl. P. Larsson mask.)

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

humle

hö²mle, m., -r, utan pl.,
humle, humulus lupulus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ humledrom

hönladröm, m., -hn, pl. -a, -na, stor humlesäck. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

humlegöing

humlajòg, m., -an, pl. -a, -na, eg. humlegöing; i Östra l. Västra Göinge härad hemmahörande karl, som fordom körde nedåt Sydskånska slätlandet för att sälja humle.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

humlekopp

hå²mlaknàp, m., -n, pl. -ar, -na, humlekoppa. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

humlestång

hömlastång, m., -en, pl. -stänger, -na, humlestång. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hummer
s.

hå'mor -en

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x kumpel

hŏmpel, m., -n, pl. hŏmpla, -na, stort stycke (t. ex. af bröd, trä) J. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

humör

s.

humör, -et

de lätar ja humöret

(att få en pratstund)

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

humör

hom¹ør, n. -ed, pl. =, -en,
humor. Sj.

gå²va, lå²ta, då²lija hom¹ør.

få hom¹ør, bli sticken, vred.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

humörlig

Humörli, m. och f., n. – let, pl. – lig a och – l, som har

piggt, liftigt humör. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund

hon, m., hönen, pl., höna, -na, hund. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunde
s.

kaŋ . pl. -a

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lund

hɔ̀z, ˈen, ˈa, ˈana

dɛn va en sɔ́den stɔ̀n, svɑ́rtɔn

lɔ̀ved hɔ́z eja.

di hɛ̀sa hɔ̀za pɔ dɔm

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lund

Lonngen

'Lunden'

"Stå si me dänn Dom itte

Lonngen ..."

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lund

kaŋ pl. kàŋa

Nr 5109 Skärby Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hundan

hòndan

lindrig svordom; ungefär = tusan;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hundar

hå²zar i dèn, lindrig svordom,
eg. hundar i den. Sj.

dè va hå²zar i dèn logn.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kundan

kòndan

lättare svordom

stàkals fólk, fy for kòndan va
di hade sùrt! (om fiskarena fön/
svarte

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kundan

kòndan

kaftord

jå for kòndan

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lundben

hå²gabèn, n., -en, -ed, pl. =, -en,
lundben. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundbett

hå²ndbe̲d, n.; -et, pl. =, -en,
hundbeä. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundbiten

hå²gabi:den, m. och f., n.
-bi:dad, pl. -bi:dna och -e,
hundbiten. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundbod

hå²zabò, m., - bò̲wen, pl.
- bò̲wər, - na, hundkoja. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hundbånd

hå²gabène, n. -n, -d, pl. obrukl.
hundsällskap, sällskap, flock
af hundar under brunstiden.

L.

№ 323. Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundfjät

hå²zafjè̲d, n.,- ɛd, pl. =,-ɛn,
hundfjät. Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundfot

hönzafö̲d, m., -en, pl. -fjȯdor, -na, hundfot. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundgalen

hå²ngàlen, m. och f., pl.
-gàlen, pl. -gàlna och -le,
eg. hundgalen; löpsk, om
tiken. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lundhund

hå²zahå̀wud, n. -- ld, pl. =, -- ln,
lundhundvud. Gj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lundkär

hö̀zatjä̀js

väcka.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund-kål

hòzatʃɡ̀ájs, växtn.

= Chærofolium silvestre.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundkäft

hôzaʃʃæjs, m., -ən, -ən, -ən
pl., hundloka. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundloppa

hönaloppa, s. -, -n, pl. -for, -na,
hundloppa. Lj.

hönaloppor bidor lnte falk.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundlort

hå²nalort, m., -en, -pl. -a, -na,
hundträck. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundlus

hå²zalès, f., -len, pl. =, -len,
hundlus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hundlyng

hönzalyŋ, m., -en, pl. -a, -na,
hundfloeke. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x hundkänke

hönsalcäxtsk, n.,-d, pl. =,-n,
hundkådja. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hundmynta

hö̀ga mú̀nta

Mentha arvensis, åkermynta.

Nr 4780 Villie, Ljunits hd

Nils Grimvall 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundmynta

hozamènta, f.,- n. pl. - tor, - na,
eg. hundmynta; en art mentha.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kundra

1.

kóndra

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kundra

n.

kôndra

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kvinna

kvinna

s.

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundra
n.

hónra n. hóndra

den e mäga hónra lás hjälpa

díd

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundra

hó'nna

tré hó'nna

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundra

1
högra, oböjl., räknerordet
100. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundradedel

1
Konradedèl, m., -ler, utan pl., hundradel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kundravis

kånravis, fsek. i mär.
i kånravis, adverbiell, kundra
Dals. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundröv

Lå²nzarö̀v, m., -en, pl. -a, -na,
1) hundstuss, 2) benämning på
en slags kortspel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundskinn

1
hånzfiz, n. ,- ed, pl. =, - en,
hundskinn. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundskinnshuva

1
hönsfjäshäiwa, s., -n, pl.
-häiwor, -na, hundskinns-
mössa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundskinnskrage

hå'fingskrâve, m., -n, pl. -va, -na, hundskinnskrage.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundskinnsmössa

hårfisysmössor obest. pl.

(mössor av hundskinn voro
för vanliga bland allmo-
gen)

(M. J. 1852)

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kundskt

konst, adv., kundskt. Gj.

de va konst va du sa'r.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundslag

hönaslåv², n.,- ed, pl. =,- en,
hundslag, - sort, - ras. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundsvot

1
hönsvot, m., -en, pl. -a,
-na, 1) hundspöt, 2) sitt-
plats på en slåde för hörsven.
L.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundsyssla

hå²zasysla, s., -n, pl. -lor, -na, hundsyssla. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundtjänst

hʊ̀ndtjɛ̀nst, m., -en, pl. -er, -na, hundtjenst. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kundtå

hå²gåtå, n., -tåved, utan pl.,
hundull, -hår. Gj.

att hå²gåtå blir där värma
hå²gor.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hundtrög

hönatråd, n. – tråwed, fl. =,
– tråwen, hundtrög, trög
hvari en hund får sin föda.
Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hundtunga

hå²ŋalòŋa, s., -n, pl. -ŋor, -ne, hundtunga. Sj.

du har jo en rikti hå²ŋalòŋa, for hon nar lant ²ùdanàm mozlen, nar du ruffar na ²ud.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Thur ovv.

Hår

"Jusses, hår kann skole ha
po ovnerna ..."

s. 129

Nr 5179 Snarestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hur

hær

hær kan du tró dé ?

hær de gær, sa stár ja mi nák.

123.

Gjunita kl. P.L.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hun

asv.

hån d. hon

de beröa si hån mied di dråk

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hen
asv.

de fek gå han de kòna ina dé

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kun
adv.

di kon̲e ènte ha hó̲r l̲i̲dad
som hélst; a di kon̲e ènte
ha hó̲r mi̲ed som hélst i hé̲l̲on̲.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hun II

har eller här

frågeordet hur ?, hun ?

här kan du tro sánt ?

har går de ?

923. P. L. Gunitz hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kurr

hor, m., oböjl., fart, ha-
stighet. Gj.
I sätn. de jiff me en hor.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hura

hörə! interj., som brukas som tilltal, hör vän. Sj.

hörə l. hörə hit!

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† kuna

hörra (-ar, -a, -ad, -ad, -a) v.

1) fr., svänga, rida i en krets. Du hörar gluten så han blir rent ord. – hörra sig klåk, dansa, 2) intr., hvirfla. värld hörar. – de hörar i väred. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hura sig

hora sig (-ar, -a, -ad, -a)
svänga, vrida sig. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kunnbass

Kårkbås, m., -en, pl. -a, -na,
örfil. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hurrelvind

hörrelvin, m., -ln, pl. -a, -na, hvirfvelvind. Lj.

hörrelvinana kommor si aw narbågafjärinjor, sam e mäd o flyjor.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kurtig

hårti, m. och f., n. -let, pl. -lija och --e, kurtig. Sj.

hårtet, adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kurtighet

hårlihèd, m., – hn, utan pl.,
kurtighet. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunndan (t)

hǻdan

de bandde si på hådan de vå.

på vé̀d ènte hǻdan di sa̲ lé̀d

Nr4569 V.Nöbbelöv, Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hurudan (hont l.)

hå'dan l. hå'dən l., hont, adv., hur, hurre. Tj.

hå'dan, hå'dən l. hont en vår si' åd, sa' vår de jo tås. – hont en vinor si', sa' hår en rå'vən bag', ordspr. – hont står de ti me di'?

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kunnan
adv.

kå̄na = kunnant

de kan ja knåpt si kå̄na.

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kuundana

adv.

kǿ́na

kuundant

de kan jà kráṗt sí kǿ́na de jɛk té.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huundanlt)

adj: o. adv.

hǻden el. hant

hánt han de gǻd ?

Nr 7648 Sjörup .Ljunits hd

I.Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunaftl
adv.

kǻdan

di fek dɑ̀s mé ed kǻdan fán
di kɔ̀ne
de fek vel vɑ̀ne kɑdan de bǻ si.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuudant

kont el. kɑnt

nɑ́j, di mo̲te sé̲l dɑ̲s

mé ed kont di kɑ̀n̲e.

kɑnt di va klè̲da

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

LIngers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hurudant

hɑnt

hɔ́nt di hade drɑ̲s mé -ad

Nr 5064 Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus:

de e böjt aw fårsas
mån. dé hüsad.

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus
s.

hus. -ad. pl. =. -en

hús på hús (s: tätt med hus).

på åla hús a stéla

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I, Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus
s.

hus. lad. m.=. lan

kvarnstenarna de lå vide östor
om husad

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd
I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus
s.

hus. Led. pl. =. Len

han bår i hüsed va stafån fö.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Hus s.u.

hused

'huset'

"kom e runte au hused,

dän ..." S. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd

Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lus s. n.

Lus

"så vi Dam Gjöra i Rygens
Lus här mera ..."

S. 109

Nr 5179 Snårestad, Ljunits hd
Per Larsson 1887. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hus

hus, n., hus¹ed, pl. =, -en,
hus, 1) byggnad i allmänhet,
2) hus i motsats till gård. Sj.
bo² da til hus², hyra bostad.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hùsa
v.

hùsa -ar -a -ad

hysa. inhysa

för en nät hùsa. de kan
di jo sökort.

Nr 5109. Skärby, Ljunits hd
I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ kusa

Hysa (-ar, -a, -ad, -ad, -a)
ts. härbärga, lemna logis
åt. G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husar

husår[1], m., -en, pl. -a, -na, husar. Sj.

la si li husår[1], antaga tjenst som husar.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kusar
s.

kusår -en -a -ana.

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd
I Ingers 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× husare

husare, -an, pl. =, -arna

de vá ènte wedan husare

I: inte annat än husägare.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ husare

husare M.=

husägare

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husare

husare, m., pl. =

husägare.

Nr4569 V.Nöbbelöv,Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ husare

Husar, m., -n, pl. =, -rna, person, som bebor ett hus, i motsats till den, som bebor en gård. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husarkåring

husaråfpàring, f., -en, pl. -or, -na, husarkåring, -kustru. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× husarman

husaråmår, s., -ens, pl. -mårar, -na, sto, som tjenar l. tjenat vid husarskvadron.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husaruniform

1
husaråraonleförärm, m.,- len,
pl. - or,- na, husaruniform.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

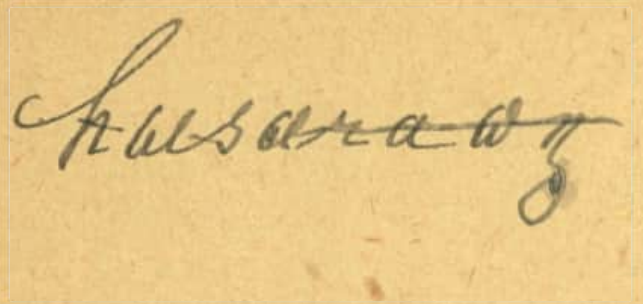

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husarvisa

husåravisa, f. -r, pl. -sor, -na, husarvisa. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husarök

husaråj, n. -ed. pl. =, -en,
husarhäst. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kusbehov

Kusbehöv, n., oböjl.
Kusbehof. Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husbonde

hu¹sbō²nde, m., – n, pl. – bū¹nor, – na, husbonde. Sj.

kvi²zan e hu¹sbō²nde på mā¹nen.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husbonde

husbóne - en

den kǿn en ný husbóne

Nr 5109. Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husbonde

husbåne, -an

husbånan han skole lägga i

kåkalonsbägyen.

g. f. 1884.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husesyn

hûsasyn, m., oböjl., förek.
i ult. hôla hûsasyn, tid-
slåen gräl och osämja i hem-
met. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husfolk

husfólk, n.

om familj på landsbygden, som beboa
hus utan tillhörande jordbruk (motsatt:
gårdafólk).

vi va husfólk.

Nr 4569 V. Nöbbelöv Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husfred

hŭsafrĕd, m., -n, pl. -n, husfred. - frid. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kusfårhår

hústorhår, n.

ja kan àlti vad på mer en
ét hústorhår; de va på
etorhösten, i komanàlnàined.

g. f. 1884

Nr4569 V.Nöbbelöv, Ljunits hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husförhör

husförhör, n.

prästens årliga katekesförhör med
socknebarnen, för länge sedan bortlagt.

ja han ålle vård på nåd
husförhör

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husförhör

1
husforhör, n., - hd, pl. =,
-en, husförhör. Sj.

1
gå ti husforhörs.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husshyra

husshyra, s., -n, pl. obrukl.,
husshyra. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushåll

hussöl, n., -et, pl. =, -en,
1/ hushåll. gå i hussölad,
2/ familj. der bövvor tre
hussöl på et hus. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushålla

husål (-ar, -a, -ad, -a) intr.,
1) hushålla, sköta hushålls-
göromål; 2) spara. husåla
på pengana. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushållare

husålare, m., -n, pl. =, -rna,
hushållare. Gj.

en stråz husålare.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushållerska

husolorsa, f.,- n, pl.-sor,-na,
hushållerska, kvinna som
förestår hushållsgöromålen. Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushållning

hus-hållning, m., -en, utan pl., hushållning. G.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hushållsam

hus·ål·sam, m. och f., n. -t, pl. -a och -e, hushållsaktig, sparsam. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4 husklunga

husklåga, s., -n, pl. -gor, -na,
husklunga. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

luskors

luskors, n., -ed, pl. =, -en,
luskors. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× huskula

huskŭla, f. ,- n, pl. - lor, - na, husruckel, dåligt hus.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husliig

hŭslig², m. och f., n. -t, pl. -lige och -le, husliga. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husligket

hŭslikèd, m., -den, utan pl.,
husligket. Gj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husmansell

husmansèl, s., -len, pl. -or, -na, husmansell. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husman

husman, m., -n, pl. -män, -n, husman, karl, som
enat dagsverksskyldighet innehar en husläge enket. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x husmansglytt

1
husmansglytt, m., -en, pl. -a, -na, husmansbarn. Ej.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husmansko

husmansko 1, f., -kvinn, fl. -kvinnor, -na, eg. husmansko, mindre jord, sådan som husmän och torpare bruka hafva.

Lj.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husmanshustru

husmanskvinna, f., -n, pl. -ior, -na, husmanshustru.

G.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husmansunge

1

Husmånsunge, m., - n, pl. -r, -na, husmånsunge, - barn.

Ej.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husmansök

1

husmansöj, n., -ed, pl. =, -en,
eg. husmanshäst; mindre häst,
sådan som husmän och torpare
bruka hafva. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husplats

hûsaplàs, m., -a, utan pl., utrymme i hus. Sj. gå, lîdan hûsaplàs.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ husplits

husplida, f. -n, pl. -dor, -na, benämning på ett litet boningshus. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kunat

hŭsarä, f., – n. pl. – r, – na,
husrad. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kussum

Kåsarön, n., -hd, plan fl.,
husrum. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ husröna

husryssa, s., -n, pl. -ssor, -na,
husruckel. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kusten

kùstnù

/nùnat

anorsLáns kùstnù

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kustrun

kùstrue

(Inlånat)

min fórsta kùstrue

forst. ngue fór fost.

Nr 5064. Balkåkra, Ljunits hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kustan
s.

kùstaw, -an. f.

belåget i denna form: jfr kùèga.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kustavla

kustavlan, f., förek. bloc
i best. sing., kustaflan. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hustjuv

hustjyv¹, m., -en, pl. -a, -na,
hustjuf. G:

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husvant

hu̲sv̲å̲nd l. - or, n. - v̲å̲nt
pl. - v̲å̲nda och - k, husvån.

Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kusvill

1

kusvil, m. och f., n. – l,
pl. – a och – e, kusvill. Fj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

husvisitation

husvisitation, m., -en, -er, utan pl., husvisitation. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† husvårdsen

hûsavdèrkelsk, m., -n,
utan pl., hus, tak öfver
huvudet, bostad. Lj.

de k gok o ha hûsavdèrkelsen.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

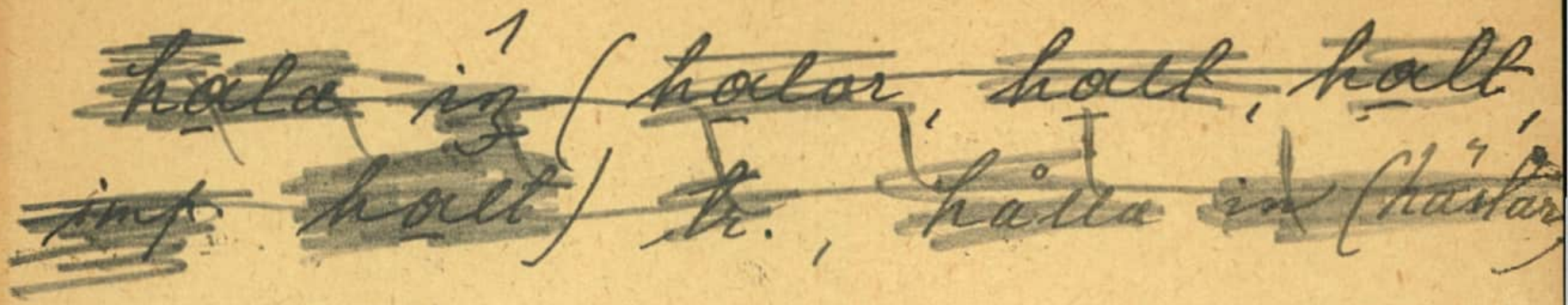

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hut

hut, m., oböjl., hut. Lj.

2
vrida hut, peta hut.

ha hut i si, ha hut i sig.

№ 323. Ljunits hd.

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hullös

hullös¹, m. och f., n. -t, pl. -a och -e, hullösar. Lj.

hullöst¹, adv. af föreg.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× hutt

hål, m., hålen, pl. hål-a, -na, mycket liten slack af utsådd säd, halm m. m. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kutta
v.

kò̀ta -a -a -ad

kasta

di kò̀ta nɛ́a en pɛ́y tɛ́ dom

(näml. majsjungarna)

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hulla

kåta (-ar, -ä, -ad, -ad, -a)
tr., kasta, vippa, ~~slänga~~. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hutta av

hål'a åv/-ar,-a,-ad, åv-
hål'åd,-a) tr., (vårdslöst
afkasta. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kutta in

hål·a ¹ij (-ar, -a, -ad, ij hål·ad

-a) kr., vårdslöst inkasta.

Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ hutta ner

hål'a ne'r (-ar, -a, -ad, ne'r-
hål'ad, -a) tr., pårdslöst
nedkasta. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hutta på

hålla på (-ar, -a, -ad. på-
hållad, -a) tr., (vårdslöst
kasta på, påvräka. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

< kutta sig

hål²a si (-ar, -a, -ad, -a)
refl., kasta sig, (vändblöt)
kasta sig. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kutta kii

hål̲a li 1/-ar, -a, -ad, -a)
förek. i vär. hål̲a li
fyrs, genom kastande af
stenar l. andra föremål
afgöra hvem som skall
innehafva första rummet
vid lek. Lj.

№ 323 Ljunits hd
Per Larsson 1898-1900.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kulla upp

hål·a, -ar, -a, -ad, upphål·ad, -a) tr., vårdslöst uppkasta. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hulta ut

hål·a hål·d(-ar, -a, -ad, hål·d-
hål·ad, -a) fr., vårdslöst
utkasta. Sj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hulta över

1
hola över (-ar, -a, -ad, -ad, -a) fr., vårdslöst kasta över. Li.

№ 323 Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kuttrad

hålfana, n.,-d, utan pl.,
värdelöst kastande. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hultra

hå²dra (-ar, -a, -ad, -a) intr.,
hultra, dana af köld i fötter.
Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huva

hö²va, f., -n, pl. hö²vor, -na, mössa. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x huvpall

hǖvhål, m., -ln, pl. -a, -na,
mösskulle. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvskärm

hårskärm, m., -kr, pl. -a, -na,
mosskärm. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund

hùnd, ˋ - ud, =;

Nr 4288 Villie, Ljunits hd

Hugo Areskoug 1936

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvud

hö̀ad, -ad

de tre̊fte en mán i hö̀adad;
han ble̊ e̊nt tö̀sad; han ble̊
fordárvad i hö̀adad.

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hund II

mit hœad

Nr 7648 Sjörup Ljunits hd

I. Ingers 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvud

Hå²vud, n., -et, pl. =, -en,
huvud. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvudbyg

hå²vbryg, n., – bryggd, utan pl., huvudbyg. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvuddyna

2
hôwddyna, f., -n, pl. -nor, -na,
hufvuddyna. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvudgård

hövdjer, m., -en, pl. -a, -na,
huvudgård. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvudskalls

hå²wkòls, adv., brådstörtad, huvudstupa. Sj.

dh va rå¹lat ad vi¹ ska å¹w
sa hå²wkòls, det var illa att
vi skola åstad så brådstörtade.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† huvudlad

hö²wlä, n. -d, pl. =, - n, huvud-
stöd (i seltyg) Lj.

№ 323.

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvudlös

hå²wlös l. -or, m. och f.,
n. - löst, pl. - lösa och - a,
huvudlös, utan huvud. Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvudsak

hå²wh sä:g, m., -en, pl. -or, -na,
huvudsak. Gj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvudskalle

hå2wskàlle, m., -n, pl. -la, -na, huvudskalle. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvudskål

hå²rskål, m., – ln, pl. – a, – na, huvudskål. Lj.

№ 323

Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ huvudsvål

Hö̲vlsvä̲r, m., -n, utan pl., huvudsvål. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x huvudtag

hö²vtåg, n., -- hd, pl. =, -- ler,
huvudbonad. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvudstol

hå̲a̲st̲o̲l, -en

del av selen på häst

Nr 5064 Balkåkra Ljunits hd

I. Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

kuvudstol

hàastàl, -en

(del av seltyget)

Nr 5109 Skårby, Ljunits hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

hvardvärk

hôa vêrfj, -en

de tar fûlana a byggor ina;

so far di hôa vêrfj (folkhom
avklippt hår; den som bruk hårel får
hvardvärk, om fåglana ta hårel att bygga
med/

Nr 4293 Villie, Ljunits hd

I. Ingers 1937

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

huvudvärk?

Hå²vårf, m., -en, utan pl.,
huvudvärk. Lj.

№ 323. Ljunits hd

Per Larsson 1898-1900.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund